

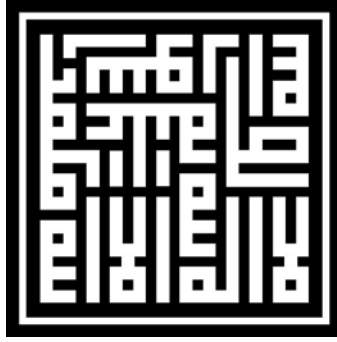


AHMED HULÛSİ

SİSTEMİN
SESLENİŞİ



1



SİSTEMİN SESLENİŞİ

1

AHMED HULÛSİ



www.ahmedhulusi.org

**“ALLÂH”ı açıklamaya çalıştım;
onlarsa “TANRI”larını update edip,
“Allâh” ismiyle etiketlediler.**

A.H.

**“Peygamberlik” yoktur;
“Nübüvvet” ve “Risâlet” vardır. Farkını öğrenin!**

A.H.

İÇİNDEKİLER

SUNU -----	6
AMACINIZ NE -----	10
ŞEFÂAT VE ŞİRK -----	16
PERDE NE -----	22
SORGULAMAK -----	28
MÂZERET KURTARMAYACAK -----	34
İMAN BİLGİSİ "İMAN" MIDIR? -----	40
"ALLÂH"A İMANLI MIYIZ? -----	46
NİYE İMAN -----	52
KURÂN'IN RUHU -----	60
KURÂN'I "OKU"MAK -----	66
DOĞRUYU ANLAMAK -----	72
RASÛLULLAH'I "OKU"MAK -----	78
EVRENSEL -----	86
UZAY -----	92
"HALİFE" OLUŞUNU FARKEDEBİLMEK -----	98
"ANLAYIŞI KIT"IN ANLAYAMADIĞI -----	102
"MEKR" VE KALPLERİN KARARMASI -----	108
SEVMEK -----	114

	GÖRMEK!!!???	120
	"BÂTIN" NEREDE	128
	"SONRA"	134
	ÇOK MU ZOR	138
	EVREN VE KOZAN	144
	ÇOK KALABALIK	150
	KOZALININ TANRISI	156
	OLANAKSIZ	162
5	ACI GELEN GERÇEK	168
	ANLAMAK YA DA ANLAYAMAMAK	176
	UYARILMADINIZ MI?	182
	DOSTLARIMA	188



SUNU

Dostlarım...

Bu kitabımda okuyacaklarınız, orijin olarak internetteki web sayfamızda yayınlanan haftalık “**Sistemin Seslenişi**” köşesindeki yazılardan oluşmuştur.. Bu kitapta onları yazılış tarihi yerine, birbirini takip eden konular sıralamasıyla size sunuyoruz.

6

Uzun yıllar yaptığım araştırmalar sonunda edindiğim kanaâtler Allâh’ın lûtfu inâyetiyle **İslâm Dini’ni** ve Hazreti **Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm’ı bambaşka bir pencereden seyretmemi sağladı... Bu bakışla, günümüzün pek çok sorununun çözülebileceği gerçeği karşıma çıktı...

Eğer iyi niyet ve samimiyetle bu bakış açısını paylaşabilirsek, göreceğiz ki, yanlış anlama ve değerlendirmeden doğan pek çok sorun ortadan kalkacak ve biz yepyeni ve çok farklı bir **İslâmiyet ve Kur’ân** anlayışıyla yüz yüze olacağız.

“**Tanrı**” kavramı ile “**ALLÂH**” isminin işaret ettiği anlam arasında ne kadar büyük uçurum varsa; aynı şekilde, “**PEYGAMBER**” kavramı ile “**RASÛL**” kavramı arasında da o kadar büyük fark vardır ki, bu kitapta okuyacağınız çok önemli konulardan biri de o dur...

Bunun yanı sıra, daha bir çok konuda, bugüne kadar anlatılagelenlerden çok daha farklı gerçeklerle yüz yüze geleceksiniz bu kitapta... Meselâ, **Kur’ân-ı Kerim’i “RÛHU”yla “OKU”**mak kavramı gibi...

Bu kitapta bulacağınız konuların pek çoğu daha önce değinilmemiş, bana özgü değerlendirmeleri içermektedir! Belki varoluşumun özel nedeni!

Elbette ki, sizler, bu değerlendirmeleri paylaşmak zorunda değilsiniz! Ama en azında, konulara böyle de bakılabiliyormuş genişliğine ve hoşgörüsüne ulaşacağınızı umarım...

Şâyet anlatmak istediklerimi sizlere farketirebilirim;

“**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”e...

“**Rasûl**” vasfıyla tanımlanana...

“**Âhîret**” kavramıyla anlatılmak istenene...

“**Salât**” kavramıyla yaşanılması talep edilene...

Kur’ân-ı “RÛHU”yla “OKU”mak şuurunun nasıl olacağına...

Hz. **Muhammed** Aleyhisselâm’ın ve getirdiklerinin nasıl “**EVRENSEL**” olabileceğine...

Evrene, uzaya, çevrenizdekilere ve özünüzdekilere umarım çok daha farklı bakacaksınız.

Bu kitapta açıklamak istediklerime ek olarak şunu da tekrar vurgulamak mecburiyetinde kalıyorum ki;

Bu konuları çok yıllardır araştıran bir “düşünür” olmaktan başka hiçbir vasfım ve etiketim yoktur!

Benim kendime özgü bir yolum ve takipçilerim olamaz ve olmamalıdır! Herkes kendi aklıyla, –isterse belki açıklamalarımın da yararlanarak- kendi yolunu çizip, sonuçlarına da katlanmalıdır.

Benim adıma konuşacak hiç kimse mevcut değildir; ve hiçbir zaman da olamaz!..

Benim yazdıklarımı kendi anlayışı kadarıyla çevresiyle paylaşanlar ancak kendi adlarına konuşabilirler... Kimsenin söylediği ve yazdığı beni bağlamaz! Herkes, yazdıklarımın ancak kendi anlayışı kadarını ve yorumunu nakledebilir başkalarına; ben ise yalnızca kendi yazdıklarımın mesûlüm!

Taklit, biline ki insanlık onurunu ve mertebesini inkâra kadar uzanan çok büyük bir yanıştır.

8

Hz. **Muhammed** Aleyhisselâm taklit edilmek için değil, anlaşılıp gereği uygulanmak için gelmiştir! O Zât dahi taklit edilesi değilse, başkalarını taklit hepten en büyük yanlış olur!

İdrâk edemediğin yerde, inandığın fikrin gereğini yap; ama onu sorgulamaktan da asla geri kalma; ki o fikrin ilmine ulaşabilesin.

Dostum...

Lûtfen şunu sakın aklından çıkarma...

Yarın ölümle geçeceğin boyutta, mâzeret kavramı kesinlikle mevcut değildir; ve ayrıca tekrar dünyaya dönüp, bu defa elde edemediklerini kazanma şansın da asla olmayacaktır... Yalnızca, bu defa burada yaptıklarının sonuçlarını otomatik olarak yaşayacaksın o boyutta!

Ebedi olarak burada bırakacakların ne kadar önemli senin için?

Ebedi olarak birlikte bulundurmak istediklerin ne kadar önemli senin için?

Tercihini bu konuyu iyi değerlendirmek sûretiyle yap ki, ondan sonra geri dönülmez pişmanlıklar içinde yaşamayasın ebeden!

Umarım fitratında-nasibinde vardır bunları değerlendirmek ve bu kitap da sana pek çok yeniliklerin güzelliklerin ulaşmasına vesile olur.

Allâh, “selâm” ismiyle açığa çıkarsın güzelliklerini hepimizde!

1



AMACINIZ NE

Gelin dostlarım, sizlerle açık açık konuşalım...

Önce, ben diyeyim diyeceklerimi...

Samimi olarak konuşalım; ilgilendiriyor mu seni **İslâm Dini** dostum?...

İlgilendirmiyorsa...

Gene de çok değerlisin benim için!...

Ben çok değişik bitkiler yetiştirdim Antalya'da iken... Konuşurdum onlarla ve çok sevinirlerdi! Kanarya da yetiştirdim, Norviç türü; çok yavrular büyüdü elimde, dolaşırlardı omuzumda, yüzümde!... Van kedim de vardı pamuk yığını gibi!... Bir gözü mavi bir gözü sarı; uzun yıllar hiç ayrılmadı yanımdan... Ya akvaryumumdaki dev tül kuyruklar, aslanbaşlar!... Anlamışındır artık, Allâh adıyla bildiğimizin tüm yarattıkları çok değerli benim için...

Öyle iken...

İslâm Dini, senin bugüne kadar duyduğun müslümanlıktan gerçeği itibariyle çok farklı olmasına rağmen, sen bunu hiç araştırmadığın için bilemiyorsun!... Şekle ve lâfına bakıp, mantığına yatmadığı için söylenenler; akli olan insanın, **İslâm Dini** gerçeğini reddedemeyeceğinin farkında olamıyorsun... Olsun!

Farkında olmasan da **“yeryüzünde halife”** oluşunun anlamını, nasıl sevmem dışlarım seni!... Bildiğim kadarıyla, her alanda yardımcı olmak isterim sana... Seve seve... Gerekenleri araştırmaman, sorgulamaman; önyargılı yaklaşımın zaten senin başına ilerde yeteri kadar belâ olacakken, niye burada bir de ben sana yük olayım... Var hiç olmazsa, bugünlerini güzel geçir; güzel dostum... Yalnızca, ihmal ettiklerinin ağır faturasına katlanmak zorunda olacaksın o kadar!...

11

Ya sen dostum, niye ilgileniyorsun Din’le?

Ölünce, paçayı cehennemden kurtarıp; cenneti kotarmak mı amacın! İki takla bir bakla namaz kılıp; arada biraz aç kalarak-oruç tutmuş olup, *“imanlıyım”* diyerek cenneti kotarabileceğini mi sanıyorsun?

Bak dostum... Kesin gerçekleri farkedelim...

İnsan dünyaya geldiği anda, onun sonuçta cennete gidip gidemeyeceği belirlenmiştir; ve bu, daha sonra da, kesinlikle değişmez!

Ana -R-rahim’inde, 120. günde, beyninde açığa çıkan bir programlama sonucu olarak; ya, beyninin ürettiği ve ruhuna yüklediği bir dalga türü, ruhunda bir katman oluşturarak, senin sonuçta cennet denilen boyuta geçmeni sağlayacak; ya da, bu dalga türü beyninde üretilmediği için, ruhun bundan

mahrum olacak; bu yüzden cennet boyutuna geçemeyeceksin!

Bu, ben de dahil, tüm insanlar için geçerli olan SİSTEM ve mekanizmanın işleyişi sonucu! Bunun daha geniş izahı var; mekanizmanın işleyiş düzeni var; fakat konuyu dağıtmamak için detaya girmiyorum...

Diyeceksin ki; öyle ise ben niye ibadet edeyim, ne olacağım belli ise?

Bak kısaca anlatayım...

Yapacağın tüm ibadet adı altındakiler, hep senin kendin için!
Gökteki bir tanrıyı memnun edip gözüne girmen için değil!...

12

Sağlıklı olman için, nasıl gıdana dikkat etmen zorunlu ise; bir yarış kazanman için nasıl onun antrenmanını yapmak zorunda isen; bir koltuk kapman için nasıl onun pahasını ödeyebilecek şekilde çalışmak mecburiyetinde isen; ölümötesinde elde edebileceklerin de ancak bu dünyada, bu beyine sahip iken yapabileceğin çalışmalara bağlıdır!

Gökten ferman yollayan “*göktürk*”lerin “*göktanrısı*” var olmadığı için; her şey senin çalışmalarına kalmıştır! Tüm geleceğinde bugün ortaya koyacaklarının sonuçlarını yaşayacaksın!

Cehennemın ateşi de içinde yanıyor; cennetin güzellikleri şuurundan kayıyor...

Bugün hangi tür davranışları ortaya koyabiliyorsan; yarın da onların sonuçları karşına çıkacak... Yüzyüze geleceklerin senden üreyen onlar olacak!

Cebrail de var hakikatında, Azrail de; Münker-Nekir de!...
Yarın bunlarla, çeşitli aşamalarda yüzyüze gelecek; kiminle

ülfet edip kiminden de azar işiteceksin!... Bu nasıl olacak düşündün mü hiç?

“Yönelişin”de, “Fâtiha”nın anlamını tefekkür etmeden, nasıl “FETH” olur **gerçekler** sana?... Yaptığın, ancak “namaz kılmak” olur; “salâti ikâme” hiç değil! **Okumadın mı**

“feveylün lilmusalliye elleziyne hüm an SALÂTİHİM sâhun”
(107/4-5)

âyetini Kur’ân ‘da...

“Çok musalli vardır eline yorgunluktan başka bir şey geçmez. Çok oruç tutan vardır; açlıktan başka bir şey yaşamaz!”

13

Uyarı ve işareti duymadın mı, bilmiyor musun?... Dedikodu, gıybet ve hor görmeyle insanları “**oruç**” olmayacağını duymadın mı?

Taklitle, **âdet** diye yapılan fiiller, kesinlikle Dini uygulama olmaz!

Yaptığını bilinçli olarak yapmasan ve hikmetini kavrayamasan bile; yapılması gerekliliğine iman ederek ve HAKKINI VEREREK tatbik etmek zorundasın; semeresini almak, neticesine ulaşmak istiyorsan!

Zîrâ, bunları yaptın diye, sana dışarıdan biri bir şey vermeyecek; sen sadece, yaptığın işin hasılasını elde edeceksin! Tıpkı, bal yiyenin, yediği baldaki özelliklerin sonuçlarını yaşaması gibi... Bal yedin diye, dışarıdan sana bir şey verilmiyor!

Allâh Rasûlü, ALLÂH Adıyla İşaret Edilen’in yaratmış olduğu SİSTEM ve Düzenin işleyiş mekanizmasına bağlı olarak, gereken bilgileri sana duyurmuş...

Senin, bu bilgileri değerlendirep, gereği şekilde yaşaman, sana **Allâh hidâyetinin ve Rasûl Şefaatinin** ulaşması demektir.. Bu **ilmin gereğini uygulaman, ilmi değerlendirmen** demektir ki, bu da **hâl ile şükür** demektir! Aksi ise **nankörlüktür!**...

Nankörlük, değerini bilmemek veya değerlendirmemektir!

Lûtfen anla artık **demek istediklerimi;** ve kendini kandırmaktan vazgeç!...

Kafandaki, **tanrı ve peygamberi sistemine dayalı atalarından gelen din** anlayışından **arın;** aklını mantığını kullanarak, Hz. **Âli, Abdulkâdir Geylânî, Hacı Bektaş Veli, Gazalî, Mevlâna, Yunus** ve daha nice erenler gibi “**Allâh**”a, “**Rasûl**”üne iman et; **Kur’ân** ‘ın “**RUHU**”nu “**OKU**”maya çalışarak, gerçekleri gör, kavra ve gereğini yaşamaya çalış!

14

İki boyutlu, “**fârisi**” kaynaklı “**namaz**”ı **kılma** kavramından; üç boyutlu, “**salât**”ı **ikâme etme**, yaşamına şuursal geçiş yapmaya çalış ki, “**mi’râc**”ın kapıları açsın!... Oruç’un **aç kalmak** demek olmadığını farket ki, hakikatından zâhir olsun “**Samediyet**” nurları!...

Somut âlemin sistem ve düzenini, hikmetini farket ki, “**Bâtın**” olanın, nasıl “**Zâhir**” olmakta oluşunu değerlendirebilesin... “**Zâhir**”, “**Bâtın**”ın ne olduğunu kavramana vesile olsun!...

Ben tasavvufla, sufizm ile ilgileniyorum, diyen **sen dostum..**

Ömrün mecazlar, sembollerle harcanıp giderken; sen, **onların işaret ettiği gerçeklerin** hiç farkında olmadan; “**bal**” zikrini günde bin defa çekip de, “**bal**”ı **tadamamış** adam gibi geçip gidiyorsun dünyadan!... Oysa sana, “**bal**” zikrini vermişler, ne olduğunu bilip, bulup, yiyessin de güzelliklerini yaşayasın diye! Daha nice kere tekrar edeceksin “**bal**”ı!?!...

Ne zaman “OKU”yacaksın şu âyeti; tefekkür edeceksin anlamını; kavrayacaksın sırrını, hissedip yaşayacaksın da, üstelik hazmedeceksin yaşadıklarını?... Var bir düşün üzerinde istersen:

“Allâh, yedi semâ yaratmış ve arzdan da mislini; hükmü aralarında tenezzül eder..” (Talâk: 12)

21.11.1998
New Jersey -U.S.A

2



ŞEFÂAT VE ŞİRK

Junior:

- Evet, Bayram hediyesi ver de mutlu olalım..

CEMO:

- Bedenin yaşı vardır ama şuurun yaşı yoktur!.. Şuur yaşı, ilim yaşıdır!.. İlim yaşının ilerlemesi de ancak, dünyada sağlıklı yaşayabildiğin ve tefekkür edebildiğin kadardır...

Öyle ise ilim yaşımızı, en kısa sürede en âzamîye çıkartıp da ayrılmak dünyadan, en akıllıca iş olur gibime geliyor!.. “Dün dün de kaldı cancağızım”, diyordu.... “Bugün yeniden başlamak lâzım....”

Dün bana sordular sohbette... " **Rasûlullah'ın şefâati ehli kebâire imiş; ne demek bu**" diye....

“Ehli kebâir” kimdir?..

Bu açıklamada iki şeyi iyi anlamak lâzım; dedik...

Bir, **“ŞEFÂAT”** nedir?.. Nasıl olur?..

İki, **“Kebâir”** nedir?..

Şefâat, sanılıyor ki, biri gelip koluna girip seni sürükleyecek; bir yere sokacak!...

Birisi koluna girip de, seni bir yere mi götürecekt!?..

Şefâat, dünyada var; âhirette var... mahşerde var, cehennemde var....

Rasûlullah Aleyhisselâm'ın şefâati var; evliyanın şefâati var; âlimlerin şefâati var...

Nedir bu şefâat?.. Neye dönük bir şefâattir?.. Yalnızca cehennemden çıkmaya dönük bir şefâat mi?..

Günahların en büyüğü nedir?..

"İnneş şirke lezulmün azîm"!

"Şirk azîm zulümdür"; diyor âyet...

Yâni, "Allâh"ı, **tanrı** mesabesine koymak!.. Şirk budur!..

"Sizin için korktuğum gizli şirkdir, artık açık şirk olmaz ümmetimde" diyor...

Öyle ise **Tanrıya tapmak "kebâir" in tâ kendisidir!**.. Büyük günahların en başında gelen ve hepsinin kökenidir!..

Bütün günahların kökeninde de "**Şirk-i hafî**" yani "**tanrıya inanmak**" yatar!..

"**Ey iman edenler.... Allâh'a iman edin**"; âyetindeki uyarı, Hz. **Muhammed** ve Kur'ân 'a iman, edip henüz **Tanrı anlayışından kurtulmamış** olan **SAHÂBEYE gelmişti....** "Sahâbe", yâni **Allâh Rasülü'nü** gören(!)ler böyle olursa... Ya bizler?!...

Allâh'a imanın yolu da, cehennemden kurtuluşun yolu da hep **şirki hafiden** kurtulmak için **ŞEFÂATE NÂİL OLMAKTAN GEÇER!**..

"Allâh izin vermedikçe ŞEFÂAT edemez kimse",

Âyetini... **"TANRI izin vermedikçe ŞEFÂAT edemez kimse"** diye anlarsak.... Cehennem ateşimiz kolay kolay sönmez bizim!.. Yanarız da yanarız!

"Tanrı izin vermedikçe ŞEFÂAT edemez kimse", cümlesi ile; **"ALLÂH izin vermedikçe şefâat edemez kimse"**, cümlesi arasındaki fark nedir?..

Evimizdeki nesneyi, biz, Topkapı Sarayı'nın hazine dairesinde bile arasak bulamayız!.. Çünkü evimizde!..

18

Biz, **"şefâati reddederken"**; **"şefâat nasıl ulaşır"** bize?..

Basiretimizi örten perde örtülü olduğu sürece, biz nasıl şefâati görüp, şefâate ulaşabiliriz?..

"Tanrı"ya inanırken... **"Tanrı"**nın **büyükelçi(!)**sine ve **"Arapça bilen Tanrı"**nın **"Arapça yazılı gönderilmiş"** bir kitaptaki emir-nâmesine iman ederken!.. Türlü kerâmetleriyle âdeta bir sihirbaz gibi değneği ile bizi cehennemden kurtaracak **"Tanrının Evliyâsi"**na inanırken... Nasıl, **ŞEFÂAT** bize ulaşır?..

Allâh (özümüzden), izin vermezken; içindeki, şefâati reddederken; kim şefâat edebilir ki!.. Basiretimizi örten perde nasıl kalkar da, şefâate ulaşırız biz!... Ve böylece de, nasıl **şirki hafiden arınıp**; her şey'in hakikatı ve varlığımızın kaynağı olan **"ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen"**e iman edip; **"Kur'ân "**ı **"OKU"**ruz?.. (şirkten) **arınmamışlar el sürmesin!**... dendiği halde...

Bize kalırsa... Önce, **Allâh**'tan (yani özünden gelen bir yolla) izin çıkıp, **ŞEFÂATE** nâil olmak gerek.... sonra şefâati değerlendirip, diğer âfâkî perdelerden arınmak.... Sonra da, nefesine bilincine-şuuruna-gerçek "ben"ine zulmetmeyi terketmek!..

Sen, nefsine sürekli zulmetmekte; nefsinin, hakikatını yaşamasına engel olduğun sürece....

Üstelik bu gerçeği bildiğin halde, çevrenle paylaşmıyorsan, o "en yakınım" dediklerine de zulmün en büyüğünü yapıyorsun!

Ama ben istiyorum da olmuyor!..

19

Niye olmuyor?..

Muslukçuda pasta satılmaz!.. Bilgisayarcıda ayakkabı aranmaz!..

Şeytan, zâhirine bakıp Âdem'in, "İblis" oldu!.. Âdem'in, ilmine ve hakikatine bakıp onu değerlendirebilseydi, bu sahnelenen oyun oynanmayacaktı zaten!..

Biz, yalnızca ilim için yaratıldık!..

İlmi de, ateşin arkasına koydu ki **Allâh**, korkaklar o ateşe "**nefsim yanmasın, yanarak arınmasın**" diyerek yaklaşmasın da; böylece, yanma korkusuyla, da lââyık olmadıklarını ele geçiremesinler diye...

Ateşte benliğini yakma korkusunu atıp, içine dalabilenler; Deccal'ın sağ yanındaki ateş Cehenneminden geçip, ilim ve irfân Cenneti'ne girebilirler!... Korkuyu atamayanlar ise, ateşten geçemezler ve ilme irfâna ulaşamazlar... Korkuyu atmak gerek!..

Yunus Emre'nin dediği "**Ödünü sıdır**"ın açıklamasını yanındaki arkadaş yapmıştı bana... Allâh'tan yapmış... Sayesinde hep gözü kara daldım her yeni ilmin içine!..

Geldik elli kûsûrlara altmış kûsûrlara... Ne yaşayacağımız, özellikle de aklımız başımızda, ağrısız sızısız sağlıklı olarak ne kadar yaşayacağımız meçhul!..

"**Şirki hafi**"den kurtulduk mu?.. Vicdanımız cevap versin!..

"**ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen**"in, bir "**Tanrı**" olmayıp; ne olduğunu farkedip; hiç olmazsa iman edebildik mi?.. **O**'nu her an ve her yerde görüp, dinleyebiliyor muyuz?.. Her dem **O**'nunla konuştuğumuzun farkında ve bilincinde miyiz?..

20

Şefâatin ulaşması için, önce uzatılanı geri çevirmemek gerek!

Şefâat, Cehennem'den kurtulmak içindir; ki bu, Cehennem'in dünya bölümünde de olur, Âhiret bölümünde de!.. ..

Şefâat, Allâh'a da ermek içindir!.. Ki bu da **ancak dünyada iken** ilm'ullah'ın zâhir olduğu kişiyi bulmak ve onu değerlendirmekle mümkündür!..

Şefâat, kişinin yanlışlarda ısrarına yolaçan, yanlışlarından dönmesine engel olan bilgi yetersizliğini ortadan kaldırıp, kişiyi o konuda bilgilendirmektir!..

Nebi ve Rasûllerin de, Evliyanın da şefâati hep bu yoldadır...

Kişi o bilgilerle kendinde arınmayı oluşturur ve yanmaktan kurtulur!.. Gereğini de yaşayarak (hem enfüsünde hem âfâkında) bilinç boyutunda "**Allâh**"a erer!..

Öyle ise...

Önce, “**ötendeki TANRI**” değil, **özündeki “ALLÂH”** izin verecek ki; sen o şefâate açık hâle geleceksin!.. Şefâati, def etmeyeceksin...

Sonra o, **ŞEFÂAT olan bilgiyi** değerlendirecek, ilim doğrultusunda yaşayarak arınacaksın...

Sonra da “**şirki hafî**” sona erip “**ALLÂH**”a ereceksin...

Kısaca dünkü sorunun cevabı böyle idi... Bu konuyu etraflı düşünmek, tartışmak ve anlamak, “**şefâat**” kapısının açılması demektir, umarım!..

Hakkınızı helâl edin bir kusur ettiyse bilmeden!

21 Vicdanınızla başbaşasınız...

O günde hesap görücü olarak NEFSİNİZ (ilminiz-şuurunuz) **yeter!**..(Âyet)

Junior:

-İNŞÂALLÂH, BUNLAR BİZİM YİTİĞİMİZDİ; YENİDEN BULDURDUNUZ!.. MALİMİZ OLARAK KULLANIRIZ; KULLANMADA DA DEVAMLILIK İÇİN DUA BEKLERİZ...

31.1.1998
New Jersey USA
Bir internet sohbeti

3



PERDE NE

22

“**Perde**”miz nedir ve nerededir biliyor musunuz?

İnsanların “**somut**” düşünmesi ne demektir biliyor musunuz?

Önce şunu anlayalım... “**Soyut**” ve “**somut**” içinde olduğu **boyuta** göredir!

Sizin, beyninizde, farkında olarak algıladıklarınız “**somut**”tur... Bu “**rüya**” da olabilir; “**hayâl**” de!...

Burada ölçü, beş duyu ile onu algılamamız değil; beyninizin onu bir şekilde **fark edilir hâle** sokmasıdır... Yani, önemli olan, o şeyi, sizin, bir yolla farketmenizdir! İşte bu farkedişle birlikte, o şey, sizin “**somut**”unuzdur!... İsterse başkaları için o şey, hâlâ “**soyut**” hükmünde olsun!

Sizin “**soyut**”unuz ise, bilincinizde, bir sûrete, bir şekle oturtamadığınız için ne olduğunu tam bir açıklıkla farkedemediğiniz şeydir...

Bilirsiniz, öyle bir şey vardır, hissedersiniz; hattâ, sanki o şeye elinizle dokunacak kadar yakınsınızdır; ama gene de, onun

adını koyup, ne olduğunu tesbit edemezsiniz!... İşte bu, **“soyut”** unuzdur!

Bizim kullandığımız çoğu tâbirler, isimlendirmelerimiz, pâyelendirmelerimiz, değerlendirmelerimiz, hep GÖREDİR ve *kafamızdaki eskilere dayanan* kendi **“somut”** umuza işaret aracımızdır!

Beyin, biz daha farketmeden, olayları, kendi veri tabanına göre çok daha değişik şekilde değerlendirir!

Beyne bir veri gelir... Beyin gelen bu yeni veriyi-dalgaboyunu, kendi eski verileriyle karşılaştırır... Eğer daha önce ona, yeni geleni andıran bir veri yüklenmişse, hemen onunla eşleştirerek sentez ve ona göre bir değerlendirme yapar. Siz, **eski veriler ışığında o yeni veriyi değerlendirirsiniz** böylece... Bundan da, *“ben onu biliyordum zaten”* çıkar...

Bu, rûha da böylece yüklendiği içindir ki, cennet boyutunda yaşayanlar bir takım şeyler için, *“bu daha evvelce tattığımız şeylere benziyor”* diyeceklerdir!... Oysa orada tadılan, bambaşka bir şeydir!... Ama bunu, anlatmaya çalıştığım olay yüzünden, burada farketmiş olanlar dışındakiler, farkedemeyeceklerdir!

Bu sebepledir ki, bu dünyada, yepyeni ve ilk defa karşılaştığımız şeyi, hep eskiyle **kıyaslamaya** ve **eskiye GÖRE değerlendirmeye** kalkarsak; o yeni karşılaştığımızdaki ORİJİNALLİKTEN perdeleriz kendimiz!... Sonra da deriz ki, *“yeni bir şey yok”*!

Oysa, eski bir şey yok!

“O”, her an yeni bir yaratışta!... *Eskiye tekrar yaratmıyor, yeniden veya yenileyerek!*

Öyle olsaydı, reenkarnasyon olur; meselâ, Abdülkâdir Geylânî yeni baştan gelirdi dünyaya bir başka resim veya isim altında!... Ya da bir başkası!

Bilin ki...

“Düne ait ne varsa, dünde kaldı cancağızım”; diyor kaç yüzyıl önce Mevlâna Celâleddin... Ama bu sözün **derinliğini ve kapsamını** hiç düşünmüyoruz!

Hep, yaşamı, eskinin, veya eskilerin, veya eskiden verilmiş mertebe, değer ve pâyelerin devamı olarak kabul ediyoruz! Aklımıza gelmiyor, **yeni –yeniden veya yenilenen değil- yaratış** ne demek?... Bu neleri kapsıyor?

24

“Tecdid”i, yeniyi ortaya koymak gibi anlıyorum ben, **“fiy halkın cedîd”**den gelen bir şekilde; **“eskiyi yeniden”** ortaya getirmek olarak değil.

Yenileri, eskiyle değerlendirdiğimiz için de, otomatik olarak *geçmişin hayâl dünyasında* yaşıyor; yarın, *geçmiştekinin değişik elbiselisini* göreceğimizi tasavvur ediyoruz!

Dünyayı da böyle değerlendiriyoruz, Dini de, tasavvufu da, Evliyâyı da!...

Oysa, dün, ders almak; o dersle, **yeniye değerlendirmek** için gereklidir; geri gidilmek ve yaşanmışı tekrar yaşamak için değil! Bu **“Allâh’ın sistem ve düzeni”**ne aykırıdır!

“Dün”ü değerlendirmek, ayrı şeydir; **“dünde”** yaşamak ayrı şey!

Hayâl dünyanızdaki dünden gelen değer yargılarınız, pâyeleriniz ve kurgularınızla kendinizi bağlayıp, kayıt altına aldığınızın; bu yüzden yeni yaratılmış sayısız kemâlâtı gözden kaçırdığınızın farkında mısınız acaba?

Kemâlât sahiplerinden ancak kâmil işler çıkar! Eğer sen **düne kıyaslayarak** bir eksiklik görüyorsan, ya o kişi kemâlât ehlinde değildir; ya da öyledir, kendi eksikliğinden dolayı onun yaptığını eksik görüyorsundur; onun fevkindeymiş gibi değerlendirme yaparak! Hem hikmetini bilmezsin; hem de yeniye, **eskiye-eskilere kıyasla**, yargılar, kendine göre değerlendirme yaparsın! Ama **ateşi toprakla kıyaslayan bunda yanılmıştı!**

25

Biz insanları değerlendirmek için değil; kendimizi tanımak, geliştirmek ve yaşamımızdan pişmanlık duymayacağımız şekilde ölümötesine geçmek için geldik... Bunun dışındaki yönelimler, bizim, hedefimiz yolunda hızımızı düşürtür; telâfi edemeyeceğimiz şeyleri kaybettirir!

Öyle ise tüm değerlendirmelerimizi yeni baştan gözden geçirmeyi deneyelim, eskiyle kıyaslamaksızın; önümüzdekileri, objektif olarak, bize verdikleriyle, **“yeni”** olarak farketmeye çalışalım... Ancak bu takdirde **“yeni”** olarak karşımızdakileri değerlendirmemiz mümkün olur...

Yaşamınızdaki değerlendirmeleriniz değil, tasavurunuzda oluşan tüm rüya ve hayâlleriniz dahi böyledir!... Onlar dahi, aynı şekilde, eski verilerinize kıyasla değerlendirilir... Bu yüzden de yorumlarınızı hep **eskiye kıyasla** yaparsınız...

Peki, karşılaştığınız şey, ya yeni bir şeyse, eskiyle alâkası olmayan!?... Ve siz, onun hakkettiğini vermemekle, ona zulmetmiş olmaz mısınız?... Ona zulmetmekle, kendi nefsinize zulmetmiş olmaz mısınız?

Acaba yaşam, eskinin kendini yenilemesi olarak mı açığa çıkıyor; yoksa **yepyeni oluşlar var** da, beynimiz hep eskiye kıyasla değerlendirme yaptığı için, biz öyle mi kabul etmek zorunda kalıyoruz?

Baktığımızda, dün gördüğümüzün aynını gördüğümüz düşüncesini taşımamıza karşın, niye “**yeni**”yi farkedemiyoruz?...

Bunun en basit açıklaması, yazdığımız yazılardaki yanlışları, tekrar okuduğumuzda farkedemeyişimizdir... Daha detaylı anlatmak gerekirse, “**refresh**” yapmadan, sayfa açmamızdır! Yani, eski veri tabanıyla “**yeni**”ye bakmamızdır!...

Ancak gerçekten “**yeni**”yi algılamak istiyorsak, “**refresh**” de yetmeyecek, belki toptan “**format**” atmak gerekecektir!... Bu da beyni sınırlı kapasite ile çalışanlar için fevkalâde güç, neredeyse imkânsız bir iştir!

Peki olmayacak bir işse, niye bunları yazıyorum?

26

En azından böyle bir olay olduğunu düşündüm; ona göre varlıkları, yaşamı değerlendirmeye çalışıyorum; sizin de bundan haberiniz olsun, diye!... Zîrâ, “**yeni**”leri farketmezsek, hâlâ atamızın, babamızın veya annemizin “**yenilenmiş**”ini giymekte devam ederiz; gibime geliyor!

Öyle ise gelin dostlar olabildiğince, eskiye veya başkalarına kıyaslamaları bir yana bırakıp, “**yeni**” olarak değerlendirmeye çalışalım her an tüm yaratılmışları!... Bazıları “**şeriat**” sözcüğü kapsamına “**Kur’ân ve Hadis**” yanısıra “**kıyâs ve icmâi**” da koyar; ama biz, o kanaatte değiliz!... “**Şeriât**”, bize göre, “**Kur’ân ve Allâh Rasûlü açıklamalarından**” ibarettir!...

Gerisi, herkesin yorumunda ve sorumluluğundadır!

28.11.1998
New Jersey- U.S.A

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ

4

**SORGULAMAK**

28

Sorgulamak, düşünebilme yeteneği olan beyinlere has, bir özelliktir! Ancak bilinmeli ki, sorgulamak zeki insanlarda da olur... Sorgulamanın sonuçlarını değerlendirebilmek ise akıllı insanın başarabileceği bir iştir...

Sorulmayan sorunun cevabı olan, ilim ele geçmez! İlim, soranın hakkıdır!

Cevabın getireceği ilimden, ebeden mahrum kalır, sorgulamayan!

Öyle ise düşünen insanın ilk vasfı, sorgulamak, araştırmaktır!

Özellikle, ölümötesi sonsuz hayatta işine yarayacak şeyleri... Zirâ, yalnızca dünya yaşamında geçerli olan ilim, öteboyutta hiç bir işe yaramayacak; sonuçta burada günümüzü hoşça israf etmekten başka bir şey elimize geçmeyecektir.

Nakle, sorgulamadan körü körüne taklide dayanan Din anlayışı; akla mantığa, ilme ve tefekküre dayanan Din anlayışına her zaman kemiyyette ağır basmıştır! Çoğunluk, kolayca kaçmış; "beni düşündürme, ne yapacaksam onu söyle

yapayım", anlayışı içinde; kendilerine düşünceden yoksun mahlûk muamelesi yapan önderler, âlimler(!) çevresinde toplanmışlardır... Çünkü, insan topluluğu içinde, insanlıklarının liyâkatini, yaşayanlar fevkâlâde azınlıktadır.

Bütün bu gerçeklere karşın da, gene aynı topluluk, inkâr ettikleri **sorgulama gerçeğinden hareketle bir yerlere gelen erenlerin, Evliyânın, gerçek Din ilmini elde etmiş olanların** çevrelerinde toplanmaktan geri kalmamışlardır asalak olarak! Çünkü fitratları, ötesine elvermemektedir!

Biline ki...

29

Sorgulayıp, tefekkür edip buna rağmen gerçeği bulamaması dolayısıyla hata eden; beynini çalıştırmayıp *taklitle isabet edenden* daha değerlidir! Zira birincisi, öte boyutta **ruhuna yüklediği sorgulama, araştırma, yeni yeni şeyler keşfetme özelliğiyle sonsuzluğun sonsuz güzelliklerine kanat açarken;** ikincisi, eline geçenle Cennet'ini yaşayacaktır, diğerine göre son derece kısıtlı olanaklar içinde! Cennet'e girmek ise, daha önce de değindiğimiz gibi, kişinin **ameline değil; yaratılışındaki takdire** bağlıdır!

İlmin, irfânın, idrâkın gereğini mi hissedip yaşıyoruz; yoksa onların dedikodusuyla ömür tüketip, taklidiyle mi oyalanıyoruz?

Öğrendiğiniz her bir bilgi, sizin düşünce ve günlük yaşamınıza yeni güzellikler eklemiyorsa; farkedelim ki kendimizi aldatmaktan başka bir şey yapmıyoruz! Diğerlerinden daha bir seviyeli dedikoduyla kendimizi farklı görmenin avuntusu içinde tüketiyoruz!

Sorgulamak ve tefekkür etmek suretiyle insanlığınızın şerefini yaşamak istiyorsanız önce şuna karar veriniz;

Dinin gereği olan uygulamaları, YUKARDAKİNİN gözüne girip, ondan bir şeyler kotarmak için mi uygulayacağım; yoksa, yediğim balın eserinin vücûdumda açığa çıkarak bana daha yararlı işler yapma olanağı sağlaması gibi; Dinin teklif ettiklerini tatbik ederek, geleceğimi kendi ellerimle yaptıklarım ile mi şekillendireceğim?

Eğer doğru olan ikincisi diyebiliyorsanız ve hâlâ da bu konuda gerekeni yapmıyorsanız; ne kadar akıllı olabilirsiniz bunu sorgulamakla işe başlayın!

“Kimsenin kimseye fayda vermeyeceği zorlu bir süreçten” bahsedilirken siz hâlâ falanca ya da filancanın yanında görülmek beni kurtarır zannı hayaliyle yaşıyorsanız gerekenleri uygulamazsınız; kesinlikle bilin ki vay halinize!

30

“Eğer benim bildiklerimi bilseydiniz, rahat yataklarınızda yatamaz, Allâh Allâh diyerek dağlara kaçardınız” diyen Allâh Rasûlû; acaba, algıladığı sistemin hangi gerçeği dolayısıyla bunu söylüyordu, *yalnızca para kazanıp keyif çatmak için yaşayan bizlere?*...

Elindekileri insanlarla paylaşmayı önerip; yalan, dedikodu, gıybet, kumar, içki, zinâ gibi şeylerin yapılmamasını teklif eden Allâh Rasûlû niye bunlarla yetinmeyip; salât, oruç, hac gibi çalışmalarını tebliğ etmişti?

Namaz nedir diye sorun çevrenizdekilere... Yüzde doksanbeşi tanrıya tapınma olarak anlatacaktır... Bedensel bir faaliyettir! Huzurûna çıkmaktır! Önünde secde ederek tanrının büyük(!)lüğünü kabul etmektir; diyeceklerdir...

Salât, yöneliştir!... Bâtının ve hakikatın olup, özünden Zâhir olanı hissedip, bunun sonuçlarını yaşamaktır!... O'nun indinde hiçliğini, yok olduğunu yaşamakla başlayıp; kıyâmda, kendini

dillendirişinin; rükûda, kudretinin önünde yaratılmışın kulluk etmekten başka şansı olmadığını açığa çıkarmasının; secdede, “**lillahil vâhidil kahhar**” hükmünün eserini ortaya koyuşunun yaşanışıdır! Ve bu **salât, mi’râc ‘in kapısını** açar mümine!... Yukarıdaki tefekkürsüz şeklî tapınmaya verilen isim ise namazdır!

İmân ve gereği fiillerle Cennet'e, düşünsel arınmayla “Allâh”a erersin; takdirindeki kadarıyla... Tefekkürsüz, sorgulamasız “**Allâh**”a ermiş tek bir fert yoktur, buna **Allâh Rasûlü** de dahil!

Fatihâ’sız salât olmaz, çünkü yönelişin anahtarı odur! Onun anlamının tefekkürüyle başlar “**Allâh’a yöneliş!**... Anlamını tefekkür etmeden ister Arapça oku, ister Türkçe, yalnızca papağan gibi tekrarlamış olursun; “*bal*”, “*bal*” deyip, *midesi “bal”dan mahrum, bedeni onun lezzet ve enerjisini tatmamış anlayışı sınırlı qibi!* Sana “*bal*”ı öğretmişler ki, alıp yiyerek değerlendiresin, diye!

Dünyada bırakıp gideceği para ve malı elde etmek için, tüm gününü meşru ya da gayrimeşrû işler peşinde koşturarak tüketmesini bilecek kadar akıllı olduğuna iddia eden insan, kendi derûnundaki pahasız hazineyi ele geçirmek için hâlâ gayrete gelmiyorsa, koyverin gitsin!... Bu dünyada nice kurbanlar kesiliyor da kimsenin gıkı çıkmıyor!... “Biri daha gitti” derler, ne olacak!

Evet dostum, sorgulamanın daha başında bunlar var...

Daha sonrası mı?...

Kur’ân-ı Kerîm’i, “**ruhu**”yla “**OKU**”maktan sözetmiştik; insanın bir fizik bedeni bir de rûh bedeni var türünden bir “mushafın ruhundan” söz ettiğimizi sandılar!

Allâh Rasûlü'nü “OKU” maktan sözettik; ve bu “OKU” ma ışığında getirdiklerini, açıkladıklarını değerlendirmenin isabetli ve gerçekçi olacağına işâret ettik, Rasûlullah **ruhuyla bütünleşip** hadis okumaktan dem vurdular!

Oysa “sırrına” ve “hikmetine” ermek için **Kur’ân’ın** ve **Allâh Rasûlü’nün** getirdiklerinin nedenini; bizim bunları hangi bakış açısıyla değerlendirmemiz gerektiğini, ciddi bir şekilde sorgulama ve araştırmamız gerekmez mi?

Nereden; neden; nasıl gelmiş o uyarılar; ne amaçlanmış; bize ne fark ettirilmek isteniyor?

Şimdi, ben desem ki şundan; öylece kabul edecek birileri söylediklerimi takliden!... Bu taklitlerini kamuflej ve **kendilerini tatmin için de, bana bir pâyeye veya etiket uyduracaklar**; öyle veya böyle! Oysa... **Konmuş olan ismim Ahmed Hulusi! Bunun dışında da hiç bir etiket, sıfat, pâyem yok!** Yalnızca, olabildiğince çok şey öğrenmek, yaşamak, hissetmek isteyen, **sıradan herkes gibi bir beşerim!** Cimri olmamak için de, düşündüklerimi yazıyorum! Kimsenin vereceği mertebe veya pâyeye de ihtiyacım yok; taş atıp suyumun dalgalandırmaları, yeter! Yalnız geldim ve yalnız gideceğim! **Aklı olan, beni taklit etmez, bana pâyeye vererek geleceğe dönük benden birşey ummaz;** yazdıklarımı düşünüp, değerli bulursa, o fikirleri değerlendirerek, “ba” yer!

Sözü fazla uzatmayıp, öze gelelim... İmân edebiliyorsan, imân et ve hemen sorgulamaya başla ki hikmetine eresin! Her yaptığını mutlaka neden yapıyorum diye düşünerek yapmaya çalış ki, taklitçi mahlûk türünden olmayasın! İçgüdü ve duygularıyla yaşadı; “*dayansın şimdi ehli kubûr*”, demesinler!

Nasîbi olan, taklidi bırakıp, tahkike yönelir!

Nasibi olmayan da, bu işin dedikodusuyla ömür tüketir!

5.12.1998

New Jersey-USA

* * *

5



MÂZERET KURTARMAYACAK

Uzaydan mı geldi Allâh Rasûlü?...

Uzayda mı yaşadı?

Uzaya mı gitti?...

Bizim geldiğimiz yerden gelmedi mi?

Bizim yaşadığımız Dünya'da yaşamadı mı?

Bizim kimimizin gidip, kimimizin de sırasını beklediği yere gitmedi mi?

Size nefislerinizden Rasûl geldi ki o Azîz'dir... Sıkıntıya düşmenizi asla istemez; size çok düşkündür... Bu hakikâte imân edenlere Raûf ve Rahîm'dir...

Kim mi? Elbette **Allâh Rasûlü!**

Ötede, Uzay!... Ötede, fermân yollayan Tanrı!... Ötede, Tanrı postacısı peygamber!... Ötede... Ötede... Ötede...

Peki ya **sizdekiler?**

Ötelerden, karşındakine getiremezsen; **içindekini** nasıl göreceksin?

“Felçliyim, kaldır beni” diyorsun; oysa, bacaklarında yürüyecek kuvvet var; kullanmıyorsun!..

“Sen, **sendekini açığa çıkar** da, aş ateşi”, diyorlar... “Geçir beni ateşten” diyorsun!... **Ateş senin kafanın içindeyken**; seni nasıl dışarıdaki, olmayan ateşten geçirebilirler?

Allâh Rasûlü’nün RAÛF ve Rahîm olduğu belirtilirken; sen niye hâlâ **uzaydan** bir **Raûf ve Rahîm** bekliyorsun, **uzayından** beklemek yerine?

35 Sen ey uzayı bilmez!... Uzayından habersiz!... Lâfta, “**ben**” deyip; öteden himmet bekleyen uzaylı...

En muhteşem örnek Allâh Rasûlü açık seçik önünde dururken; niye **O’nun** yaşantısını örnek alarak sorunlarını çözmezsin de, hâlâ birilerinden himmet bekleyerek günlerini tüketirsin?

O böyle hareketlerle yüzebiliyorsa, niye ben de aynı hareketlerle yüzmeyeyim, diyerek, kendini, okyanusun olmasa da, denizin sularına atmazsın!?. Ömrün kumda oynayıp; yüzenleri seyretmekle; dedikodularını yapmakla mı geçecek?

“**OKU**” diyenin mi yok, okuyamıyorsun!... Yoksa, hâlâ harfleri heceleyip; anlamını bilmediğin kelime sesleri çıkararak, “**OKU**”duğunu mu sanıyorsun?

Hâlâ, “**oku**”nası bir sistemin karşısında olup; **“OKU”man ve gereğini yaşaman zorunluluğunu**, farketmeyecek misin?

Galaksinin ya da evrenin bir ucundan, ferman yollayıp buradaki postacısına, onunla hükümlerini tebliğ eden;

komutlarını tutanı görünmeyen uçan dairelerle Cehennem'e uğratmadan Cennet'ine yollayıp; emirlerini tutmayanları da Cehennem'ine sevkedecek olan Tanrı ve zevkleri varsayımına daha ne kadar şuursuzca inanıp bağlanacaksınız?

Atalarının sapık din anlayışına uymanın, insanı ne kadar büyük pişmanlıklara sevkedeceği, defalarca tekrarlanmıyor mu **Kur'ân-ı Kerîmde**?

Kur'ân meâlleri, o meâli yazanın, okuduğundan anladığı kadarıdır! Kur'ân değil!

Yazdığım yazıların pekçok cümlesinde, en azından iki mânâ mevcut olduğu halde; üstelik pekçok cümlesi de daha fazla anlam ihtivâ ettiğinden, yabancı dile çevirisi, hiç bir zaman Türkçe'de içerdiklerini içermediği halde; nasıl olur da, **Allâh vahyi olarak Rasûlü'nden açığa çıkan cümleler, okuyanın anlayabildiği kadarıyla ve tek bir anlamla kayıtlanmış hâliyle, "Kur'ân" diye kabul edilebilir?...** Ve dahi bu çeviriyle, kulluk edilir?

36

Arapça olmayan Kur'ân ile tapınılır!

Arapça olan Kur'ân ile kulluk edilir...

Aradaki farkı anlayamayan *anlayışı sınırlılar* ile *anlayışı kıtlara* yeniden ortaokula başlamaları tavsiye edilir!

Asıl işâreti anlamayanlar, çevirilerde, o derinliği vermeyen kelimelerle, **Kur'ân-ı Kerîm'in** farkettermek istediklerini, bilerek veya bilmiyerek örtmüşlerdir maalesef, günümüze kadar uzanan şekliyle...

Farsça olan "namaz" değil; Kur'ân-ı Kerîm'deki kullanımıyla: "salât"!

Farsça olan “Namaz” kelimesi “salât”ın vermek istediklerini içermez!...

O yüzden de “kılınır” olmuştur! “Ötedekine bir tür tapınma” anlamınadır namaz!

Namaz kılanların(!) çoğunluğu da, esas amacın farkında olmadığından Tanrıya tapınır!

“Salât”, yönelerek amacına ulaşmaktır!... “ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”e olur!...

Allâh’a yönelişin sonunda ancak, müminin mirâcı olan salât gerçekleşir!

37

Allâh Rasûlü, “namaz”ı değil, “salât”ı tavsiye etmiş; Kur’ân, namazı değil, “salât”ı teklif etmiştir!

Amaç, Tanrının huzurunda başını toprağa koyarak onu şerefliendirmek(!) değil...

Özünde de bulunan Allâh’a yönelerek, secde ile, indinde hiçliğini yaşamaktır...

Birincisi tapınmadır, namazdır; ikincisi kulluk ve salât! Birincisi ötedeki Tanrıya dır; ikincisi hakikatın dahi olan Allâh’a... Yani, birincisi ötendekindedir; ikincisi hakikâtime!

“Lâ ilâhe”yi anlamamış olanların, “illAllâh”ı kavrayıp; Allâh’a, Allâh Rasûlüne, vahiy olan Kur’ân 'a iman etmeleri çok zor olup; Allâh’ın, kendi Esmâsıyla yarattığı sistem ve düzene uyan-uymayan sorunu ile karşı karşıya olduklarını farketmelerine bile imkân yoktur!

Artık lûtfen farkedin ki, tüm sorunların kökeninde, yok olduğu açıklanan “tanrı-tanrılık” kavramı ile **“ALLÂH Adıyla İşaret**

Edilen”in kendi Esmâsıyla var kıldığı “Sistem ve Düzen”
arasındaki farkını, farkedilmemesi yatmaktadır!

Sorunlarımızın hepsi, bu temeldeki farkı kavrayamamaktan kaynaklanmaktadır!

Hücrelerimize kadar işlemiş genetik veri tabanlı *tanrı varkabûlünden* arınıp; **“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”**in, hiç değilse, *tanrı olmadığını* bile anlayamamaktan ileri geliyor bu!

Ne olduğunu anlayamıyoruz; bâri ne olmadığını kavrayabilsek!

“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”in *tanrı olmadığını* idrâk edemediğimiz içindir ki, **“Peygamber”** düşünüyoruz; yukarıdaki tanrıdan mesaj alan! Hiç anlayamıyoruz **“Allâh”**in **“peygamber”i değil, “Rasûllüğü”**nün ne olabileceğini!

38

Yine aynı yüzden anlayamıyoruz; **Kur’ân-ı Kerîm’de** bize teklif edilen hususların, **uygulamamız hâlinde hangi mekanizmayı devreye sokup, bize neler kazandıracaklarını; ya da uygulamamamız hâlinde hangi sebeple nelerden mahrûm kalacağımızı!**

Kolayımıza da geliyor, ötede var, sandığımızın üstüne yükleyivermek! O yaptı!!!...

Anlama özürülülerinin “göktanrı” kavramına dayalı “meâl”leri yerine ne zaman “OKU”yacaksınız “orijini”?

15.11.1998
New Jersey U.S.A

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ

6



İMAN BİLGİSİ "İMAN" MIDIR?

40

Yaşamımız içinde din konusu bir hayli geniş yer kaplar...

Pek çoğumuz, hiç bir uygulaması içinde olmasak bile, Dinimize sahip çıkar, hiç lâf söyletmeyiz...

İyi hoş da, "**Müslümanım**" demekle, müslüman olunabilir mi?...

"**Müminim**" demekle mümin olunabilir mi?..

Öncelikle şunun üstünde duralım:

"**Müminim**" kelimesinin anlamı nedir?...

Bu kelimeyi niçin söyleriz?...

Bu kelimeyi söylerken neyi bilmemiz; ve söylendiğinde neyi anlamamız gerekir?

Öncelikle bilelim ki; "**İmân**" **fitrî bir özelliktir!** Sonradan edinilmez! Sonradan açığa çıkabilir; fakat sonradan edinilmez!

"**İmân**"'ın kişide açığa çıkması ne demektir?.

Kişinin, kendisinde vehmettiği bireysel bilincin ötesindeki **TEK Bir gücün**, her şeyi dilediği gibi oluşturduğunu, basiretiyle görmesinin adı “**îmân**”dır..

“îmân” Cehennem boyutundan kurtulup Cennet boyutuna geçmeyi sağlar; “İslâm” ise, Cehennem boyutunun yakışından olabildiğince çabuk kurtulup, girilesi ise, Cennet'te yüksek mertebeli bir yaşam edinmeyi getirir!

“Nebi ve Rasûllerin getirdiklerine îmân” ise, bu anlattığımız **“îmân”** kavramı içinde, Tek bir varlığın, **“Risâlet”** boyutu diliyle, kendi sistemini açıklaması kapsamında mütâlaa edilir..

41

Afrika'nın ortasındaki Rasûl duymamış bir yerli dahi, birinci şıkta anlattığımız **“îmân”** kendisinde açığa çıktığında Cennet boyutuna ulaşabilir...

Buna karşılık, müslüman ortamında ömrü secdede geçmiş nice kişiler bu **“îmân”** fitratlarında olmadığı için, **“taklidi îmân”**la yaşarlar; ve **“îmânsız”** olarak ölümötesi boyuta geçebilirler...

Öncelikle **“îmân”**ın birinci şıkkı üzerinde biraz daha duralım..

“îmân” sahibi Cehennem'den geçer, fakat yanmaz!... **“Yanma”** olayı kesinlikle bilelim ki, **“îmansızlıktan”**dır! **“Yanma”**, seni üzen, sıkın, bunaltın, yaşamından nefret ettiren; kurtulmak istediğin içinde bulunduğun **“hâl”**dir!

Her şeyin Tek'in takdiri, dilemesi ve yaratmasıyla meydana geldiğini; olanın, olandan başka türlü olmasının da mümkün olmadığını idrak eden basiret, bunu, kendisinde açığa çıkan **“îmânnûru”** ile yaşayabilmekte ve kavrayabilmektedir! Bu **“îmân”**la da, Allâh Rasûlü'nü görmemiş, duymamış olsa bile, **sonuçta** Cennet boyutunun bir ferdi olur!...

“**Ben müminim**” sözünü, dilin söylemesi önemli değildir; “**hâl**”inin dile getirmesi gereken sonucu getirir!

“**Ben müslümanım**” sözünü dilin söylemesinin değeri yoktur; tâ ki “**fiil**” bunu dillendirmedikçe!

Daha önce de çeşitli açıklamalarımızda belirttiğimiz üzere “**ALLÂH**” kelimesi bir isimden ibarettir; ve burada önemle üzerinde durulması zorunlu olan mânâ, bu ismin işâret ettiği kavramdır...

Neye, nasıl îmân düşüncesinin, bizden açığa çıkması önemlidir; öyleyse, bunun içinde bizim “**îmân**” kelimesinin mânâsını nasıl anlamamız gerektiği üzerinde durmamız gerekmektedir....

42

“**Îmân**” tüm insanlığı kapsayan yönüyle anlaşılır, bir...

“**Îmân**” Rasûlullah'a tüm inananları kapsayan yanılla anlaşılır, iki...

“**Îmân**”, tüm insanları kapsayan ve sistemi en kalın çizgileriyle farketmeye dönük şekliyle, **fitrî bir özellik** olarak kişide açığa çıkabilir ki; bu onun, uzun arınmalardan sonra, neticede Cennet boyutunu yaşamasına yol verir; Allâh Rasûlü'nü hiç tanımasa da!

“**Îmân**”ın Rasûlullah'ı kabullenmiş olanlara taalluk eden yanına gelince...

Esas olarak Allâh Rasûlü'ne îmân, “taklidî îmân”ın bir koludur!

Kezâ, Rasûlullah'ın bildirdiklerine iman dahi, “B” sırrının ifâde ettiği anlam kapsamında “ALLÂH ismiyle İşâret Edilen”e olmadığı sürece, “taklidî” îmândır!

“Taklidî îmân”ın, “Tahkik” sonucu “îkân”a dönüşmesi ise yalnızca “B” sırrının kavranılıp yaşanmasıyla mümkündür!

Burada üzerinde önemle durmamız gereken husus şudur...

“Îmân”ın bilgisinin yeterli olmayıp; îmân bilgilerinin yüklendiği bilgisayarın Cennet boyutunu yaşayamayacağı, gerçeğidir...

Hatırlayamayacağınız kadar detaylı imân bilgisini bir PC’ye yükleyebilirsiniz; ve her an o PC, bunları sesli ve yazılı olarak tekrarlamaya hazırdır... Ama o, imanlı bir insan değildir!...

Şimdi “îmân” niçin gereklidir sorusunun cevabına dönelim ve kısaca bunu görelim...

43

Az önce demiştik ki, “îmân”, Tek bir Fâtır ve Yaratıcının dilediğince yarattığı olaylar içinde yaşadığımızı kabullenmektir...

Böyle olunca...

Artık kişi yaşamda yersiz veya yanlış veya olmaması gereken etiketli hiç bir şey göremez! Çünkü Tek Bir, dilediği gibi herşeyi yaratandır, ve yarattığında dilediği gibi seyredendir!...

Bu anlayışın sonu, kişinin herşeyden razı olması sonucunu getirir ki, artık onun için “yanma” yani “Cehennem” boyutu bitmiştir... Cehennem ateşi ona, “ey imanlı üzerimden çabuk geç, iman nûrun ateşimi söndürüyor” demeye başlar!... Zira Cehennemin tüm ateşini söndüren nûr, iman nûrudur! Burada dikkat etmemiz gereken şey şudur;

Îmân bilgisi değildir “yanma”yı söndüren! Îmân yaşantısıdır!

Îmân yaşantısı demek, kişinin idrâk ettiği îmân gerçeği istikametinde düşünüp, olayları ve yaşamı “îmân nûru”nun aydınlattığı şekilde değerlendirmesidir...

Kişi yaşamı ve olayları, ya **îmân nûru** ışığında değerlendirir ve “**Râdiye**” nefis noktasına ulaşır; ve imânlı bir kişi olarak en azından bu mertebede yaşar... Ya da “**îmân**” yetersizliğinin getirdiği ateşte yana yana, sonunda yanmaz olur!

“Îmân bilgisi”, imân değildir!

Çünkü, “**îmân**” getirdiği yaşantıyla;

a. İnsanın yanmaktan kurtulup Cennet boyutunu yaşamasına yol açar;

b. Varlığın her zerresinde “**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”i müşâhede ederek, Cennetüstü, târifi mümkün olmayan bir boyutun açığa çıkmasına vesile olur!

Îmân bilgisi ise, eşeğin sırtındaki ilim kitapları yükü gibidir...

İnsan hem iman bilgisini taşır beyninde ve dilinde; hem de yanmaya devam eder olaylar içinde yaşamı boyunca!... "Bu neden böyle oldu, keşke olmasaydı" suçlamaları içinde ve bunun getireceği başka duygu alevleri içinde yanarak! İnsan'a “**iman**” bilgisinin verilmesinin amacı, onun taşınması değil, anlamının **yaşanmasıdır!**

Eğer “îmân bilgisi”ni taşıyarak yaşıyorsanız, sizin yaşam boyu yanmanız asla bitmeyecek; yanarak boyut değiştirip; yaşamınızı ebeden yanarak sürdüreceksiniz... Sizde “iman” açığa çıkmadıkça da, bu böylece sürüp gidecek!

“Îmân”lı iseniz, bunun da alâmeti, “yanma”nın bitmiş olması; yaşamda olan hiç bir varlığı, hiç bir nedenle

**“suçlamamanız”dır!... Artık bu idrâkın gereğini sürekli yaşar;
Cennet boyutundaki “seyr”inizi sürdürürsünüz...**

Bunun ötesinde “B” sırrı da açılmış ve gereğini yaşar hâle ulaşmışsanız; artık yalnızca şunu söyleyebilirsiniz.

“Seyreden ol kendi oldu”!

**20.6.1998
New Jersey U.S.A.**

7



"ALLÂH"A İMANLI MIYIZ?

Sahâbenin bazılarına hitâp eden bir Âyet Kur'ân-ı Kerîm'den:

Arâbîler, "îmânlıyız" dediler... De ki: "Siz îmânlı değilsiniz!... Ancak müslüman amelleri yapıyorsunuz"!...

Henüz bilinçlerinde îmân yoktur! Eğer itaat ederlerse Allâh'a ve Rasûlü'ne, yaptıklarınızdan hiç bir şey boşa gitmez! Kesinlikle Allâh Gafûr ve Rahimdir..

"Mümin"ler onlardır ki, Allâh'a ve Rasûlü'ne "B" sırrının idrâkı içinde îmân ederler ve bu îmândan şüpheye düşmezler; bunun neticesi olarak da sorumluluklarındaki tüm malları ve bilinçleri ile hiç bir karşılık beklemeden bu yolda cihâd ederler. İşte onlar "îmân" ehlidirler."
(Hucurat:14-15)

"Ey müminler yapmayacağınız şeyi niçin söylersiniz?...

Yapmayacağınız şeyi söylemeniz Allâh indinde büyük azâba yolaçar"! (Saf: 2-3)

“Yakınlarınız ve evlâtlarınız kıyâmet gününde size hiç bir fayda vermeyecektir; onlarla aranız açılacaktır..”
(Mümtehine:3)

“Allâh'ın kendilerine gazâb ettiği kavmi dost edinenleri görmedin mi?...

Onları ne malları, ne de evlâtları hiç bir şekilde Allâh'tan kurtaramaz. Onlar azâb ehli olarak sürekli azâpta yaşarlar.

Ve onlar hakikaten kendilerinin bir gerçek üzerinde olduklarını sanırlar... Dikkat edin onlar yalancıdırlar”!
(Mücadele 14, 17-18)

47

İsterseniz bu Âyetler üzerine düşünelim biraz...

Önce şunu farkedelim birinci Âyet anlamından;

Îmân bilgisine sahip olması ve müslümanlığın gereği olan fiilleri uygulaması, onun îmânlı bir kişi olduğunu göstermemektedir, bu Âyetten çıkan anlama göre!... Hattâ, bu kişi imansız biri dahi olabilir tümüyle, gene bu Âyetteki işarete göre!... Zirâ, fiiller şüphe veya red düşüncesine rağmen ortaya konulabilir.

Kişi inanmadığı halde, menfaati gereği veya içinde bulunduğu şartlar gereği, nezâketi gereği, çevresindekilerin kalbini kırmamak için, ya da bunların çok daha ötesindeki başka düşünceleri dolayısıyla ikiyüzlülük yaparak, bazı söz ve davranışları ortaya koyabilir! Bu fiilleri asla “**îmân**” esaslarının sonuçlarına dayanmayan; kişisel çıkar doğrultusunda olan fiillerdir... Elbette ki burada “**kişisel çıkar**” sözünü geniş kapsamlı anlamak gerekir.

İman ve imansızlık!

İnanıldığını söylemek, ya da ikiyüzlülük veya sahtekârlık yaparak inanmadığı şeyleri söylemek! Ve buna kendi vicdanını tatmin edecek kılıflar bulmak!

Bu yüzden demiş Celâleddin Rûmi, **“ya olduğun gibi görün, ya da görüldüğün gibi ol”** diye...

Bu zordur! Çok zordur! İnsana çok şeyler kaybettirir böyle olmamak!

Bunu ancak, **“ALLÂH”a îmânı dolayısıyla her kaybı göze alabilecek** nâdir insanlar göze alabilir! Kaybedecek hiç bir şeyi olmayan **“fakîr”**ler göze alabilir! Çünkü onlar Allâh için yaşarlar, kimseden bir şey ummaksızın!... Herkesin yarın kaybedeceklerini, onlar dünden kaybetmişlerdir!

48

İnsanlarla **“Allâh için = fiysebilillah”** bir arada bulunur ve **“Allâh için = fiysebilillah”** konuşurlar!

Bunu kaldıramayanlarda elbette onlardan uzaklaşırlar ve Rab edindikleriyle baş başa yaşarlar! Sonra o Rab edindikleri, kıyâmetlerinde onları terkeder gider; **“Allâh gazâbı”** demek olan **“Allâh’tan uzaklıkları”** içinde, yalnızlıklarının sonucu olan azâbı yaşarlar tek başlarına!

“Yapamayacağın şeyi niçin söylersin?” hitâbı bunun için çok önemlidir!

“Îmânlıyım” demek bunun sonuçlarını yaşamak demektir!

Îmân, getirisi olan fiilleri ortaya koyup, o fiillerin getirisini yaşamak içindir!

Îmânın gereği olan fiilleri uygulamadan; îmânın getirisi olan bakış açısını edinmeden yaşamıyorsan; bil ki yalnızca kendini aldatıyorsun!

Çevrendekileri aldatman sana yarın hiç bir yarar sağlamayacaktır!

Yaptıkların, niyetinin “Allâh için” “fiysebilillah” olup olmadığının göstergesidir!

“Allâh için” olmayan **beraberlikler** er-geç son bulacak ve kişi bu **beraberliğinden** dolayı pişman olacaktır!

“Allâh için = fiysebilillah” ne demektir?

Özündekini yaşamamanın ve gereklerini ortaya koymanın yaşanmasıdır!...

49

Allâh ahlâkıyla yaşayıp, Allâh bakışı ve değerlendirmesiyle, yakınındakini-uzağındakini ve dahi tüm yaratılmışları değerlendirmek demektir!

Karşındakini Allâh’a erdirmek ve böylece Allâh rızasının onda açığa çıkması için tüm varlığıyla çaba göstermek demektir!

“Allâh için beraberlik” demek, bu amacı paylaşan “bir aradalık” demektir!

Kişinin **özündeki Allâh**’tan ve bunun sonuçlarını yaşamaktan “gâfil” olması, onun “gazâba uğramış olması” demektir!

Gelecekte beklenen ateş ya da işkence beklentilerini “gazâb” sanarak; insanın **yaşadığı andaki “gazâb”**tan gafleti ise, “Allâh gazâbına uğramış olmasının” açık yaşantısıdır!

“Allâh gazâbına dûçar olmuş” kişi, özündeki Allâh’ı tanıyamamış ve bunun gereğini hâlâ yaşayamamakta olan insandır!

Bunu idrâk edememek de gazâba uğramışlığın bir başka belirtisidir!

Evet, bu anlamlar doğrultusunda, yukarıda mânâlarını nakletmeye çalıştığım Âyetleri tekrar okuyup anlamaya çalışırsak...

Ne gerekçeyle olursa olsun, ne pahasına olursa olsun, Allâh için yaşamanın zorunluluğunun “îmân”ın gereği ve sonucu olduğunu farkedebiliriz!... “îmân” bize nasip olmuş ise!...

Bu takdirde, en yakınımızdan en uzağımızdakine kadar, ikiyüzlülüğü bırakıp, inandığımız gerçekleri konuşur, Hakk'ı tavsiye eder, sonuçlarına da sabrederiz... Yapamayacaklarımızı söylemekten kaçınır, söylediğimizi de yaparız! Bugünü çevremizdekilerle hoş geçirmek uğruna îmânımızı satmaz; yarını riske sokmayız!

50

Duygusal veya bedensel zevkler uğruna, **bizi tatmin edenleri Rab** edinmeyip; “Allâh”a îmânın gereğini yaşarız!

“Allâh indinde olan, eğlenceden de, ticaretten de daha hayırlıdır” (62-11)

Âyeti bize önemli bir uyarıdır “salât”ın ne olduğunu idrâk etmiş isek!

“Allâh Rasûllüğünün” ve “Allâh Rasûlü'nün yolunda yürümenin” ne demek olduğunu hâlâ anlayamamışsak, elbetteki bu yazdıklarımın hiç bir faydası da görülmeyecektir!

Nasibi olan bunları okur ve, **“bu da Allâh'tandır”** deyip **hitâb edeni görür** ve gereğini yaşamaya çalışır; nasibi olmayan da “Hulûsî bu defa da bunları döktürmüş” der; kurunup yolunda devam eder!

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ

Allâh, “**kendisine îmân eden**” ve “**îmânın gereği amelleri**”,
ortaya koyabilenlerden eylesin bizi!

12.7.1998
New Jersey - USA

* * *

8



NİYE İMAN

“Allâh için” = “fiysebilillah” ne demektir?

52

Özündekini hissetmenin; ve gereklerini ortaya koymanın yaşanmasıdır!...

Allâh ahlâkıyla yaşayıp, Allâh bakışı ve değerlendirmesiyle, yakınına veya uzağındakini ve dahi tüm yaratılmışları değerlendirmek demektir!

Karşındakini Allâh’a erdirmek; böylece Allâh rızasının onda açığa çıkması için, tüm varlığıyla çaba göstermek demektir!

“Allâh için beraberlik” demek, bu amacı paylaşan “biraradalık” demektir!

Kişinin **özündeki “Allâh”**tan ve bunun sonuçlarını yaşamaktan **“gâfil”** olması, onun **“gazâba uğramış olması”** demektir!

Gelecekte beklenen ateş ya da işkence olaylarını **“gazâp”** sanarak; insanın **yaşadığı andaki “gazâp”**tan gafleti ise, **“Allâh gazâbına uğramış olmasının”** açık yaşantısıdır!

“Allâh gazâbına dûçar olmuş” kişi, özündeki Allâh’ı tanıyamamış; bunun gereğini hâlâ yaşayamamakta olan” insandır!

Bu açıkladığımızı idrâk edememek de gazâba uğramışlığın bir başka belirtisidir!”

Evet, geçen haftaki yazımızda, bu konuya çok ağırlık vermiştik..

İnsan yaşamındaki en önemli konu bu olduğu için, bu hafta da gene bu hususu, bizden açığa çıkan kadarıyla açıklamaya devam etmek istiyorum...

53

Kişide, ya **îmân açığa çıkmıştır** ve **bunun getirmiş olduğu bakış açısıyla yaşar** kısmetindeki kadarını; bu yüzden **“said”=“Mutlu”** derler ona; çünkü ebedi yaşamında son durağı **“Cennet”** boyutu olacaktır!...

Ya da fitratında **îmân yoktur; bunun getirdiği bakış açısıyla yaşar; ve o bakışa göre fiiller, davranışlar ortaya koyar;** bu yüzden **“şakî” = “mutsuz”** derler; çünkü ebedi yaşamında son durağı **“Cehennem”** boyutu olup, hayatı **“yanarak”** devam edecektir!

Kişinin fitratındaki **“îmân”**, o kişiye er-geç, **olayların ve fiillerin yaratıcısının Allâh** olduğunu; idrâk ettirerek; kişinin o olaydan dolayı yanmasına son verir! **“Kalpler Allâh’ın hatırlanmasıyla tatmine ulaşır, yatıştır”** uyarısını hatırlayalım burada...

Îmân veya îmânsızlık beyindeki bir değerlendirme merkezinin açılıp açılmamasındandır... Hatta diyebilirim ki, **“îmân”** geni vardır kanaatimce!

Eğer beyin, îmân nûruyla olayları yorumlarsa, değerlendirmesi başka olur; îmân ışığından mahrum olarak yorumlarsa, değerlendirmesi başka olur!

Biz dışarıdan, kişinin bu geni taşıyıp taşımadığını bilmeyiz!... Ancak davranışları, o an için bize kısmî bir gösterge olabilir...

Buna rağmen biz, fiili itibariyle, bu imân nûrundandır, veya imânsızlığın sonucudur desek dahi; onun daha sonraki bir süreçte **hangi idrâk içinde boyut değiştireceğini** bilemediğimizden, kimse için “îmânlı” veya “îmânsız” şeklinde kesin hükmü veremeyiz.

Genelde kişinin, îmânsız bakış açısıyla yaşamı değerlendirmesi, onun için müjdeli bir gelecek vaad etmez!

54

Îmânlı bakış açısıyla yaşayanın dahi, yaşamı sonlanmadan ne olduğu bilinemez.

Rasûlullah Aleyhisselâm'ın bir uyarısı özetle ve hatırımda kaldığı kadarıyla şöyledir:

“Savaşta Allâh yolunda çarpışırken öldüğü bilinen kişiye, sen kendi güçlülüğünü ve hünerini gösterip insanlardan pâye almak için çarpışırken öldün ve şehid değilsin... yerin Cehennemdir; denir.

Büyük zekât ve sadaka dağıtan kişiye, sen insanlardan pâye almak, onları kıramadığın için gönülleri olsun diye vermek amacıyla malını dağıttığın için,yaptığın makbûl değildir, denir ve melekler onu Cehennem'e atarlar...

Âlime, sen insanlar ne kadar bilgili deyip sana pâye versinler ve sana hizmet etsinler diye, geçimini sağlamak için bu ilmini insanlara yaydın, yaptıkların geçerli değildir ve yerin Cehennem'dir; denir...”

Şimdi bu açıdan olayı değerlendirsek...

Îmânlı kişi, yaptığı her şeyi, “**fiyebilillah**” = “**Allâh için**”; yâni çevresindekilerden veya karşısındakilerden hiç bir çıkar beklemeden; sırf kendindekini onlarla paylaşmak amacıyla yapıyorsa, bunun yararını görecektir!

Bunun dışındaki tüm gerekçeler ise, “**şirk koşmak**” diye tanımlanan îmânsız bakış açısının sonucudur!

Eğer “**gazâb**” kuşatmamışsa bizi, vicdânımız ilimle, iğne deliği kadar yerden niyetlerimizi görebiliyorsa; sorgulayalım niyetlerimizi, yaşama ve çevremize bakış açımızı!...

55

Yarıdan önce bugün hesâba çekelim kendimizi!...

Aynaya bakalım!

“**Düşüncelerinizden mesûlsünüz**” (Bakara-284) uyarısını iyi değerlendirelim...

Allâh için, dürüst ve açık olmak mı?

Maddî veya mânevî çıkarın için, o günlük rahatın kaçmasın diye (kalp kırmama kılıfı altında) yanlışları örtücü olmak mı?

Unutulmasın ki, bugün elimizde ne varsa, yarın hepsini zaten yitireceğiz!

Değer mi ebedi hayatımızı Cehennem etmeğe üç günlük çıkar için!?...

Hele bir de, o günkü çıkarlarımızı düşünerek bildiğimiz gerçekleri söylemiyor, karşımızdakinin yanlış yolda yürümesine göz yumuyorsak?

Bunun **vebâlini** alacak kadar güçlü müyüz acaba?...

Hele hele sevdiğimizi söylediğimiz insanların, bildiğimiz gerçekleri onlarla paylaşmayarak, kangrenlerinin ilerlemesine göz yumuyorsak dünya rahatımız ve çıkarımız için; bu zulmün bedelinin faturası nasıl gelecek acaba karşımıza?

Evet, imân, insanın “fiysebilillah” yaşamasını getirir sonuç olarak... Tüm dünyalığını yitirmeyi göze aldırır!... Gerçekten sevdiklerini yarın yanacakları ateşten korumak için elinden geleni yaptırır!

Malıyla, canıyla, ilmiyle, sevdiklerinin yanan evin içine düşmemeleri için ne gerekiyorsa onu yaptırır imân...

Îmân nuru yoksa o kişide, gününü daha rahat geçirmek için yaşar sadece! Ölümötesi şartları ve karşılaşacaklarını düşünmez!

Sadece daha fazla kazanıp daha rahat yaşamaktır amacı... En yakınlarını bile bu yolda fedâ eder! Dünya batağında çırpınan en yakınlarına bile bir tekmeyle de o atarak, âhiret için bir şey yapmadan **yalnızca dünya için beyinlerini çalıştırmalarına** göz yumar!

Düşünmeyiz ki, her insan Deccal fitnesiyle karşı karşıya kalır yaşamında! Bekleriz hep kıyâmet öncesinde gelecek sağ gözü kör Deccalı!

“Deccal”iyetin, kişinin, kendisini “Allâh”tan ve “hilâfetten” alakoyan dünyası olduğunu; dünya zevkleri için beyin çalıştırmanın Deccal'ın Cenneti'ni seçmek; ölümötesi yaşama hazırlanmak, **“fiysebilillah”** yaşamak ve **“halifelik”** sırrına ermenin de **Deccal'in Cehennem'ini** göze alıp içine atlamak olduğunu farketmeyiz bile!

Çünkü bu konuları hobi olarak, veya vicdanımızı rahatlatacak kılıflar olarak ele alıp; haftada bir kaç saat bu konuyla ilgilenerek muhteşem bir şekilde kendimizi aldatırız!

Îmân, yaşama bakış açısını oluşturur.. Bu bakış açısına göre olayları ve çevresini değerlendirmeyi sağlar.. Bu değerlendirmeye göre fiilleri getirir.. Fiillerinin de yaptıklarına göre otomatik olarak sonuçlarını yaşarsın!

Îmânsızlık da böyle! O bakış açısıyla değerlendirme yapar; bu değerlendirmeye göre davranışlar ortaya koyar ve neticede bunun sonuçlarını yaşarsın!...

Yine Rasûlullah Aleyhisselâm'ın şu uyarısını hatırlayalım...

57

“Allâh bir kavim yarattı Cennet için...

Allâh bir kavim yarattı Cehennem için...

Kalem kurudu... Herkes kendisine kolaylaştırılmış olanı başaracaktır!”

Öyle ise dostlar şu gerçeği iyi farkedelim;

Rasûlullah'ın, **açıkladığı “Allâh”a îmân** dışındaki, bütün îmân objeleri, kişinin ölümötesini kabûle dayanan fiilleri zorunlu kılan îmân objeleridir...

Kişiler bunları uygulayarak, **“eslemna” = “müslüman amelleri ortaya koyuyoruz”** derler... Ama, **Kur’ân uyarısına göre, henüz îmân etmemişlerdir!**

Allâh’a *B* sırrıyla îmân edip, “hilâfetin” gereği olan amelleri doğal olarak “fiysebilillah” ortaya koyabilen; yaşamı bu bakış açısıyla değerlendirenler ise “îmân” ettik diyen müminlerdir; ki onlar da basîretlerine göre birkaç sınıftır... En aşağısı “mutmainne”dir!

Herkes kendi yaratılış amacına ve kemâline sağlam adımlarla yürümektedir...

Ama, aramızda, kemâli, devedikeni ekip gül üreyeceğini sanmak üzere olanlar da vardır; gül tohumu ekip, gül bekleyenler de!...

Ha bir de, gül tohumu ektiğini sanarak, devedikeni tohumunu saçmaya devam ederken, uyarıldığı halde bunu kâle almayan anlayışı kıtlar!

Allâh sistem ve düzeninde mâzerete yer yoktur; herkes bakış açısının, getirdiği değerlendirmelerin ve sonucu olan davranışlarının karşılığını otomatik olarak alacaktır!

58

Yarındakiler, bugün bizi kara kara düşündürüyorsa; yarın da yakacaktır!

Sefâati, ne gerekçeyle olursa olsun, değerlendirmeyenlerin, sonuçlarını da beklemeye hakları yoktur!

19.7.1998
New Jersey U.S.A

* * *

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ



KURÂN'IN RUHU

Hz. **Muhammed** Aleyhisselâm'ın “**Allâh Rasûlü**” olarak bize bildirdiği **İslâm Dini'ne** karşı olan bazı kişilerin, kutsal Kitabımız **Kur'ân-ı Kerîm 'in “RÛHU”**nu “**OKU**”yamamaktan ileri gelen; şu eleştirel sorusu hayli sık karşıma gelmeye başladı...

60

Bu kişilerin eleştirel sorusu şu:

-Hz. Muhammed, 1400 küsur sene önce, yaklaşık beş bin kişinin yaşadığı ve çoğunluğunu ilkel düşünceye sahip insanların oluşturduğu bir topluluğa Peygamber olarak gelmiştir! Kız çocuğunu büyüdüğünde ar olur diye diri diri kuma gömüp öldüren; kadının bir mal gibi sayısı sınırsız ölçüde alınıp satıldığı; kadının bir insan olarak görülmediği ve hiç bir hakkının olmadığı bu toplumda; sorular ve sorunlar elbette ki, o toplumun anlayış seviyesine göre şekillenmiş; o soru ve sorunların çözümü de Kur'ân 'ın şekillenmesine vesile olmuştur.

Eğer Hz. Muhammed, o bölgede değil de Kutuplarda dünyaya gelseydi, Nebîlik döneminde tebliğ edeceği kitap, eskimoların

yaşadıkları toplumsal şartlara, örf ve âdetlere göre oluşan soru ve sorunlara göre şekillenecekti...

Bu durumda, gene o Kitaba göre; yeni Nebi ve kitap gelmeyecek olduğuna göre; insanlık, bu çağda, anlayış seviyesi ortada olan o topluma göre konmuş olan kurallarla mı yönetilecektir?. Bu kurallar, o kitabı, bırakın çağlar ötesine hitâbetmeyi, düne veya bugüne göre dahi geçersiz kılmaz mı?.. Dünya genelinde yaşayan sayısız topluma 1400 küsur sene öncesinin anlayışına göre şekillenmiş kurallar ile nasıl hitâp edilebilir; Kur'ân, insanları 1400 yıl öncesine mi döndürerek Cennete sokacak?

61

Evet, son devir ateistlerinin, kendi ilmi seviyelerine dayalı bakış açılarıyla ortaya attıkları soru bu!

Bu fâkire **göre** sorunun cevabı şöyle...

“Kur'ân-ı Kerîm'in RÛHU”nu anlayanlara göre, bu **Kitap**, insanlık yaşadıkça, onlara ışık tutacak ve âhîret saadetini sağlayacak bilgileri ihtiva etmektedir!

Ayrıca, çok büyük bölümüyle, Cehennem ve Cennet boyutlarında dahi sonsuza dek yararlanılacak bilgi ve yaşam gereklerini kişiye açmaktadır... **Kişinin kendi hakikatını; “ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen”**in ne olduğunu açıklamaktadır!

Daha önceki açıklamalarımda, **Kur'ân** içindeki bilgilerin bir kısmının **“Nübüvvet”** kemâlâtından, diğer kısmının da **“Risâlet”** kemâlâtından kaynaklandığını; **“Risâlet”** kemâlâtından kaynaklanan bilgilerin sonsuza dek gündemini koruyup, insanlara yeni açılımlar kazandırabileceğini belirtmiştim... **“Risâlet”** kemâlâtından tebliğ olunan **“İhlâs”** sûresi, **“Fâtîha”** sûresi gibi...

“Nübüvvet” kemâlâtından kaynaklanan ve toplumsal yaşam içinde insanların davranışlarına yön veren; evlenme, miras, şâhitlik, kısas gibi konular ise, insan dünyada yaşadığı sürece gündeminde kalan ve kişinin ölümüyle birlikte, o kişinin gündeminden düşen hükümlerdir..

Şimdi burada, **Kur’ân-ı Kerîm’in “RÛHU”**nu fark edip; anlamaya çalışalım...

Kur’ân, insanları asırlar öncesi ilkel yaşama döndürme ve insanları geriye dönük yaşama sâbitleyip, kilitlemek için mi bize tebliğ edilmiş bir kitaptır... Yoksa... İnsanları geleceğe hazırlanmaya, insanlara tekâmül-gelişme yollarını göstermeye, en mükemmele yönlenmeye mi teşvik etmektedir...

62

Bu **Yüce Kitabı** en iyi anladığına inandığım kişilerin başında gelenlerden **Hz. Âli**, bu anlayışa dayalı olarak şöyle demiştir:

“Çocuklarınızı, yaşadığınız devre göre DEĞİL; yaşayacakları devre göre yetiştiriniz!”

Yâni, Çocukluğu ve gençliği **Hz. Muhammed** Aleyhisselâm'ın yanında geçip; “**Kur’ân RÛHU**”nu **O’ndan** edinmiş olan Zâtın bakış açısıdır bu **geleceğe dönük yaşam tarzı ve bakış açısı...**

Eğer, “**Nübüvvet**” çeşmesinden kişinin çevresindekilerle ve zâhir yaşamıyla ilişkilerini sulayan hükümlere bakılırsa... Bunların hepsi, geçmişte ve o sıralarda, âdeta insan yerine bile konmayan, o güne kadar **ticarî seks metaı** hükmündeki dişilere, **kadınlık haklarının** edindirilmesi amacına dönüktür! Onların, ticarî mal olarak görülmeleri yasaklanmış; onlara **eş** olarak belirli haklar edindirilmiş; toplumda sözü geçmezken, “**şâhit**” olma hakları teslim edilmiştir; **mirastan pay alma** hakları oluşturulmuştur!

Şimdi lûtfen iz'ân ve basiretle, anlamaya çalışarak şu gerçeği farkedin:

Kur'ân, "RÛHU" itibâriyle, eskide kalmayı önlemek, geriye dönüşü durdurmak, haksızlıkları ortadan kaldırmak, insanları sürekli ileriye dönük değerlendirme yapmaya teşvik amacıyla hükümler getirmiştir!

AYRICA... Benim kişisel kanâatim olarak, kimseyi bağlamaz; fakat **Kur'ân'ı daha gerçekçi değerlendirmeye** vesile olur diye düşünerek belirtirim ki...

Kur'ân bu hükümleri getirirken, dememiştir ki; bu hakları arttırıp eşitliği sağlamayın, burada kalın ve ileriye gitmeyin, kadınlar ikinci sınıf olarak kalsın; tekâmül etmeyin!

63

Sayırsız **dişi alma** hakkını, bir aşama olarak, dört ile sınırlarken; **tek eşle** yaşamının çok daha yararlı olduğu yolunda uyarısı vardır; ve bu **hedef** olarak gösterilmiştir...

Zekât, asgari insanların hakkı olarak gösterilirken, **sadaka** adı altında varlığındakileri olabildiğince insanlarla paylaşmanın faziletinden söz edilmiştir...

Yani, **kadına edindirilen haklar**, nihâi son hak, son sınır değil; toplumun, erkeklerin ve kadınların tekâmülü nisbetinde, geliştirilecek haklar manzûmesinin temelidir...

Söz hakkı olmayan kadına, iki kadından biri olarak "**şâhit**" olma hakkı kazandırılmış ise; bu ebeden bu kadardır, anlamında değil; kadının kendini geliştirmesi oranında erkekle eşit hakları olabileceğine işaret anlamındadır, kanâatimce!.. "**Söz hakkı olmayanın**", hiç olmazsa ikisi bir arada insan olarak yaşayıp, "**şâhit olmasına**" olanak sağlanmıştır... Ama zaman içinde toplum olarak, kadının değerini anladığınız

zaman; **onun da sizin gibi Allâh kulu olduğunu, insan olarak ve “HALİFE” olarak veryüzünde yer aldığını** farketmişiniz zaman, tek başına, erkekle aynı haklara sahip olmasını engellemeyin, anlamında olarak... **Günümüzde yaşayan gelişmiş bir toplum, kadına bir erkekle beraber tek başına şâhit olma hakkı tanıyorsa, bu asla Kur’ân 'ın “RÛHU”na ters düşmez anlayışına göre; ve hattâ evlâ olan da budur!**

Mirasta payı olmaya kadına, hiç değilse erkeğin yarısı kadar hak edindirilirken o günkü şartlara göre; bu demek değildir ki, sakın ola fazlası verilmeye! Aksine eşit pay verilmesi, toplumun, “Kur’ân RÛHU”na göre gelişme göstermesinin işaretidir..

64

Yâni, “Kur’ân RÛHU”, geriye dönmeye ve haksız - yetersiz uygulamalarla taban sınır getirmiş bu hükümlerle; fakat ileriye doğru uygulamaları asla sınırlamamıştır; a n l a y ı ş ı m a g ö r e...

İşte getirdiği, ileriye dönük sınırlaması olmayan insan haklarıyla; ihtivâ ettiği bu ilerisi açık anlayış dolayısıyla, artık Kur’ân'dan sonra yeni bir kitap gelmesine gerek kalmamış ve Hz. Muhammed Aleyhisselam “Hatemin Nebi” olmuştur!

Ölümötesi yaşam şartları ve Allâh'ı bilme yönleri itibariyle Risâlet yollu sistemi açıklayan Kur’ân; “Nübüvvet” yoluyla da insan haklarını o günün şartlarında olabildiğince iyileştirmiş, geliştirmiş ve bunları asgari-taban sınır olarak tesbit edip; bunun zaman içinde daha da geliştirilmesini yasaklamamıştır!

İşte bu temel prensip, anladığım kadarıyla, “**Kur’ân'ın RÛHU**”dur; ki, **O** Azîz Kitabın, sonsuza dek geçerliliğini; ve başka bir kitap gelmesine ihtiyaç duyulmamasını temin etmektedir!

27.09.1998

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ

10



KURÂN'I "OKU"MAK

“**Kur’ân-ın RÛHU**” başlıklı yazıda anlatmak istediklerimizi yanlış yorumlayan bazı anlayışı kıtlara, konuyu daha açıklıkla anlatmak gereği çıkınca, tekrar aynı konuya eğilmek mecbûriyeti ortaya çıktı..

66

Arap harfleriyle (mânâsını bilmeden de olsa) kelimeleri okuyabilmek, günümüzde “**Kur’ân okumak**” zannedilmektedir... Bazıları da, meâl okumayı “**Kur’ân okumak**” diye yorumlamaktadır.. Bunlar, **Kurân** “**oku**”manın ön aşamalarıdır, ancak...

Sistemi “OKU”maktan sözettığımız, gibi,

Kur’ân-ı “OKU”maktan da sözedilebilir...

Kur’ân-ı “OKU”mak nasıl olur?

Kur’ân-ı “OKU”mak, “**Kur’ân-ın RÛHU**”nu algılamakla mümkündür!

“**Kur’ân-ın RÛHU**”nu algılamak ne demektir?

Kur’ân-ı Kerîm insanlara **hangi amaçla** nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı Kerîm insanlara **neler kazandırmak** için nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı Kerîm, insanları **nasıl bir yaşama hazırlamak** amacıyla nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı Kerîm insanlara **hangi özelliklerini bildirmek** amacıyla nâzil olmuştur?

Kur'ân-ı Kerim, insanları, bir yaşam biçiminde sâbitlemek, kilitlemek; onlara tekâmülün kapılarını kapatmak için mi nâzil olmuştur; yoksa sürekli gelişmenin yollarını göstermek; farkında olmadıkları, ya da ellerinden alınmış hakları edindirmek; sonunda, kadın-erkek birarada “Halife” olmanın özelliklerini yaşamalarının çârelerini bildirmek amacıyla mı nâzil olmuştur?

67

Kur'ân-ı Kerim'in nâzil olan âyetleri, insanlara, birbirlerinin haklarına saygılı bir şekilde fakat sürekli ileriye dönük bir biçimde yaşamayı mı amaçlayan mâhiyettedir; yoksa onları geriye döndürmek için mi gelmiştir?

İşte bu soruların cevaplarını doğru olarak verebilirsek, **“Kur'ân-ın RÛHU”**nu algılamaya başlamış oluruz; bundan sonra da, bize **Kur'ân-ı Kerîm'i “OKU”**manın kapısı açılır, kilidi çözülür!

Biz, **yanlış anlayışımız** dolayısıyla, **Kur'ân-ı bloke etmiş, zincirleyip kilitlemiş ve çağlar öncesinin kutsal kitabı** hâline getirmişiz!..

Oysa **Kur'ân-ı Kerim, “RÛHU” ve HEDEFLERİ”** itibâriyle, **insanlık yaşadıkça onlara ışık tutup yol gösterecek özelliklere sahiptir** ki; bu yüzden de **“ZAMANÜSTÜ”** Kitap durumundadır!

Kur'ân-ı Kerim'i, geldiği toplumlara yaptırttığı aşamalarla bloke edip; “insanlığa edindirdikleri orada bitmiştir; dolayısıyla o çağa ait bir kitaptır”, diye kayıtlamak, **Kur'ân 'a büyük zulûmdür**; bu da **“Kur'ân RÛHU”nu algılayamamaktan ve Kur'ân'ı “OKU”yamamaktan** kaynaklanan bir olgudur!

Kur'ân, zekât bahsinde **"Kırkta bir verin"** derken, yirmide bir vermeyi yasaklamamaktadır! Bu en alt sınır olarak, asgari-taban rakam olarak vurgulanmaktadır!..

Kadının hiç miras hakkı yokken, onlara asgari-taban pay olarak, yarım hisse kazandırılmıştır... Ama sen bire-bir erkekle eşit hisse tanırsan, bu asla **“Kur'ân 'ın RÛHU”na ters düşmez**; ayrıca **Kur'ân bunu engellemez, hattâ “RÛHU” itibâriyle bunu öngörür!**

68

Yâni, **Kur'ân 'da verilmiş bulunulan haklar, asgari-gerisine dönülmez haklar** olarak mütâlaa edilir; **bunun daha arttırılamayacağı yolunda da ne bir Âyet vardır; ne de Allâh Rasûlü'nün buyruğu!**

Bizler, **Kur'ân-ı Kerim'in “RÛHU”nu algılayamadığımız için, Kur'ân-ı “OKU”yamamakta**; bu yüzden de, Âyetlerin lâfzında kalarak, bize verilen mesajı anlayamamaktayız!

Bundan sonra da kalkıp, **Kur'ân-ı Kerim'i** bu anlayışsızlığımızla BLOKE edip, “günümüze hitâp etmemektedir”, diye ahkâm kesmekteyiz!

İnsanlar bir yasa yapmaya gerek duyduklarında, o yasaı çıkarmaya duydukları **gerekçe, o yasanın rûhudur!** O rûha göre, o düşünce tarzına göre, uygun anlatım şekli bulunur ve cümlelendirilir ve böylece yasa maddesi meydana gelir... Hâkim yasaı uygulayacağı zaman, olay ile, o olayı değerlendiren bakış açısı arasındaki bağlantıyı kurar ve

yasanın oluşmasına sebep olan **gerekçeyi esas alarak**, olayı değerlendirir.

Hâkim, yasayı, **rûhuna uygun olarak değil de, lafzına göre değerlendirip** karşısındaki olaya hükmederse, büyük olasılıkla yanlış yapabilir! Çünkü değerlendirmede esas, **yasanın lafzı değil rûhu** olmalıdır.

Yasalar, rûhuyla var olan varlıklardır; yalnızca lafzıyla var kabul edildiği zaman, amaçtan SAPMA meydana gelir!! **Hâkimin vicdânı, yasanın, rûhuyla olayı değerlendirmeyi sağlamak içindir!**

69

İşte **Kur'ân-ı Kerîm'i "OKU"mak** için de, Âyetlerin o olayda hangi amaçla, erkeğe veya kadına ne kazandırmak gayesiyle nâzil olduğuna bakmak ve ona göre değerlendirme yapmak gerekir!

Dünyada, insanlık tarihinde en büyük devrimleri oluşturmuş olan **Kur'ân-ı Kerîm'in** bu "**RÛHU**"nu algılayamayarak, lafzında kalıp; işte insanlara kazandırdıkları bundan ibârettir; bunun ötesini de vermemektedir; yasaklamaktadır; demek en büyük **gaflet ve zulûmdür!**

Köleliğin yerleşik olduğu toplumda, insanları kölelikten azâd etmenin en büyük ibadetten sayılacağını anlatan ve böylece köleliğe son vermeyi amaçlayan bir bakış açısını; İslâm, köleliği kabulleniyor, diye empoze edip, **gerçeği saptırmak yalnızca art niyetlilikle** tanımlanabilir.

İnsan haklarına tecavüzü engelleme dışında, **hiç bir konuda zorlayıcı olmayan İslâm Dini'ni**; Rasûlü'ne dahi, "**sen onlar üzerine zorlayıcı değilsin**" Âyetine rağmen, zorlayıcı ve baskıcı bir Din anlayışı diye ithâm etmek çok büyük bir haksızlıktır ve

“Kur’ân RÛHU”nu hiç algılamamış olmanın açık bir ifade şeklidir!

Dünyada, en geniş şekliyle **özgürlüğe saygı**, yalnızca **İslâm Dini** prensipleri içinde vardır; çünkü hiç bir konuda **insanlara zorlama yoktur Kur’ân-ı Kerîm’de!**

Kur’ân-ı Kerîm, insanlara geleceklerinin huzur ve saadet getirmesi için **gerekli olan fikirleri TEKLİF EDER**; bunları uygulayanların kazançlı çıkacağını; uygulamayanların da karşılaşacakları şartlar dolayısıyla büyük pişmanlığa düşeceklerini ve bunu asla telâfi edemeyeceklerini bildirerek; yapmaları gerekenleri bildirir... **Bundan sonra ne bir ferdin, ne de devletin kişi üzerinde bunları uygulama konusunda ZORLAMA yetkisi yoktur, “İslâm Dini’nin RÛHU”na göre...** Çünkü herkes, kendi aklı ve mantığıyla bu teklifleri değerlendirecek; dilediğini, kimsenin baskı ve zoru olmadan yapacak; sonucuna da katlanacaktır!

70

Gâfillerin veya câhillerin “Kur’ân-ı Kerîm’in RÛHU”nu okuyamamaktan dolayı edinmiş oldukları yanlış kanaâtler, **İslâm Dini’ni** bağlamaz!

Kur’ân-ı Kerîm’i “OKU”yamayanların yanlış yorumlarına kapılıp, İslâm’dan ve Kur’ân’dan mahrum kalmanın mâzereti olmaz!

Ölümötesi yaşamda mâzeret kavramı geçersizdir! Kişi yalnızca otomatik olarak dünyada yaptıklarının sonuçlarını yaşar. Bu yüzdendir ki tanıtmak veya her FERD, Kur’ân-ı “OKU”mak ve İslâm Dini’ni bizâtihi öğrenmekle mükelleftir, kendi geleceği açısından; yanlışları hakkında, “çevremdeki müslümanlar böyle yapıyorlardı.” mâzereti asla geçerli değildir; Dini, **müslümanlara bakarak değil, Kur’ân’a bakarak**

öğrenmek herkes için farzdır... Bunu yapmayan sonuçlarına âhirette katlanır!

Öyle ise, artık farketmeliyiz ki...

Kadın-erkek tüm inananlara “Halife” olarak yaratılmış bulduklarını farketmek ve gereğini yaşatmak için; ölümötesi yaşam şartlarını bildirip, ölümötesi yaşamın güzelliklerinin elde edilmesinin öğrenilmesi amacıyla nâzil olmuş bulunan **Kur’ân-ı Kerim’i “OKU”mak ve değerlendirmek**, kişinin kendisi için yapacağı en yararlı çalışmadır... Dileyen bunu yapar, semeresini elde eder; dileyen de önemsemez ve sonuçlarına âhirette katlanır!

71

Ne “ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen”in, ne de Rasûlü Muhammed Mustafa Aleyhisselâm’ın, bizlerin ne imânına ne de imânın gereği olan fiillerimize ihtiyacı yoktur; **herşey ferdin geleceğiyle ilgili olarak FERDE teklif edilmiştir...**

Ne mutlu Kur’ân-ı Kerim’i “OKU”yup gereğiyle yaşayabilenlere.

4.10.1998

* * *

11



DOĞRUYU ANLAMAK

Kur'ân-ı Kerîm'i anlamak istiyor muyuz?..

72

Kur'ân-ı Kerîm'i doğru anlamak ve değerlendirebilmek istiyorsak, öncelikle orada kullanılan kelimeleri olduğu gibi almak ve ilgili yerlerde oradaki orijinal kelimeleri kullanmak mecburiyetindeyiz.

Kur'ân tefsir veya meâllerini okurken, öncelikle şuna dikkat ediniz lûtfen... Eğer bir Kur'ân meâlinde "**Allâh**" kelimesinin geçtiği yerde "**TANRI**" kelimesi kullanılmışsa; "**Rasûl**" veya "**Nebî**" kelimesi orijinalinde mevcutken bu "**peygamber**" diye tercüme edilmişse; kesinlikle biliniz ki, bu meâl sizi **Kur'ân** 'da işaret edilen hakikatlara ve sırlara erdirecek bir çeviri değildir!..

Böyle bir meâl ile asla, Hz. **Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm'ın bizlere verdiği mesajı anlamamız mümkün olmayacaktır... O çeviriyi yapan, **O** kitaptan daha bir şey anlamamıştır ki, bize çevirisinden hayır gelsin!

Çeşitli yayınlarımızda "**Tanrı**" kelimesinin anlamının, "**Allâh**" kelimesinin işaret ettiği anlam ile hiç bir ilgisi olmadığını; bu

“**tanrı**” kelimesinin insanlara “**göktanrı**” dinini çağrıştırdığını açıklamaya çalışmıştık...

Bu gün de “**PEYGAMBER**” kelimesini **Kur’ân** çevirilerinde kullanmanın yanlışlığına dikkati çekmek istiyorum...

Bilmeliyiz ki, **Kur’ân** ‘da kullanılan her kelime, çok özel bir seçimle ve çok kapsamlı ve derinlikli anlamlar ihtiva etmesi dolayısıyla kullanılmıştır...

“**Peygamber**” kelimesi İranlıların konuştuğu **Farsça** kökenli bir kelimedir; **Perslerin** “**tanrı**” anlayışıyla beraber kullanageldikleri çok eski bir kelimedir... Bu kelime **Farsça**’da, **Kur’ân** ‘da geçen hem “**Nebî**” hem de “**Rasûl**” kelimeleri yerine kullanılmaktadır. Dilimizde de böyle kullanılmaktadır.

73

“**Tanrının elçisi**” = “**Peygamber**” anlamında olarak kullanılan bir kelimedir bu kelime.

Uzaydaki bir Tanrı’nın ya da Tanrısal gücün elçisi = postacısı anlamına “Peygamber”!!!..

Oysa...

“**ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen**”, algılayabildiğimiz ya da algılayamadığımız her birimin varlığını, orijinini oluşturuyor Esmâ ve Sıfatlarıyla; Zâtına sınır getirmek de muhal!..

Bu demektir ki;

Kim “**Allâh**”a ermişse, âfâktan=dıştan değil; varlığından, özünden, derûnundan, hakikatinden ermiş; bilmiştir ki, ismiyle işaret edilen varlığı ismi-resmi bir hayâl; varlığı “**yok**”tan ibarettir; yalnızca var olan, “**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**” dir!

Öyle ise, anlamamız gerekir ki, “**ALLÂH İsmiyle İşaret Edilen**”, tüm boyutlarda Esmâ ve sıfatlarıyla açığa çıkan; yanısıra da bunlardan münezze ve “**Ganî**” olan, olarak “**Nebî**”, “**Rasûl**” ve “**Veli**”nin hakikatıdır...

Bu isimlerle vasıflarına işaret edilenler de, kendi varlıklarında, boyutsal olarak eriştikleri mertebenin hakikatını dillendirmektedirler. Yâni bunlar, ötedekinin postacısı değil; **hakikatlarindeki dilleridir!**

Gerek “**Nebî**” ve gerekse “**Rasûl**”, “**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”in Esmâsından “**EL VELÎ**” isminin zuhûru olan “**Velâyet**” kemâlâtının mazharı olarak bu mertebeye kavuşmuştur.

Dünya yaşamında “**Nübüvvet**” ve “**Risâlet**” işlevini yerine getiren bu zevât, bu kemâlâtlarını “**VELÎ**” isminin mânâsından alırlar ve ölümötesi âhiret yaşamlarında da “**Velâyet**” kapsamında olan “**Risâlet**” mertebesiyle yaşamlarına devam ederler...

“**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”in “**Nebî**” ismi yoktur; buna karşılık “**El Velî**” ismi **Bâkidir!**

“**Nübüvvet**” dünya yaşamı için geçerli olan bir işlevdir.

“**Risâlet**” hem dünya hem ölümötesi yaşam için geçerli olan bir işlevdir.

Her “**Nebî**”, her “**Rasûl**” ve her “**Veli**” varlığını “**Velâyet**” hakikatından alır.

Her “**Nebî**” zâhiri itibarıyla “**Nebi**”, bâtını itibarıyla “**Velî**”dir.

Geçmişteki her “**Rasûl**”, zâhiri itibarıyla “**Nebi**” olabilir veya olmayabilir; bâtını itibarıyla “**Veli**”dir.

Her “**Velî**” varlığını ve kemâlâtını “**Velâyet**”inden alır...

“Nübüvvet” görevi dünya yaşamıyla ilgili bir görevdir ve “Nebi”nin âhiret yaşamına intikâliyle son bulur... Esasen “Nübüvvet”, “Hatemin Nebi” olan **Muhammed Mustafa** ile son bulmuştur; ondan sonra kıyâmete kadar başka “Nebi” gelmez. “Nübüvvet” işlevi bitmiştir!

“Nebi”lerin bazıları aynı zamanda “Rasûl”dür... “Risâlet” işlevi olan “Rasûl”lük ise kıyâmete kadar geçerli bir görevdir.

“Nebi”lik geçicidir; “Rasûl”lük ise asâletendir ve dünyadan ayrılmakla son bulmaz, zira kendini tanımanın sonu yoktur ve dolayısıyla bu işlev sonsuz devam eder “Rasûl”ler için... Bu yüzdendir ki bizler, **İslâm Dini’ni** kabul ve tasdik anlamında ifade ettiğimiz “**Kelime-i Şehâdet**”te Hazreti **Muhammed** Aleyhisselâm’ın “Rasûl” oluşuna sehâdet ederiz; ki bu onun sonsuz işleviyle ilgilidir. Bu yüzden “Abduhû”dan sonra “Nebîyyihû” değil, “Rasûluhû” deriz..

“Risâlet” ve “Nübüvvet”, “Velâyet”in içindeki üst sınıftır... Tıpkı “askeriye” genel tanımını içinde “generaller” sınıfı gibi...

“Nübüvvet”, içinde yaşanan topluma, onlara âhiret saâdetini kazandıracak olan **asgarî, en alt sınır olan** yaşam şartlarını bildirmek ve o insanları bu şartlara göre yaşamaya davet etmek işlevidir.

Nübüvvet gereği konulan kurallar geri dönülmez, asgarî, taban sınırlardır. İlerisi ise açık ve sınırsızdır. Burası çok önemlidir ve iyi anlaşılmalıdır.

“Risâlet”, içinde yaşanan topluma, kendi hakikatlerini bildirmek ve bunun gereğini yaşayabilmeleri için gerekli olan çalışmaları ve yaşam biçimini tebliğ ederek, onlara bu yolda yol göstermektir.

“**Ulül-âzm**” ise hem “**Nübüvvet**” hem de “**Risâlet**” işlevini deruhte eden Zâtlara verilen isimdir.

“**Velâyet**”, Hakikâtini bilmek ve gereğini yaşamaktır.

Toplumla ilgili hangi işlevler “**Nübüvvet**” kapsamında ise, o işlevlere işaret edilirken **Kur’ân-ı Kerim**'de, “**Nebî**” kelimesi kullanılmıştır.

Toplumla ilgili yani dışa dönük olarak hangi kemâlâtın yaşanmasına dikkat çekilmek istenmişse, orada “**Rasûl**” kelimesi kullanılmıştır...

“**Allâh**”a ermek ve gereğini yaşamak için nelerden sözedilmiş ise bu işleve işaret sadedinde “**Rasûl**”lükten ve “**Rasûl**”den bahsedilmiştir.

76

Bireyin yaşamıyla ilgili olarak hangi kemâlâtın yaşanmasına dikkat çekilmek istenmişse, orada da “**Velî**” kelimesi kullanılmıştır.

Yani “**Velâyet**” hakikâtine dayalı bir şekilde, dışa dönük görev alan yüksek kemâlât sahibi zevâtın bu durumuna “**Nübüvvet**” ve “**Risâlet**” adları verilerek, onlar, genel olarak içe yani kendilerine dönük kemâlâtı yaşayan “**Velî**”lerden ayrı bir sınıfta anlatılmışlardır.

Eğer bu tanımlamalar istikâmetinde yeniden okunursa ilgili Âyetler, çok daha değişik boyutlarda mânâlar karşımıza çıkar...

Öte yandan...

Bir diğer tanımlama ile, şariat getiren “**Velî**”lere “**Nebî**”; şariat getirmeyip, insanları hakikatlarının gereğini yaşamaya davet edenlere “**Rasûl**”, böyle bir davet görevi almamışlara da “**Velî**” denilmiştir...

“**Velâyet**” babadan oğula geçen saltanat değil; kişinin Hakikati olan “**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”i yaşamasının sonucudur.

“**Velâyet**” kemâlâtının dayandığı hakikatın, bir “**Nebî**” veya “**Rasûl**”de tenezzülât hükmüyle açığa çıkan ilmine “**vahiy**”, velâyet kemâlâtının uruç hükmüyle bir “**Velî**”de açığa çıkışına da “**ilham**” denilir.

“Peygamber” kelimesi kullanıldığında bütün bu işaret ettiğimiz gerçekler örtüldüğü gibi; bunların sonucu olan pek çok sırlar daha ehliinden saklanmış olmaktadır...

Kur’ân-ı Kerim’in Türkçesiyle ibadet olmaz!

77

Kur’ân-ı Kerim’in Türkçeye çevirisi olmaz!

Kur’ân-ı Kerim anlaşılacak ve gereği yaşanmak için geldiği için de herkes anladığı kadarıyla, “**Benim anlayabildiğim kadarıyla**” “**Kur’ân**” başlığı altında anladıklarını açıklar.... Buna kim ne isim verirse versin...

“**Tanrı**”lar “**ulu**” olabilir...

“**Allâh**” ise “**ekber**”dir!

Bizim keşfimizin bildirdiği hakikât budur... Gerçeğini Allâh bilir!

Ves **Selâm**...

13.09.1998

İzmir

12



RASÛLULLAH'I "OKU"MAK

Kur'ân-ı Kerîm'i "oku"mak çok çok önemli de...

78

Acaba bizi **O'nunla** yüzyüze getiren **Allâh Rasûlü'nü "oku"mak** daha mı geride?... **Allâh Rasûlü'nü "oku"madan**, acaba **O'nun** bize tebliğ ettiği "**Kitab**"ı ne kadar ve nasıl "**oku"yabiliriz?**

Genelde insanların, müslümanların, **Rasûlullah'ı "oku"mak**, gibi bir sorunu yoktur!

Anlayışı kit o çoğunluğa göre;

Hz. **Muhammed** Aleyhisselâm, sanki Sirius yıldızında oturmakta olan Tanrının, oradan tebliğ edilmek üzere emirlerini gönderdiği Dünya üzerinde seçilmiş postacısıdır!

Tanrının aklına estiği gibi yolladığı fermânları, **Cebrail** adlı aracı kurumdan(!) alıp, insanlara tebliğ ile görevli adli tebliğ bürosu memuru sanki! Yukarıdaki fermân buyura; postacı tebliğ ede; biz kapıkulları da buyrukları tuta! Tutmayanları da kraldan kralcı yukarkinin kulları döve, öldüre, katlede; "**katli vâcip**" fermânı çıkara! Yukarki adına, evlendirme, yargılama,

katletme! Kısacası, **yukarıdaki Tanrının yeryüzündeki gölgesi ya da hoparlörü olan bir PEYGAMBER!**

Ve, **VEHMİYLE PEYGAMBERE tâbi olan çoğunluk!**

Tâbi olacak ki, daha az azâp çeksin gelecekte, Cehennem'den kurtulsun; zevk ve saadet içinde bir Cennet yaşasın sonsuz dek!

Sopa korkusu ve havuç beklentisiyle koşturanlar gibi...Bir yandan bu korku ve ümitle yap denilenleri yapmağa çalışırlar olabildiğince; bir yandan da Yukarıdaki görmez ya da takmaz diye olabildiğince yasakları delmeye ve bunun getirisi olan zevkleri yaşamaya çalışırlar...

79

Sorgulama, araştırma, tefekkür yoktur bunlarda! Beyinlerinden geçmez hiç, "**neden-nasıl-niçin**" türünden kelimeler! Böyle buyrulmuş böyle olacak! Yapmıyorsan Cehennemliksin; yaparsan Cennetliksin!!!..

Neden Cehennem, nasıl Cennet, türünden soruların bırakın cevaplarını; bu soruları bile akıllarına getirmemişlerdir!... **Peygamber**, yukarkinden öyle almış ve hoparlör olarak bize iletmiş ya! Gerisini koyver gitsin!

Namaz kıl, demiş; günde beş defa yatıp kalkıyorum ya!.. Bunu ne amaçla mı yapıyorum? Bu önemli değil; önemli olan benim yalnızca bu hareketleri yapıp, anlamını bilmediğim sözcükleri tekrar etmem! Ben madem yukarkinin buyruğunu tutuyorum; O da beni cennete sokacak!... Senede bir ay aç kalıyorum ya buyruğu üzere; kâinatı Yaratan nasıl benim aç kalmamdan yarar sağlıyorsa, elbette karşılığında da bana cenneti verecek!... Ben **PEYGAMBERİNİ** dinleyip fermânını yerine getiriyorum da, O beni niye cennetine sokmasın?. Hem ben bu kadar **taşa-toprağa para harcıyıp, DİN adına okullar-**

câmiler yapıp, saraylar gibi süslüyorum O'nun evlerini de, o bana cennette niye bir köşk vermesin ki? Bu arada insanlar dinin ne olduğunu bilmiyormuş, sorularına cevap alamıyormuş; din anlayışı çağa hitâbetmez hâle gelmiş; onlara parasız hiç bir din bilgisi ulaşmıyormuş, bana ne! Tonlarla insan açlıktan ölecek hâle gelmiş, ne umurum; yarattığı gibi kendisi düşünsün! Milyonlarla insan umurumda değil; ben elli-yüz çocuğa bina yapıp onları okutuyorum ya! Bunun için yüzmilyarlar harcıyorum ya!

Elbette O da beni cennetine sokup yetmiş hûri, yetmiş gılman, yetmiş köşk verecek!...

Evet daha nice, böylesine **gökte TANRI ve yerde hoparlörü-postacısı PEYGAMBER** anlayışından kaynaklanan bakış açısıyla yapılan değerlendirmelerle oluşmuş müslümanlık anlayışı!

80

VEHMİN getirdiği, Peygambere tâbiyet!

Anlayışı kıtların TANRI-Din ve PEYGAMBERİ sistemi; ve buna dayalı yaşıma düzenleri...

Ve bir de **AKLIYLA, "ALLÂH RASÛLÜ"ne tâbi** olanlar!...

Hz. **Muhammed** Aleyhisselâm'ın ashâbından bazıları kendisi "**Ya NebîyAllâh**" derlerdi, bazıları da "**Ya RasûlAllâh**"!...

Kimse, ona "**Ya Peygamber**" demedi! **Kur'ân-ı Kerim**'de hiç "**Peygamber**" kelimesi de geçmedi!...

"**Nübüvvet**" nedir, ne işlev görür, neden Nebîdir, nasıl Nebi olunur, "**Nübüvvet**" nasıl oluşur kişide, "**Nübüvvet**" varlığını nereden alır; Niye Hz. **Muhammed** Aleyhisselâm'a **Nebîlik** vasfı verilmiştir?

Niye **Kur'ân-ı Kerim**'de, **O Zât** için, "**Peygamber**" kelimesi kullanılmamıştır da; özellikle, belli tanımlamalara dönük

olarak “**Nübüvvetin**” işlevine işaretler, “**Nebî**” ismiyle sözedilirken; başka tanımlamalar ve işlevler için “**Risâlet**” kavramından ve “**Rasûl**” oluşundan söz edilerek bu iki kavram birbirinden ayrılmıştır!

Risâlet nedir, ne işlevi vardır, kişi ne yönüyle Rasûldür, nasıl Rasûl olunur, “**risâlet**” nasıl açığa çıkar kişide, “**risâlet**” varlığını nereden alır; Ne yönüyle ve **NASIL** Hz. **Muhammed** Aleyhisselâm “**Allâh Rasûlü**” olmuştur?

Niye **Meryem** sûresi 54'te, Kitap veya sahife getirmedeği halde, **İsmail** Aleyhisselâm'ın **hem Nebî hem de RASÛL** oluşu ayrı ayrı vurgulanmaktadır; yalnızca kitap getirene Rasûl denir, diyorlarsa?

81

Bunlar farkedilmeden.....

Hz. **Muhammed** Aleyhisselâm'ın açıkladığı ve bize farketmeye çalıştığı “**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**” anlaşılmadan...

ALLÂH Adıyla İşaret Edilen'in “**VELÎ**” oluşunun, ne demek olduğu kavranmadan...

“**Semâ**”nın **Kur'ân**'da pek çok yerde “**gök**” anlamından ziyâde “**BOYUT**” anlamına olarak kullanılmakta olduğunu değerlendirmeden...

“**NÂZİL**” olmanın, gökten dünya üzerine değil; **birimin hakikatından bilincine doğru** olduğunu anlamadan...

“**URÛC**”un, **bilinçten varlığın hakikatına doğru yapılan düşünsel bir yöneliş-yükseliş** olduğunu hissetmeden...

Tüm bunları yaşamış ve sonucunda, **ALLÂH RASÛLÜ** olarak tüm insanlara gereken bildirim yapıp, ebedi saadete ermeleri

için yol gösteren bir **ZÂT**'a, nasıl **PEYGAMBER** denilir, postacı ya da hoparlör olarak bakılır?

Aklınızı başınıza toplayın!...

Yalnız bir köşeye çekilip, SİSTEMLİ bir şekilde DÜŞÜNMEYE başlayın!

Milyarlarca GALAKSİYİ içinde barındıran bu evreni, bir **NOKTA**'dan halkeden; ve indinde sayısız **NOKTA**'lar ve o **NOKTA**'ların her birinden sayısız evrenler yaratmış bulunan; ve dahi, her an bu işlevi devam eden "**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**"; nasıl olur da Sirius yıldızında oturan bir tanrı gibi düşünür ve onun yüzünde hoparlör-postacı arası bir PEYGAMBERİ olabileceğini kabul edersiniz?

82

Eğer hâlâ böyle düşünüyorsanız, kozanızda mutluluklar dilerim sizlere!

Yok eğer; artık böyle düşünmem mümkün değil; diyebiliyorsanız...

O zaman "**ALLÂH RASÛLÜ ve NEBİSİ MUHAMMED MUSTAFA**" isimli "**OKU**"nması gereken ve hâlâ "**oku**"nmamış olarak rafta bulunan "**KİTAP**", bugüne kadarki tüm değer yargılarınızı bir yana bırakarak, yeniden elinize alın! (Anlayışı kıtlara: sayfaları ve cildi olan kağıttan mâmûl bir kitaptan sözetmiyorum!)

"**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**"in her an yaratmakta olduğu sayısız **NOKTA**'lardan, yalnızca bir nokta olarak varolan evrenimizdeki milyarlarca galaksiden birindeki yüz milyarlarca yıldızdan birinin uyduyu Dünya üzerinde, "**HALİFE**" olması amacıyla ve bu amacı gerçekleştirecek **fitratla** Mekke'de açığa çıkmış **Bilincin**, yaşam safhalarını ve **DÜŞÜNCE SİSTEMİNİ** "**OKU**"maya çalışarak işe başlayın...

“**Hanif**”lik genetik veri tabanına sahip; yıldızlardaki melekî gücü tanrı kabul etme anlayışını baltasıyla(?) yıkan ve ölü kuşu Allâh kudretiyle diriltin şuurun genetik mirasını bünyesinde bulan; ve daha başından “**halife**”lik fitratına hâiz olarak madde dünyasında yer alan **Bilincin**, içinde bulunduğu şartları, varlığı ve kendi hakikatını nasıl değerlendirebileceğini farketmeye, kavramaya çalışın!

O eşsiz bilinç!...

O muhteşem hüviyet!...

O Hârikulâde devrimci kişilik!...

83

Sirius ya da BETA NOVA’daki TANRI’dan mı aldı PEYGAMBERLİĞİ?...

Yoksa...

“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”in “RASÛL”Ü ve bunun yanısıra “NEBÎ”si mi idi?

Gökteki tanrının fermanlarını ileten yeryüzündeki vâlisi-komutanı-postacısı-hoparlörü mü idi?

Yoksa...

İnsanlara, hakikatleri olan “**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”in, fark ettirilmesi ve gereğinin yaşatılması amacıyla, teklif edilen önerileri, **kendi hakikatı olan Allâh’tan** gelen bir şekilde; bu boyuta elçilik-transfer ederek açığa çıkaran “**RASÛL**”ü mü?

İnsanların sonsuz azâptan korunup, sonsuz saadete ermelerini sağlayacak dünyevi bakış açısını ve uygulama biçimlerini teklif eden **Allâh “NEBÎ”si mi?**

Ciddî olarak düşünün bir; Tanrının Hz. Muhammed adlı Peygamberine mi inanıyorsunuz; “ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”in “Rasûl”ü ve “Nebî”si olan Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'a mı?

Eğer, ikincisine inanıyorsanız... Birincisine inanmaktan hangi farklı yönleri var bu düşüncenizin, lafzından-sözcüklerinden başka? Bunları ayırın bakalım bir yana?

Bu hususları öncelikle çok iyi anlayalım ki, ondan sonra, **“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”in “RASÛL” ve “NEBÎ”si olan MUHAMMED MUSTAFA** isimli **“KİTAB”ı “oku”**maya çalışalım!

O Zât'ın, hangi olayda, neyi nasıl değerlendirdiğini; olaylara bakış açısını; sorunların çözümünü **“Allâh”**ta nasıl aradığını; sorunun çözümünün, olayları nereden nereye yönlendirilerek çözülmek istendiğini; insanların yaşamı ve olayları nasıl değerlendirmesi gerekliliğinin neden **“Allâh”** bakışın dayalı nasıl olması îcâbettini **“oku”**maya hazırlanalım.

84

Bu arada da...

Kesinlikle bilelim ki;

Dünya ve âhret saadetini istiyorsak, **“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”**in son **“Nebî”**sine; **“Hakikat”**ımız olan **“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”**e ermek istiyorsak **“ALLÂH RASÛLÜ”**ne tâbi olmaktan başka şansımız ve çaremiz yoktur!

Allâh bu gerçeği farketirsin, idrâk ettirsin, gereğini kolaylaştırısın ve haznını versin!

29.10.1998
New Jersey U.S.A

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ

13

**EVRENSEL**

Düşünmeden fark edilemez...

86

İslâm Dini'nin evrensel oluşunun anlamı!

İslâm Dini bir kabîleye gelmiş, onlara özgü bir anlayışa hitâbeden, onlara yön vermek isteyen bir sistem anlatımı değildir!

İslâm Dini, Arap, Acem, Türk, Malezyalı veya bir başka topluma gelmiş, onlara münhasır bir Din anlayışı da değildir!

İslâm Dini, Allâh'ın yaratmış olduğu "**Evrensel Sistem ve Düzen**"in adıdır... İnsanlar, o sistemi ve mekanizmayı anlayabildikleri nisbette, kendilerini dünya ve ölümötesi yaşam boyutlarında huzur ve saadete kavuşturacak imkânları edinirler.

İslâm Dini'ne, ırksal, örfsel, kültürel, göresel değer yargılarıyla yaklaşanlar, asla orijinde anlatılmak istenen evrensel gerçekleri değerlendiremezler...

Günümüz **kavram kaosunda**, insanların tefekkürden ve sorgulamadan uzak taklîde dayanan değer yargıları ardında,

İslâm Dini, âdeta görünmez olmuştur; ...Lâfzen denmektedir ki, **İslâm Dini evrensel'dir!**...

Ardından, neredeyse hemen her fikirle, bu gerçek inkâr edilmektedir farkında olunmadan!

Evrensel Din ne demektir?...

Türk'e, Arab'a, Amerika'lıya, Meksika'lıya, Eskimo'ya, Japon'a, Çin'liye, kısacası **tüm toplumlara eşit mesafeden hitâbeden** ve tümüne yararlı olmak isteyen **Din** demektir!

Türk'ün örf, âdet, anânesiyle kayıt altına girmeyen!...

Arab'ın örf, âdet, anânesiyle kayıt altına girmeyen!...

Uzak Doğu veya Eskimo'ların örf, âdet, anânesiyle kayıt altına girmeyen!...

Evrensel gerçeklerden kaynaklanan ve "Evrensel Sistem"e dayalı olan Din anlayışıdır bu!

Allâh **Rasûlü** Hz. **Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm Arap toplumu içinde Hz. İbrahim Neslinden geldiği için, **tebliğ etmiş olduğu Din anlayışı çok büyük bir yanlış değerlendirmeye Arap toplumuna mâledilmiş; Arap toplumunun örf, âdet ve anâneleriyle harmanlanmış** ve bu hâliyle evrensel topluma enjekte edilmeye çalışılmıştır!

İnsanlar, **İslâm Dini** adı altında **Arap toplumunun örf, âdet, anâneleriyle harmanlanmış müslümanlığa** dâvet edilmişlerdir.

Bu da **İslâm Dini**'nin, dışardan bakan toplumlarca Arabın Dini diye değerlendirilmesine yolaçmıştır!

İslâm Dini; “Evrensel Sistem ve Mekanizma”nın, Allâh Rasûlü tarafından, tüm insanlığa açıklanmasıdır... Yaşamını bu gerçekleri gözönüne alarak düzenleyenlerin sonsuz huzur ve saâdete kavuşacaklarının duyurulmasıdır... Tüm insanlara, ırk gözetmeksizin!

Musa Aleyhisselâm **Yahudi ırkının Rasûlü ve Nebîsidir**; bir ırka gelmiştir!

Evrensel insan Muhammed Aleyhisselâm ise bir ırka değil tüm insanlığa gelmiştir Allâh Rasûlü olarak; ve tümüne “ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”in yaratmış olduğu “Evrensel Sistem ve Düzen”i açıklamaktadır!

Hz. **Muhammed Aleyhisselâm, “EVRENSEL RASÛL”dür!** İnsanları **evrensel gerçekleri** görmeye dâvet etmektedir!... Arab’ın örf, âdet ve anânelere değil!

Arab’ın örf, âdet ve anâneleri, kendilerini ilgilendirir, doğru veya yanlış; **evrensel insanı** bağlamaz!

Türk’ün örf, âdet ve anâneleri, kendilerini ilgilendirir, doğru veya yanlış; **evrensel insanı** bağlamaz!

Uzak Doğu’lu, Eskimo, İnkâ’lıların torunlarının örf, âdet ve anâneleri, kendilerini ilgilendirir, doğru veya yanlış; **evrensel insanı** bağlamaz!

Evrensel insanın Dini, “Evrensel Din” olan İslâm’dır! O, Yöresel ve göresel değerlerle, Evrensel Din olan İslâm’ı örtmez, deforme, dejenere etmez; kadrini kıymetini bilmeyerek de olsa ayağa düşürmez!

Tüm insanlar evrensel Dinde anlatılan sistem ve mekanizmaya zorunlu olarak tâbidirler; yanısıra, gereklerini uygulamadıkları ölçüde bunun pahasını ödemek mecburiyetinde olacaklardır!

Irkların kendi örf, âdet ve anâneleriyle harmanlayıp, sonra da katıksız din diye pazarladıkları müslümanlık ise, **Evrensel İslâm Dini'nden** pek çok yerde farklılıklar gösterdiği için, evrensel kabûle mazhar olmaz; ve bu yüzden de reddedilir!

“**Evrensel İslâm Dini**” adıyla etiketlenerek empoze edilen, ne var ki **ırksal özelliklerle harmanlanmış müslümanlık**, bugün dünya toplumlarının çoğunluğu tarafından rağbet görmemiş ve görmüyorsa; bunun vesîlesi, **İslâm Dini'nin** bu mevcut **İrk Dini** hâline getirilmiş şekliyle sunulmasındandır! İnsanlar, “**İslâm Dini**” adı altında, **Arap müslümanlığına** dâvet edilmektedir! Bunun sonucu olarak da sürekli birbirleriyle savaşıyorlardır! Bu çok büyük bir vebaldir!

89

Evrenselliğe ulaşmamış insanların, evrensel **Allâh Rasûlü'nü** değerlendirebilmesi çok güçtür!... Dolayısıyla **Evrensel Dini** farkedebilmeleri de öyle!

Bunu kavrayabilen evrensel insanlar, tüm örf, âdet ve anânelere saygılı olmalarına rağmen, kesinlikle o **yöresel ve GÖRESEL değerlere** bağlanarak, kayıt altına girmezler; tıpkı Celâleddin Rûmi, Şemsi Tebrizi, Yunus Emre, Hacı Bektaş Veli gibi!

Allâh Rasûlü, “Evrensel insan” Muhammed Mustafa Aleyhisselâm... Allâh'ın evrensel Velileri... Evrensel İnsanlar... Evrensel Kitap... Evrensel Sırlarla dolu hitâp... Ve “**OKU**”yanları...

Ve de...

Irkların dinleri... Irkların peygamberleri... Mukallit din mensupları... Irkların velileri ve her mahallenin kutup, gavs, mehdîleri... Saptırılmış Kur'ân Meâlleri... Tanrıdan, Peygamberinden, **tanrıyı erkek (İngilizce'de he) olarak**

tanıtan tercüme **Kur'ân** anlayışlarından doğan totemist ya da **göktanrısıl din anlayışları!**

Bunların tümünün, bir sepette, **“İslâm Dini”** diye etiketlenerek sergilenişi...

Allâh'ın **“Evrensel Rasûl”ü Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm'ın bildirmiş olduğu evrensel gerçekleri açıklayan **İslâm Dini**'ni, **“Evrensel Kitap Kur'ân-ı Kerîm”i “OKU”**mak için, önce, *evrensellik nedir ve nasıl olur* bunu farketmek ve öğrenmek ve hazmetmek; sonra da bu bakışla o Kitaba bakabilmek gerekir!

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ın **sünnetinin**, Arap âdet ve örfleri değil; **Allâh sünneti** olup; **“Allâh sünneti”nin** ne olduğunu idrâk ve hazmetmiş olmak gerekir!

90

Allâh Rasûlü Muhammed Mustafa Aleyhisselâm'ı **“OKU”**mak =**“İKRA”** gerekir!

Ki bunlardan sonra **Evrensel İslâm Dini**'nin ne olduğu farkedilebilirsin... Ondan sonra da, bu farkedilen gerçek tasdik veya reddedilsin!

“Elhamdulillah müslümanım!”

“İnşâAllâh müslümansın!!!???”

Bu belirleme, eğer taklîden söylenen bir lafız ise; söyleyenin hâli, yüzme biliyorum diyen fakat hayatında deniz görmemiş olan insanın vurgulamak istediği gerçeğine(!) benzer!

Evrenselliğin ne olduğunu duymamış insanın; yöresel ve GÖRESEL değerlerle şartlanmış ve bloke olmuş beynine; belirli kelimeleri yerleştirip, onları tekrar etmesinin ona ne kazandıracacağı, sorusu çok önemlidir.

“Evrenselliğin” ne olduğunu bilmeyen insanın, **Evrensel Din**, **Evrensel Rasûl**, **Evrensel İnsan** kavramlarını değerlendirebilmesi, hiç mümkün değildir!

Oysa Allâh’ın Rasûlü evrensel insan Muhammed Mustafa Aleyhisselâm, insanları, “Evrensel Din” olan İslâm’ı tasdike ve gereğini yaşamaya davet ediyor!

Öyle ise, çok âcil olarak, *irkî din anlayışından arınıp*; “evrensel İslâm Dini”ni farketmek ve kavramak üzere; Arap ırkından olması itibâriyle değil, evrenselliği itibariyle Allâh Rasûlü **Muhammed Mustafa** Aleyhisselâm’ı “OKU”maya=“İKRA” çalışmalıyız ki artık bazı gerçekleri farketmeye başlayabilelim.

14

**UZAY**

Hava, yoktur uzayda!...

Su da, yoktur!

Yerçekimi de!

Karanlıktır uzay!... Soğuk!... Duygusuz!

“**Can**”lıdır uzay!...

“**Şuur**”lu...

“**Dalga**”lı!

Kuşatmıştır Cehennemi; hiç kalır indinde Cennet!...

Kucaklamıştır Cennet'i, sütüyle besler, hünerlerini seyreder!

Uzay kapsamlıdır... Varlığıyla var etmiştir insi cinni, melâikeyi... Seyreyler onlarda kendini...

Havada, ateşte, toprakta suda! Bunlardan meydana gelen tüm varlıklarda...

Varlığıyla “**can**”lı kılar hepsini!...

Havayla yaşarız biz; suyla yaşarız; toprakla, ateşle yaşarız biz!
Beşinci elementimiz, uzaydır bizim!

Uzaydan geldik; uzaya gideriz, varabilirsek!

“Esmâ”dır uzay!... Mazharı sıfattır uzay! Hayâldir uzay!

Sükûndur; barıştır; hoşgörüdür uzay!

Kozasız yaşayamazsın uzayda! İçinde yok olup kozasız
kalamazsın uzayda!

Gerçeğiyle yüzyüze gelemezsin uzayın... Çünkü sen, insanısın
dünyanın!

93 Çamurdan yaratıldın; toprakla gıdâlandın, suyla beslendin,
ateşle yaşıyorsun!

Yiyorsun, yeniliyorsun, bir fâsid daire içinde yaşamını
sürdürüyorsun!

Sen ey beşinci element...

Bilir misin kendini?. Sudan, topraktan, havadan, ateşten öte
benliğini? Uzay kökenliliğini!

Uzayın bölünmez parçalanmaz tekilliğini!

Sanırsın ki uzay bir havasız boşluktur... Karanlıktır... Cansız,
şuursuz bir varlıktır!

Oysa uzay, nefesi Rahman; saltanatı Subhan’dır!

Onunla vardır, boyutlar; onunla kâimdir dünyalar... Onunla
dâimdir bitmez tükenmez yaşamlar!

Cennetin onunladır; kozan onunla!... Yemeğin onunladır,
suyun onunla... Nefretin onadır, sevgin onunla!

Kurtarırsan beşinci elementini dördünün kaydından; algıların ki, her şeyindir uzay! Dalgalarıyla kâim her şey... Dalgalarıyla açığa çıkmada... Dalgalarıyla seyretmede... Dalgalarıyla “ben” olup yaşamada yine kendinde!

Ne biliriz biz kozalılar, uzayı!

Suyu biliriz... Kâh, pınar olur kaynar, diplerden gelip açığa çıkar... Kâh, Gayzer olur, derinliklerden, kızgın fışkırır yeryüzüne! Kâh, akar yol boyuna hayat dağıtır, ırmak olup; kâh toplanır göl olur, canlı yetiştirip sular insanları... Bazen toplanır büyük büyük; deniz olur, okyanus olur; ötesinde nice bilmediklerimizi barındırır, ayrı dünyalar yaşatır... Bazen artezyenle açılmış kuyu olur, kovayla çıkıp yeryüzüne insanlara derman olur!

94

Bazıları gidip okyanus ötelere, görürler yaşarlar ayrı dünyaları; farkedirler derin sular ötesindeki bambaşka değer ve yaşamları... Bazıları, kör, sağır, mukallit, köyünde-mahallesinde, derin suların ardındaki dünyalardan bîhaber...

Ayırır insanları başka dünyalardan, sular!

Toprak suyla evlendi, sen doğdun! Bilmez misin anan topraktı, baban su!

Bedenin topraktır, içindeki su! Yaşamın toprakladır, yeşerten su!

Ya nasıl ateşten toprak doğdu da, seni ateşle sağlıklı kodu... Organlarında, damarlarında ısıyla seni korudu! Beyninden tüm hücrelerine akıp, onları gene sahibine bildirdi!... Uzaya yayılıp beyninden, seni içyüzünle yüzleştirdi!

Ak ateş kara ateş birbirini dengeler!... Sonunda, bakalım hangisi diğerini elemine eder!

Hava! Dünyanın yaşamını koruyan nesne...

Hücrelerin onunla yaşar, beynin onunla! Ateşin onunla yanar, suyun vardır onunla! O sevdiğindir duygulandığın; bazen de düşmanındır kaçtığın! Tanımadığın, ya da tapındığın!

Toprak ondan meydana gelmiştir, ateş ondan; su ondan meydana gelmiştir, varlığın ondan!

Toprağın toprağa gidecek; suyun havaya!

Ya sen nereye gideceksin, havan gidince havaya?

Tenezzül etti **hava** oldu; tenezzül **ateş** oldu; tenezzül etti **toprak** oldu, **su** oldu; tenezzül etti "**sen**" oldu; ya sen nereye gideceksin beşinci element?

95

Toprağı mı mekân tutacaksın, suyu mu; havayı mı mekân tutacaksın ateşi mi?

Yoksa uzay mı mekânın olacak, **mekânsızlıktır mekânım**, diyerek!

Sen ey beşinci element...

Sen ey maddeden doğma, beşinci boyut varı!...

Bil ki, **vatan sevgisi îmândandır**.. Gel dön vatanına!... **Mekânsızlık** otağına; **DOST** katına!...

"**Can**"la canlanmış olarak... "**Rûh**"la, ruhlanmış olarak...

Tanı kendini, aş bedenini; seviyorsan özün olan "**Ben**"ini..

Uzayı tanı, uzayı bil!

Uzaydır, Rahim; uzaydır Halîm; uzaydır Kerîm, uzaydır Azîm!

**Yansıdı aynaya, uzay koydu, adını; yarattı mahlûkatı,
“adı”yla ayrı koydu varlığını...**

Gel dostum, urûc eyle... Yaşamını mi'râc eyle...

Salât eyle, selâm eyle; salât ile rahmet eyle!

Gayzer oldu **Celâliyle**, pınar oldu **Cemâliyle**; okyanustan **Kemâliyle**, ilmi irfân saçtı bize!

Değerlendirmesek bu nimeti; aldığımız bu nefesi; dünyamızın tüm ziyneti, yarın hepten vebal bize!

Gelin canlar, “**cân**” olalım... **Hak**'ta, hâk olalım! Varlığımızı uzaya salıp; deryada bir dalga olalım!

Sevelim, sevilelim; sevindirip, bölüşelim; yaşam **O**'nun içindir, her dem **O**'nunla seyredelim!

Kin tutma, ardından konuşma; hakkın olmayana el uzatma; yaban gözle bakıp ta, **özünün-uzayın** gazâbını alma!

Beden sanma boyutunu; gökte sanma konutunu; “**sen**” mekânsız varlıksın, çıkar artık, poturunu!

Rasûl gelmiş uzayından; haber verir Yâr'ından; dersin, bana dünya gerek, neyleyeyim ben o Yâr'ı ...

Bak dostum, bunca sözün kısası...

Hep, gönüller **BİR** olası...

Uzay bağı, **HAK** bahçesi!...

Erenleri, gül goncası!

Sanma uzay gayrıdır!... Hak ayırır, Uzay gayrıdır!... Sen seni bilmezsen, HAK, zannında ayırır!

Bil ki sözün amacı...

TEK'liği bilmeyen; RASÛL'e kulak vermeyen; Kur'ân'a yönelmeyen, "uzay" nedir bilesi değil!

**8.11.1998
New Jersey U.S.A**

* * *

15



"HALİFE" OLUŞUNU FARKEDEBİLMEK

İnsanın yeryüzünde varoluşunun amacı hilafetinin hakkını vererek yaşamasıdır...

98

Halife oluşunu değerlendirebilmek ise, kendi hakikat ve orijinini farkedip; gereğini hissedip-yaşamakla mümkündür...

İnsanın hilâfetini yaşayabilmesi, doğru yaşadığı bölgenin şartlanmaları-duyguları ve değer yargılarından arınıp, "**Allâh ahlâkı ile ahlâklanması**"ndan geçer...

"**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**"in ne olduğu kavranılmadan da, O'nun "**ahlâkı**" hiç bir şekilde bilinemez!

Bu bilinmediği takdirde ise, kendi kafasında yarattığı tanrısını "**Allâh**" adıyla etiketleyerek; kendi şartlanma, duygu ve değer yargılarıyla tanrısını bezeyerek; onu belli bir ahlâka büründürür... Sonra da onun aynasında kendisini seyrederek, en mükemmele vardığı hayâli içinde kendisini avutarak bu dünyadan ayrılır...

İlim, gereği yaşanmak için ARAÇTIR!...

Hilâfetini yaşayabilmek ise AMAÇTIR!...

Halife olarak yaratılmış insan için tek amaç da bütün engelleri aşip, bunu yaşayabilmektir...

Yarın zorunlu olarak terkedeceğin herşeyi bugün şuur boyutunda ihtiyârınla terketmedikçe, onlardan bağımsızlığını elde etmedikçe gerçek kimliğine ulaşamazsın!

Yaşadığımız devirde **artık tarikat olayı bitmiş; gerçek anlamıyla** şeyh-derviş ilişkisi son bulmuş; yetiştirici ve yetiştirilecek ikilisi ortadan kalkmıştır!

Bu tür yetiştirilmenin örneği Yunus ve Taptuk olayıdır!... Yunus yirmi yaşında tekkesine girdiği Taptuk'un yanında kırk yıl hamur gibi yoğrulmuş; oturup-kalkmasından, yiyip-içmesine, ağzından çıkan her kelimesine ve düşüncelerine kadar forme edilmiş, yontulmuş; altmış yaşında öğrendiklerinin gereğini yaşaması için dünya sahnesine saliverilmiştir...

Bugün ise böyle bir yaşam tarzı olanak dışıdır!...

Sizin her an yanında ve kontrolunda olup, her davranışınızı düzeltip yönlendirecek bir yetiştirici bulmanız imkansızdır!

Hayâli kavramlardan arınınız!...

Uzaklardan bir kontrol ile, kimse elini oynatasıya terbiye edilemez!...

İlim ötelere, Çin'den yayılabilir; o ilme açık beyinler tarafından da alınarak değerlendirilebilir... Ama yaşam biçiminizin ve davranışlarınızdaki yanlışların kontrolü ise asla mümkün değildir!... Bunu ancak ilminiz kadarıyla siz başarabilirsiniz!

Duyguların, yanlış değerlendirmelerin uzaktan hokus-pokusla düzeltilebileceği, ancak gerçekleşmesi mümkün olmayan bir hayâldir!...

İçinde yaşadığınız SİSTEM ve DÜZEN, Allâh ahlâkının eseridir!

Kur`ân, içinde yaşamakta olduğumuz "Allâh SİSTEM ve Düzeni"ni farketmemiz için elimize verilmiş kitaptır!

Anladığımız Kur`ân, içinde yaşadığımız sistem ve düzen algılamamızla bütünleşmiyorsa, biz daha Kur`ân'ı "oku"mamışız demektir!

Kur`ân, okunduğu zaman sistem ve düzen farkedilir ki, bu da **"Allâh ahlâkı"**nın farkedilmesi sonucunu getirir...

100

Ne kadar **"Allâh ahlâkı"** ile bütünleşmiş ve o bakış ile varlıkları ve yaşamı değerlendirebilmiş iseniz; o nisbette de **"Halife"**siniz demektir!

Gökten incek bir hokus-pokus değneği sizi **"Halife"** ya da **"Velî"** yapmayacaktır; çünkü **bunlar bir yaşam ve bakış açısının adlarıdır**... Eğer bu yaşam ve bakış açısı sizde yoksa, altın varakla bu kelimeler yazılıp etiketleneniz, gene de ne olduğunuz gerçeğini değiştiremezsiniz!

Lütfen kendinizi kandırarak, hayâlî beklentilerle **"nefsinize zulmetmeyin"**!

Size ulaşacak şey ilimdir, şefâattir!

Siz o ilmin gereğini yaşam tarzı edinerek kendinizi geliştirebilirsiniz...

Akıllı insan, kendini geliştirmeye uğraşır... Etrafla uğraşarak vaktini boşa harcamaz!... Bildiğini paylaşmak ise farzdır!...

Tebliğ farzdır... İnsanlara bilgiyi verdikten sonra, onları herhangi bir şeye zorlamamak da öyle!...

Öyle ise, her birimize düşen, hayâle kapılmadan, gerçekçi biçimde ilmi değerlendirmek; insanları putlaştırmadan, yalnızca bir dost kabul ederek, uyarıları dikkate almak; kendi mes'ûliyetlerimizi başkasının sırtına yükleme hayâlinden vazgeçerek, kendi yolumuzu kendimizin çizerek, yalnızca yaptıklarımızın sonucuna ulaşabileceğimiz gerçeğini kabullenebilmektir...

Allâh, bizlere, ilmin gereğini yaşayabilmeyi kolaylaştırmış olsun!

16



"ANLAYIŞI KİT"İN ANLAYAMADIĞI

Hız. Îsâ yolda hızla yürüyormuş!

102

Merak edip sormuşlar:

-Ya Îsâ, niçin böyle kaçıyorcasına hızla yürüyorsun?

Bir yandan yürümesine devam ederken, bir yandan da cevap vermiş:

-Bir ahmak soru sormak için peşimden geliyor!

Ahmak olanı eleştirme, üstüne sıçar!.. "Peki, sen..." diye sana sivaşır, yanlışını kavramak ve düzeltmek yerine..

Kimseden çekmemiştir Hz. Rasûl Aleyhisselâm, ahmaklardan çektiği kadar!

Anlatıldığı ve açıklandığı halde anlamayıp, yalnızca **ezberlediğini tekrâr eden**; anlamına kullanılır bu kelime...

Ârif veya âlimin Cehennem'i, ahmaklar arasında kalmaktır diye târif ederler...

Din anlayışında en büyük yanlış ve sapma, “**din adamı**” kabûlüyle başlamıştır.

“**Din**”e göre “**din adamı**” sınıfı yoktur; “**Dini değerlendirebilenler**” sınıfı vardır!... Bunlar dini değerlendirdikleri ölçüde yaşamı ve âhireti kendilerine kolaylaştırırlar.

“**Din**”in yani içinde yaşadıkları sistemin hakkını vermeyenler ise, bunun sonuçlarına “**Cehennem'i yaşayarak = yanarak**” katlanmak zorundadırlar...

Dünyada Cehennem nisbeten kolay atlatılır, çünkü bir olayı başka bir olayla kaplamak; ilkinin böylece örtetek acıyı dindirmek bir derece mümkündür... Ölümötesinde ise bu imkân da yoktur, o olaya bağışıklık kazanana kadar o konuda yanma devam eder!

Anlayamadığımız, ya da anlamakta fevkalâde zorluk çektiğimiz konu şudur...

Aramızdan bir kısım insanlar kendini dine vermiş ve dünyadan elini çekmiştir; bunun karşılığında da belli mertebelere erip, koyun gibi yaşarlar ama yüksek dereceli evliyâdırlar!!!)sanırsınız..

Ham hayâl!

Bu düşündükleri, “**TANRI**”larının “**evliyâsı**”dır ancak! Gerçekte ise balon! Patladığında sahibini de hüsrana uğratacak balon!

Gerçek şudur ki, Allâh Rasûlü’nün açıkladığı **Sistem=Din** vardır; ve az-çok bu konuya yaşamında yer veren insanlar.. Bu insanlar, fitratları kadarıyla bu konuyla da ilgilenirler...

Ama bu demek değildir ki, bu insanlar yalnızca bu konuyla ilgilendirler!

Ahmaklık, bu konuyla ilgilenen insanların, “din adamı”, “evliyâ” diye sınıflandırılarak, **yaşanılan günün konularından dışlanmasıdır!**

İçinde yaşanılan günün tüm konularıyla, iğneden ipliğe, saçtan şampuana, demirden dişliye, elektrikten elektroniğe, sosyolojiden siyasete kadar tüm konular beyni üst düzeyde çalışan her insanın düşünme sahasına, ilgi alanına girer!

İkel insan, kendi gibi sanır karşısındakini; ve kendi beyin kapasitesiyle sınırlı olarak bakıp değerlendirir... Bilmez ki, kendi bardağındaki suyla sınırlı değildir yalı sahibi!

104

Beyin bir alanda ne kadar araştırmacı kapasiteye sahipse, her alanda da o kadarlık araştırma kapasitesine sahiptir!

Beyin hücreleri, yaptıkları işlev dışındaki her işlevi de yapabilecek kâbiliyete sahiptir; ama bunun ne manaya geldiğinin farkında bile değiliz..

İşte bu gerçek doğrultusunda olayı ele almak gerekirse...

Hayâlindeki “**din adamı**”, “**Evliyâ**” ve “**Tanrı**” kavramından kurtulmak istiyorsa insan, önce “**Ümmül Kitap**” olan “**SİSTEM ve DÜZEN**”i okuyup; ondan sonra okuduklarının geldiği günün şartları içinde bunun sembolik veya mecâzî anlatımı olarak “**sistem manuel**”i işlevini yapan **Kutsal Kitabı** değerlendirmeye çalışacaktır..

Eğer “**DİN**”i yani “**SİSTEM ve DÜZEN**”i anlamadan, **Kur’ân-ı Kerîm**’i anlamaya kalkışırsa bir kişi; bu defa oradaki mecâzî anlatımları gerçek ve somuta işaret ediyor sanarak, öyle bir hayâl kozası örer ki kendine, bunun içinde boğulmaktan kimse

kurtaramaz kendisini!... Şefâat bile delip giremez artık o kozanın içine!

Halkın “**Evliyâ**”dan sandığı kişi, binde 999 çoklukla **nefsi levvâme** düzeyindeki **zâhid** sınıfı ile, **nefsi mülhime’deki “ârif”** sınıfıdır! Oysa bunlar daha hakikatın oksijeni ile nefes bile almamış kişilerdir... Bunlar “**Hak**”ka **urûc** yolunda olup yüzü hakka dönük kişilerdir ki, **işin mecâziyla** meşguldürler... Seyri enfüsî ile varlığın hakikatına erme yolunda yürümektedirler...

105

Gerçek öze ermişler ise, **Halkta**(tüm yaratılmışlarda) “**Hak**”kı **seyredip; zâhir oluşuna göre hakkını vererek;** sembol ve mecâzlardan kurtulmuş; “**Tanrı**”, “**Tanrının elçisi**”, “**Tanrının evliyâsı**” gibi kavramlardan geçmiş; dünya insanı kadar dünyalı, Allâh adamı kadar Allâh adamı, siyaset adamı kadar siyasetçi, kısacası bulunduğu ortam ve şartların adamı olarak öylesine yaşarlar ki, bu yüzden bâtin yanlarıyla insanlara karşı örtülüdürler ve onları kimse bilemez!

Onlar farketmişlerdir, görmüşlerdir ve yaşamaktadırlar ki, “**SİSTEM**” adı altında yaşamakta oldukları boyut, ve içinde olup biten herşey yalnızca “**acığa çıkışına GÖRE**” hakkı verilmesi gereken, bir sonsuz yaşamdan ibâettir; ve bu yaşamda **beşeri değer yargıları ve duygulara yer yoktur!**...

“**Beşeri değer yargıları ve kavramlar**” ifadesi üzerinde iyi durmak gerek...

Bu ifâde çokça tekrar edilmesine rağmen, anlam olarak hiç idrâk edilmemektedir ve dolayısıyla da yaşama geçirilememektedir, gördüğüm kadarıyla...

Bunu ben de daha fazla açmak istemiyorum... Ama hakikatı yaşamının **sırrı ve anahtarı** da bu cümledir; diyebilirim...

Elbette fitratında kolaylaştırılmış olan, nasibi olan bu cümlelerin üzerinde duracak, gereğini anlamaya ve yaşamaya çalışacak ve takdirinde varsa bunu yaşayacaktır.

Takdirde yoksa bunu anlamak, neye yarar zorlamak?

Öyle ise biz, takdiri bilmediğimize göre... Sanki takdirimizde varmış gibi bunu idrâk edip yaşamaya çalışarak ömrümüzü değerlendirip; daha başta, **“biz anlayışı kıt olarak yaratılanlardanız”** kabûlünden geçip; yaşamı kendimize ve çevremizdekilere Cehennem etmekten kurtulmaya bakalım...

Allâh çilemizi tamam etmiş olsun!

5.7.1998
New Jersey U.S.A

* * *

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ

17



"MEKR" VE KALPLERİN KARARMASI

İnsanların, günahları yüzünden, kalpleri kararır, Kur'ân 'ın da işaret ettiği gibi!

Hiç bir iyilik “**cezâ**”sız kalmaz!

Hiç bir yanlış da karşılıksız kalmaz!

Düşünülmemesi gerekeni düşünen de, bu yüzden, bunun karşılığını mutlaka alır sistem gereği!

“Bilincinizdekini (düşüncenizi) açıklasanız da, içinizde saklasanız da onunla Allâh sizi hesaba çeker...” (s:2, a:284)

Bu âyetten sonra gelen âyetlerde, bu uyarı iptal olmamış; ancak kişinin elinde olmayandan mesûl olmayacağı belirtilmiştir... Yâni, o düşüncenin ilk aklına geldiği andan değil; o düşünceyi devam ettirmeye başlamadan itibaren sorumlusun ve sistem çalışmaya başlar!

Burada enteresan olan husus şudur:

Kimse, **yaptığı yanlıştan dolayı nasıl cezalandırılmış olduğunu pek farketmemektedir!**

Zîrâ, yanlış yapan, yaptığı yanlıştan dolayı cezalandığını farketse, ya da etrafındakiler anlasa, bu defa zorunlu inanca kapı açılacaktır!... Oysa, sistem, kimsenin dünya hayatı içinde, kolay kolay yaptığı yanlışların cezasını çektiğini anlamaması üzerine kurulmuştur!

Artık o kişi, **taklidî din anlayışıyla yaşar ve tüm uğraşısı dünyada bırakıp gideceği şeyler olur!**

Dünyadayken, yaptığıının cezâsını çekmeye başlama sisteminin adı Kur'ân dilinde "MEKR" dir!

Kişi, yaptığı yanlıştaki niyetine göre, kırk günden kırk yıla, ya da ömrünün sonuna kadar karşılığını alır ki, buna **kalbin kararı** denir... Eğer o kişiye **îmân üzere gitmeme durumuna yol açarsa fiili, bu defa da kalbi mühürlenmiştir**, (anlayışı körelmiştir) denir!

"Anlayışın körelmesi", genel olarak, basiretin gerçekleri değerlendirememesinin adıdır!

Burada eğer dikkat edilirse, yasaklanan fiil, **"kötü düşünce"** dir = **"su-i zan"** dır; yani, karşısındakinin hakketmediği şekilde, onun hakkında düşünce sahibi olmaktır!

Unutulmamalıdır ki, düşünce de beynin bir fiilidir! Ve kişi, fiilinden mesuldür, bunun sonucunu kaçınılmaz bir biçimde yaşayacaktır!

"Kötü düşünce" ilk aklına geldiği anda, kişi mes'ûl olmaz; ama onu devam ettirmeye başladığı andan itibaren sistem gereği, özünden gelen bir biçimde beyin kendisini o konuda körleştirmeye, kilitlemeye başlar!

Birisini suçlamanın karşılığı, Allâh takdir ve iradesini inkâr yolundan ilerleyerek, îmânsızlığa kadar uzanır; ve o kişi bu

hâl üzere ölürse, **âhirete îmânsız gider!** “**Yuhâsibküm BİHİLLAH**” hükmünü icrâ etmiştir!

Kalp kararmasının veya körelmesinin işareti odur ki; kişi bilgi ezberciliği ve taklitle yaşamını sürdürüp; “**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”in **ahlâkıyla ahlâklanmaktan** geri kalır!... Gününü, maddî zevklerle tüketip, taklit fiillerle kendini tatmin eder!

Erkekse, günü, yatakla-işi; kadınsa günü, yatakla-mutfak arasında geçer!... Yarın âhirette kendisine hiç bir yarar sağlamayacak dünya işleriyle ömrünü tüketir!... Hattâ dünyası eskisinden daha da mâmur olur; ki bu da “**MEKR**”in sonucudur!...

Ne var ki, o kişi bunu bir türlü değerlendiremez, “**Allâh’tan lânetlenmiş (uzaklaşmış) olduğunu**” farkedemez; ve hattâ temiz kalpli(!) bir insan olduğu için Allâh’ın kendisini nimetlere boğduğunu sanır!... Söylenir, anlamaz! Rahmet üzerine yağar, fakat içine nüfuz edip, tesirini icra etmeden, üzerinde kurur gider!

“**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”i idrak ve **günlük yaşamda, O’nun bakışıyla yaşamak** kavramından ne kadar uzak olduğunu; başta “**kader**” olmak üzere, îmâna taalluk eden konularda îmânının gereğini yaşamaktan uzak olması yüzünden ne kadar yandığını; bunun sonucunun kendisini âhirinde de nasıl bir cehenneme ulaştıracağını idrâk bile edemez!

Bilmeyerek Allâh Rasûlü’ne uzatılan dil; kişinin tüm basiretini kör eder!...

Bilinçsizce Allâh Velisine uzatılan dil, kişinin tüm Velâyet nurlarından mahrûm kalması sonucunu getirir!...

Bu sonucu da bir başkası ona hazırlamayıp; yalnızca kendi kendisini cezâlandırmaktadır sistem gereği!

Düşüncenin yanlışlığı, o konuda î mân esaslarına ters düşülmesi dolayısıyladır!

Î mân esaslarına ters düşen her düşünceyi devam ettirmenin sonucu, **kalbin biraz daha kararması** demek olarak, hakikatın gereğini yaşayamamayı getirir! Bu da, kişinin kendisini cezâlandırması demektir!

Kim, ne zaman, ilminin gereğini yaşayamıyorsa, o kendi kendini perdelemeye başlamıştır... Çünkü, asla bulunulan noktada durmak mümkün değildir!

111

İnsan daima bulunduğu yerden ilerler bir başka noktaya doğru, düşüncesi istikametinde... Eğer düşüncesi isabetli ise, o yolda ilerler ve **açılımları artar...**

Eğer düşüncesi yanlış ise, o takdirde de hakikattan uzaklaşarak, **taklitte kendine karargâh kurar!**... Taklitte kalmak ise, en büyük cezâlanmadır İslâm'ı kabul eden için...

“**Mekr**”, insanın, taklitte olduğu halde, kendini tahkik ehli veya gerçek üzere zannetmesinin adıdır!

Eğer bir kişi, **î mân bilgisiyle** yaşıyor; fakat î mân esaslarının gerektirdiği şekilde yaşamı ve olayları değerlendiremiyorsa; o kişi “**mekr**”e uğramışlardandır ki; bundan kurtulması da ancak **Allâh'a tevbe** etmesine bağlıdır! Karşısındakine “**hakkettiğini**” vermesine bağlıdır!

Allâh'a tevbe ise, kişinin yanlış düşündüğünü idrâk edip, bundan vazgeçmesi hâlinin adıdır! Yanlışta yürürken de bunu farkedebilmek muhakkak ki, çok güçtür!...

Önemli olan, “mekr”e uğramamaktır!...

Zira uğradıktan sonra, bundan kurtulabilmek fevkalâde ender sayıda insana nasip olabilen bir nimettir... Çünkü yanlış yanlış getirirken, arada doğruyu farkedebilmek, son derece güç bir iştir...

Bunu şöyle de izah edebiliriz;

Beyinde, ilgili konudaki hücreler arasında bir faaliyet vardır; ve bu faaliyet zaman içinde kendi doğrultusunda yayılıp genişler... Dolayısıyla da yanlış günden güne artar! İşte bu gelişme ortamında iken, insanın ilâhi bir zorlama olmaksızın, düzen değiştirmesi fevkalâde güçtür!...

O sebeptendir ki, bizler düşüncelerimize hâkim olmak; ve hangi konu içinde olursak olalım, o konuya **Allâh gibi bakmak ve değerlendirmek**; ya da en azından, **îmân esasları noktasından o konuyu ele alarak değerlendirmek** zorundayız.

Bir insan, îmân bilgisini, îmânın gereği gibi yaşam, hâline dönüştürmedikçe, “mekr” belâsından kendisini kurtaramaz!

“Mekr” ateşini söndürecek tek unsur ise imân esaslarına göre yaşamı değerlendirmek ve geçmişteki yanlışlarına tevbe edebilmektir.

Tevbenin kabûlünün alâmeti ise, kişinin daha önceki yanlışına yol açan davranış ve değerlendirmelerinden arınmasıdır. Bu arınma kendisinde oluşmadığı sürece, o kişinin tevbesi kabul olunmuş değildir... Bu arınma, Kur’ân ‘da “tevbe-i nasûh” olarak anlatılır..

“Mekr”i kesen tek şey kişideki “tevbe-i nasûh”tur!

Bunun da işareti, kişinin, “Allâh Rasûlü”nün yolunda yürümeye başlamasıdır...

Ne demektir “**Allâh Rasûlü**”nün yolunda yürümek?

“**Allâh Rasûlü**”nün yolunda yürümek, onun gibi oturup kalkmak, onun gibi yiyip içmek; onun kullandıklarını kullanıp, kullanmadıklarını kullanmamak değildir!

“**Allâh Rasûlü**”nün yolunda yürümek demek, **O Zâtın** beşeriyetinin ve yaşadığı devir ve ortamın şartlarının gereklerini taklit değil; “**Allâh Rasul**”lüğünün **gereği olarak insanlara verdiği hizmetin, devamı yolunda görev yapmak** demektir! Bu husus çok iyi anlaşıla!

Allâh hepimizi “**mekr**”e uğrayacak yanlışlardan koruyacak uyanıklık içinde muhafaza eylesin!

“**Allâh Rasûlü**”nün yolunda hizmet vermeyi bizlere kolaylaştırın!

28.6.1998
New Jersey U.S.A

18



SEVMEK

Kişi sevdiğiyle olmak ister!

114

Sevdiğinin hâliyle hâllenir... Sevgisi kadarıyla, onunla yaşar!

Sevginin ne olduğunu tam olarak bilemediğimiz için, çoğunlukla, “**beğeni**” ile “**sevgi**”yi birbirine karıştırırız...

“**Beğeni**” yanında “**sahip olma**” arzusuyla açığa çıkar!

Bir nesneden hoşlandığında, beğendiğin şeye sahip olmak ve üzerinde tasarruf edebilmek arzusuyla yaşarsın...

Bu tüm mahlûkatta çok yaygın bir duygudur!

Kimi, beğendiğini cebine sokar; kimi beğendiğine tasma takıp yanında taşıyarak onunla hava atmak ister; kimi yakalayıp inine sürükler... Her mahlûk yaratılış fitratına göre, beğendiği üzerinde tasarruf etmek ister.

“**Sevmek**” ise bundan çok farklıdır...

Sevince, yalnızca sevdiğin için yaşamak istersin!

Yalnızca yanında olmak, yalnızca onun olmak, yalnızca onun zevk aldığıyla zevk alıp, sevmediğinden kaçmak istersin! Sevdiğin öylesine sarmıştır aklını, fikrini, ruhunu ki, her şey sana, onu hatırlatır; yanında iken bile onun içinde olmak istersin!... Yakınlık bile uzak gelir sana!...

Sen kaybolursun, sende; sevdiğin kalır yalnızca, beyninde!

Onun bakışıyla bakar, onun değerlendirmesiyle değerlendirir, onun diliyle konuşmaya başlarsın! Gözün ondan başkasını görmez, kulağın ondan başkasını duymaz, elin ondan başkasına uzanmaz olur!

115

Her an sana sahip olmasını; varlığının, tasarrufunun her an üzerinde olmasını, her an seni kucaklamasını istersin!... Bedensel yakınlık bile, korkunç uzaklık gibi gelir sana; ve onunla tek bir beden, tek bir rûh, tek bir şuur olmayı dilersin!

Sevgi, fıtratın müsait ise, sevdiğinde yok edesiye yakar seni; ve gün gelir kaşında-gözünde, yüzünde-dilinde sevdiğini görürler de, “sen o olmuşun” derler!

Beğenen sahip olmak ister...

Seven ise sevdiğinde yok olur; fedâ eder her şeyi sevdiği uğruna!

Bazılarının da sevgi kokusu sürülür üstüne; “aşığım” sanır! Ama sevdiği uğruna, fedâkârlık etmeye gelince sıra, o koku siliniverir üzerinden “**kopamama**” sabunuyla!

Parasından kopamaz... Mevkiinden kopamaz... Yakınlarından kopamaz... İçinde yaşadığı ortamın güzelliklerinden kopamaz... “**Etraf**”tan kopamaz!

Derken kusurlar belirmeye başlar sevdiğini sandığının üzerinde... Eksiklikler görmeye başlar, yetersizlikler görmeye başlar... Bunlar önce acıma duygusuna dönüştürür sevgisini; uzaktan acıyarak seyretmeye başlar... Sonra tatlı bir anıya dönüşür, sevgi sandığı duyguları! Bu tecrübe gösterir ki, onun fitratında sevgi programı yoktur! Beğeniye, sevgi sanmıştır!

Uzaklaşma ondan gelmemiş de, karşısındakinden gelmişse, bu defa “nefret”e döner “beğeni”; ondan intikam alma duygusu gelişir içinde; ve vicdanla intikam dalgaları arasında bir o yana bir bu yana sürüklenir durur; terkedilmişliğin, uzaklaşmanın, lâîk olmadığını yaşamanın sanısı içinde!

Oysa yalnızca, fitratında olmayan gerçek sevginin sonuçlarını yaşamaktadır! Cüzdanı için, güzelliği-yakışıklılığı için, kendisine hoş gelen huyları için, mevkii-koltuğu için, ilmi için beğenmiştir; sevdiğini sanmış; sahip olamayınca da arzusuna erişememenin düş kırıklığı içinde kopmuş; yalnızca çıkarları doğrultusunda yaşamayı tercih etmiştir...

116

Seven ise göze almıştır kopmayı... Dışlanmayı... Paradan-puldan, nâmdan nişandan, dosttan akrabadan uzak kalmayı...

Fitratından gelir sevgi! Kulluğu sevmek üzeredir! Onunla, sevmeyi yaşamak istediği için yaratmıştır onu Yaratan... O yüzden kopar anadan-babadan; dünyadan paradan!

Seven, karşılıksız sever!...

Beğenen karşılığını ister!

Benim istediğim gibi yaşarsan seni boğarım sahip olduklarıma, der beğenen!

Onun zaten fitratında yoktur sevgi, bilmez aşkın ne olduğunu! Ne üzere yaratılmışsa, odur tüm meşgalesi... Karınca gibi

çalışır; maymun gibi çiftleşir; aslan gibi yavrularına sahip çıkar... Ama pervane gibi sevemez! Atamaz kendini ateşe!

Sevgi sonunda yanmayı getirir! Beğeni ise sonunda kaçmayı!

Beğenen mahlûkat çoğunluğuna göre, “**sevgi**” delilikten bir türdür! Anlamazlar onlar, sevdiği uğruna, etraf ne derse desin deyip, her şarta katlanmayı! Ve “**delilik bu**” derler...

Beğenme bir tür “**hobi**”dir!... Bazen ömür boyu sürer, bazen bir kaç yıl, bazen bir kaç ay!

Sevgi bir ömür boyudur!... Bitmez, tükenmez, bazen durulur, bazen coşar ama hiç gerilemez!

117

İçinde, özünde hissedilip açığa çıkaramadığını karşısındakinde bulduğun anda onu sevmeye başlarsın... özünde sevgin kadardır karşısındakine aşkın!

Çoğunlukla karşısındakinden, ondakinin yüzünü **göstermesinden** gelir sevgi insana!

Bazen de özünden gösterir yüzünü O!... O zaman onlar için derler ki, “**Allâh’a âşık** oldu”!

“**Kendine seçtikleri**”dir sevenleri bir çehreden!... Özünden sevgiyi yaşayanlardır, “**mukarreb**”leri!...

Hünerlerini sergilemek için yaratmıştır herşeyi...

Sevmek için yaratmıştır sevilenleri!

Gözlerinde seyretmek için gözleri olarak yaratmıştır “**aşk**”ı yaşattıklarını!

Avam anlamaz ve bilmez bu aşkı! Bunun aşk olduğunu!

Oysa gerçek **“aşk”** O'nun ateşine pervane gibi atılıp; varlığını O'nda yitirip; O'nun **“Bâki”**liğini yaşattıklarıdır gerçek **“âşık”**lar!

Özel bir fitratla gelmişlerdir onlar, **“âşık”** olmak için! Yaşamları boyunca bir değer taşımamıştır dünya ve içindekiler! Parmaklarını bile kıpırdatmamışlardır dünya için! **“Allâh de ötesinde bırak onları hevâlarıyla oyalansınlar”** hitâbına mâruz kalmıştır programları; ve hücrelerine nüfûz etmiştir bu hitâp!

Gerçek anlamıyla onlar **“yaşarlar aşkı”**; **“Yaşar onlarda aşkı”**; sever, acır, merhamet eder onlarda kullarına; çünkü bu sıfatlar için yaratmıştır onları!

118

Var gel dostum, biz dönelim dünyamıza; bu masal gibi gelen sözler yeteri kadar ıslattı bizi!... Şimdi kurulanmak zamanı!

Dönelim dünyamıza, koşalım, çalışalım, didinelim; insanları sevindirmek için onlara bir şeyler verelim; ve gönüllerini hoş etmek için güllâbicilik eyleyelim!

Sonra da, bunları hep **“Tanrı –pardon Allâh- için yapıyoruz!”** diyerek vicdanlarımızı tatmin edelim!

Gönül **“aşk”** için yaratılmamışsa, neye yarar bunca demek!...

İyisi mi, **“hobi”** kabilinden **“dinle ilgilenip”**, günümüzü gün eylemek!

2.8.1998
New Jersey U.S.A

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ

19



GÖRMEK!!!???

Yaşamımızda en önemli fonksiyonlarımızdan biridir görmek!

120

Nedir “görmek”?..

Ne görüyoruz?..

Nasıl görüyoruz?

Neyi görüyor, neyi görmüyoruz?

İnsanların hepsi aynı şeyleri mi görüyor?

Bir kısmının gördüğünü bir kısmı niçin göremiyor?

Rüyada gördüklerimiz nedir?..

Cinleri görenler nasıl görüyor?

Melekler görülür mü, görülürse nasıl görülür?

Vechullah (Allâh'ın vechi) görülür mü? Görülürse nasıl görülür?

Halusinasyon nedir?

Kâbus nedir? Nasıl oluşur?

Kabir âlemindeki görüş nedir, nasıldır?

Mahşer görüşü nasıldır?

Cehennem boyutunda görüş nasıldır?

Cennet boyutunda görüş nasıldır?

Evet sualler böylece uzayıp gider düşünen beyinler için... Ancak bunlardan bir çoğunun cevabı tam bir açıklıkla duyulmamıştır pek!

İsterseniz beraberce düşünmeye başlayalım bu konuda...

Önce “görmek” nedir; görüyorum, dediğimiz nedir bunu hatırlayalım...

121

Karşımızdaki bir objeden bizim gözümüze yansıyan dalgalar, eğer santimetrenin onbinde dört ile yedisi arasında ise, gözbebeğimiz bunu bioelektrik dalgalara dönüştürerek göz siniri dediğimiz hat üzerinden beyne ulaştırır..

Beyinde bu dalgalar, daha önceden yüklenmiş veri tabanına GÖRE, onlarla birleştirilerek bir sentez oluşturmak sûretiyle değerlendirilir; sonra da hayâli oluşturan görme grubu içinde, bir hayâli imaj oluşur. İşte bu hayâli imaja, biz, “**görüyoruz**” lafzını kullanırız.

Beyin, esas olarak ana rahminden itibaren sürekli dış verileri alır, tasnif eder ve depolar... Her yeni gelen dış veri,, yâni bizim algıladığımız veya algılayamadığımız her dalga, beyinde, kendi frekansına uygun veya yakın dalga boylarına programlanmış hücre grupları içine depolanır.

Beyinde depolanmış veri dalgaları, genellikle, hayâl oluşturan bölüme girmeden, kendi içinde sentezler oluşturarak sürekli yeni tasnifler oluştururken... Bu fikir ihtiva eden dalgalar,

bazen de kişinin isteğine bağlı olarak, beynin hayâl oluşturan merkezine yönlendirilerek, orada kendi anlamlarına uygun veri dalgalarıyla birleşmek suretiyle, hayâli görüntüleri meydana getirir. Bu bazen de istek dışı olarak meydana gelir, kişinin genel beyin çalışma programına bağlı olarak. İşte o zaman biz hayâl görmeye başlarız... Bunun bazı türlerine **halûsinasyon** da denilir...

Halusinasyon ile Velîlerin, Rasûllerin, Nebîlerin görüşleri arasında çok önemli bir fark vardır;

Çeşitli uyuşturucu kullananlar ile Cinnî etki altında olanların halûsinasyonlarının arkasında, gerçekte sistemde var olmayan veya sistemin işleme düzeninde yer almayan; temeli olmayan fikirlerin, vehim tesiriyle oluşturduğu temelsiz, asılsız görüntüler vardır... Halûsinasyon denen bu görüntülerin dayandığı fikirlerin içinde yaşadığımız sistemin işleyiş ve düzeniyle hiç bir ilgisi yoktur.

122

Buna karşın **Velîlerin, Rasûllerin, Nebîlerin hayâl yolu değerlendirdikleri müşâhede ve keşifler ise, sistemin işleyişine temel oluşturan boyuttaki prensiplere, realitelere ve bunları ihtiva eden dalgalara dayanır...**

Şimdi burada bir kere daha vurgulayalım... Şunu çok iyi anlayalım;

“Yukarıdan, tanrının ruhundan, belli özelliklere sahip bir rûh kopup geldi, bizim bedenimize girdi; o kendisindeki tanrısal güçle görüp biliyor; bedende terbiye oluyor; sonra çıkıp onun huzûruna gidecek; o da onu yargılayıp Cehennemine atacak, ya da Cennetine sokacak; işte bu yüzden biz o rûhla görüp işitiyoruz” görüşü, sembolik anlatımların yanlış deşifresinden doğan bir ham hayâlden başka bir şey değildir!

Aklımızı başımıza alıp, “OKU”mayı öğrenip; fark edelim ki;

Rasûl ve Nebîler “OKU”muş olarak, bize “ALLÂH Adıyla İşaret Olunan” ın yaratmış olduğu, içinde yaşamakta olduğumuz sistem ve düzeni “İslâm Dini” adı altında açıklamışlardır. Zorlandıkları yerlerde de bunu sembol ve benzetmelerle açıklamaya çalışmışlardır. Kur’ân, içinde yaşadığımız “Sistem ve Düzen”i bize anlatan bir kitaptır.

Öyle ise, her şeyi, ötelerde ve asılsız hayâllerde değil; içinde yaşadığımız boyut ve sistemde bulmaya çalışırsak isabet etmiş oluruz...

İşte bu anlayışla Beynimizi değerlendirirsek...

123

Beyin gerek göz görme sınırları içinde kalarak kendisine ulaşan dalgaları ve gerekse de bunun dışında, direkt olarak aldığı dalgaları değerlendirerek düşünür, hisseder, ve gerekirse hayâl merkezini devreye sokarak görür!

Bu arada, her an, üretmekte olduğu rûh adı verilen dalga bedene de bu verilerini anında yükler!..

Bu arada hemen şu soruya cevap verelim...

“Ruh”, dalgalardan oluşuyor ise, bu dalgalar nasıl havada dağılıp gitmiyor da, bir arada kalıp, bir beden hâlini koruyor?

“Ruh” adı verilmiş bulunan beyin dalgaları hatırlayalım ki beynin ürettiği dalgalardan meydana gelmiştir. Beyindeki tüm özellikler, “ruh” adı verilen dalga bedene yüklenmektedir. Vücutta hücrelerin bir arada tutulmasını sağlayan “çekme” elektriği ve özelliği aynıyla beyinde de vardır; ve beyin bu özelliği, gücü aynıyla ürettiği dalgalara yükleyerek, ürettiği dalgaların otomatik olarak bir arada bulunmasını temin etmektedir, dalgalarda oluşan o özellikle! Bu yüzdendir ki,

insanın ölümötesi boyut bedeni olan **dalga bedeni=ruhu**, bir tekil yapı olarak, Cennet boyutuna kadar devam edecektir.

Evet, konuyu fazla dağıtmadan gene gelelim görmenin göze dayanmayan bölümüne; hayâller kısmına...

Rüyalar buna girer... Halûsinasyonlar buna girer... Keşifler buna girer... Vahiylere buna girer... Yâni, göz aracılığı olmadan görme türüne...

Rüyâlar... Beynin veri tabanının, gecenin içinde bulunulan saatlerindeki melekî=astrolojik tesirler altında, o tesirlerle ilgili konularına göre irrite edilmesi... Bunun sonucunda belli bir sentezin oluşması... Bu sentez sonuçlarının peyderpey, belli bir sıklusla hayâl merkezine ulaştırılması.. Bu dalgaların, konuyla ilgili veri sûretleriyle birleşmesiyle de rüya yâni görüntünün beyinde oluşması...

124

Rüyâlar daima beyin sentezlerinin sonuçları ve rüyet merkezinde açığa çıkan beynin veri tabanına GÖRE görüntü sembolleri olduğu için, konunun ehli kişiler tarafından yorumlanmasını yâni sembollerin deşifre edilmesini gerektirir.

Halûsinasyonlar... Uyuşturucu kökenli veya cin kökenli olabilir... Kişinin beynindeki vehmi oluşturan devrenin, küçüklükten itibaren o kişinin beynine yerleşmiş yerel kültürle alâkalı verileri, uygun sûretlerle sembolleştirilmesi sonucu olarak, o kişinin hayâl merkezinde oluşan görüntülerdir. Beyindeki **vehim** (varı yok sayma, yoku var sanma) devresinin, bir uyuşturucuyla kimyasal yoldan, ya da dışardan gelen cin kökenli dalgalarla irrite olması sonucu, kişinin gerçek sandığı asılsız görüntülerle başbaşa kalması **halûsinasyondur**.

Keşifler... İki türlüdür;

Görüntülü veya görüntüsüz...

Genetik istidâdın oluşturduğu veri tabanının, sistemi okumaya yönelik bir şekilde çalıştırılması sonucu olarak; kişinin, yaşamında edindiği veri tabanı ile de birleştirilmek sûretiyle sistemi “**OKU**”yabildiği oranda değerlendirilmesi, keşiftir.

Eğer bu değerlendirmeler, kişinin beyinde, veri tabanına, kültürüne **GÖRE** ve dayalı olarak, hayâl merkezine transfer edilirse, bu tesbitler sembollerle, hayâl sûretleri şeklinde görülür; ki bu, yorumlanması gerekli olan **keşif** türüdür...

Hayâl merkezine girmeden değerlendirme olursa, o zaman yoruma gerek kalmayan değerlendirmeler olarak, direk, **keşif** diye algılanır... Buna, “**hissi müşâhede**” de denilir. Bu **keşfin** sonucunda, kişide, “**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”in yaratmış olduğu, “Sistem ve Düzen”in işleyişine dâir bilgiler elde edilir ve yaşanır.

Vahiyler... Ana olarak, görüntülü ve görüntüsüz diye ikiye ayrılır; görüntüsüz olanın da bir kaç yan kolu vardır...

Vahiy, melek aracılığıyla oluşur... Bilinir ki, Melekler aslında şekil ve sûretten beri varlıklardır. Ama buna karşın **vahiy** alan Nebîler kimi zaman melekleri, örneğin Cebrail’i bir insan sûretinde görmüşlerdir...

Bunun sebebi bize açıldığı kadarıyla şudur;

“**OKU**”ma sırasında, sisteme dair gerçekler, bazen, kişinin beyinde açığa çıkarken, o kişinin beyin gücüne ve veri tabanına **GÖRE**, hayâl merkezine yansıyor; orada onun **veri tabanına göre** sembollerle oluşmakta; böylece o kişi, bir sûret aracılığıyla o veriyi aldığını düşünmekte ya da işin gerçeğini bilmesine karşın, insanların anlayışına ters düşmemek için böyle açıklama yapmaktadır.... Ve yine bu beyin, bazen, **aldığı veriyi ve beyinde oluşan bu sûreti o kadar güçlü olarak dışa**

yaymaktadır ki, çevresinde bulunanlar dahi, o dalgaları alarak aynı şeyi “**görür**” olmaktadır... Nitekim günümüzde, bunu değişik bir türü “**ufo**” görenlerde açığa çıkmakta; birinin beyninde oluşan görüntü, onun beyninden yayılan dalgalarla, aynı anda çevresindekileri etkilemekte; böylece hepsi de, dışarıda aynı şeyi gördüklerini sanmaktadırlar...

Kezâ, “**OKU**”yan Nebî ve Rasûller, bunu yaşadıkları o anlar içinde, genellikle, veri tabanlarına uygun bir sûretle sembolleştirerek melekleri görmüşlerdir... Oysa biliriz ki, ne Cebrâil’in, ne Azrâil’in ne de diğer meleklerin somut bir varlığı ve sûreti yoktur, mücerret varlıklardır; yalnızca **görenin veri tabanına GÖRE** sûretlenmiş olarak görülürler...

126

İşte bütün bu kısa bilgilerden sonra, fark edebiliyorsak eğer, önemli olan, görmek değil; ilmin beynimizde değerlendirilmesi; onun sonuçlarının hazmedilmesi; sonuçta, gereklerinin yaşanmasıdır.

Esasen bu konuda yazılacak çok daha incelikler, cevaplanabilecek çok daha sorular var; fakat bizim önce bu kadarını farketmemiz gerekir... Ki bu da inşâAllâh daha yeni ufuklara ulaştırır bizleri.

20.9.1998
Antalya

* * *

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ



"BÂTIN" NEREDE

Lâfını çok yapıyoruz, "Zâhir" veya "Bâtın" diye de... Nerede "Bâtın", düşündünüz mü bu konuyu hiç, derinlemesine?

128

"Bâtın", neresinde "Zâhir" in?...

"Zâhir", neresinde "Bâtın" in?

"Zâhir" ile "bâtın" arasındaki sınır nerededir?

Bilelim ki, "Bâtın"ı, bir mekân olarak düşünmek, son derece yanlıştır!

"Bâtın", mekân olarak, "zâhir" in ötesinde veya ardında; ya da *bir başka boyutta* değildir!...

"Bâtın", gördüğünün, algılayamadığın yanısıdır!

Yâni, görüş alanının içinde olmasına, görmene rağmen, görmekte olduğunun "algılayamadığın yanı"dır "bâtın"!

Nasıl oluyor, görüş alanı içinde olup da, bakmaya rağmen, algılayamamak?

Beyin veri tabanının, dışardan veya içerden beyne ulaşan verileri, onları deşifre edecek kadar yeterli verisi olmaması yüzünden, gelen veya gelmekte olan verileri değerlendirememesi, tanımlayamaması sûretiyle...

Dışarıdanı anladık da, peki **“içeriden”** ne demek oluyor?

“İçeriden” demek, beş duyu ile beynine ulaşmayan verilerin tüm türleri demektir..

Beynine ulaşan veriler dört yoldan olabilir;

1. **Beş duyudan...**

2. **“Cin”** ismi ile işaret edilen kapsam içindeki, gerek dünyada ve gerekse diğer planetlerde yaşayan, çeşitli bilinç sahibi varlıklardan...

3. **Astrolojik** etkilerden...

4. **Şuur** boyutun itibariyle, **uzayın hakikatından...**

Bunlardan son ikisi, senin, **“içerden”** kelimesiyle işaret ettiklerindir.

“Cin” isminin işaret ettiği varlıklar ikiye ayrılır;

1-Benim, **“Ruh İnsan Cin”** adlı kitabımda bahsettiğim tür...

2-Bu türün dışında kalan; fizik bedenleri olmayan, gerek güneş sistemi içindeki planetlerde –Güneş dahil- ve gerekse galaksi içi diğer yıldızlarda yaşayan, dalga yapılı bilinç varlıklar!... Bu türlerle, ancak keşf veya feth hâlini yaşayanlar iletişim kurabilir... Bunların dışındakiler, bir üstteki türle –cin-, iletişim kurup; onların takdimi dolayısıyla da, cinlerle değil bu türle görüşüklerini sanırlar.

Uzayından alınanlara gelince...

Buna, Rasûl ve Nebîlerde olursa, *vahiy*; Velilerde olursa, *ilham* denilir... Bunların dışında, ender olarak, bazı çok hassas kişilerde de olması imkândışı değildir.

Esas îtibâriyle, en zor anlaşılabilir boyut burasıdır...

Bu boyutta, **“Tek”**lik bilinci geçerlidir!

Bu boyut îtibâriyle, **Evren-Ruhu Â’zâm**, tek bir yapı-birim-beden hâindedir; ve **O’nun**, o boyutu îtibâriyle, tek bir bilinci söz konusudur!

Evren içre evrenler, **“Ruh-u A’zâm”** indinde, âlem içre âlemlerdir!

Bedeni, **“uzay”** adıyla tanıdığımızdır!... Bizler ve varolan her birim, Uzayımızdan gelen bir şekilde fişkiririz, toplu varlığımız îtibâriyle! Bilincimiz ise, açığa çıktığı katmanın şartları altında düşünür...

O, **“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”**in, **“NOKTA”**dan yarattığı ilk varlıktır; **“Nokta”**dır!

Sonluluğu, **hükmîdir!** Âlemlerinin sonu yoktur!... Ehline malûmdur...

Aklı îtibâriyle, **“Hakikat-ı Muhammedî”** adı verilir...

Rûhu îtibâriyle, **“Rûh-u A’zâm”** denilir...

“Esmâ-ül hüsnâ”, **O’nun “Rûhu”**dur!

“Mi’râc”ın ereni, **O’na** erer!...

“Salât”ın amacıdır!

“Vâhidîyet” mertebesidir...

“Vitriyet” sahipleri, **O’nu** yaşar!

“O”nda kendini bulanlar –ki dünyamızdan olmaları şart değil-,
“**Refik-i Â'lâ**” ehli olarak tanınır...

“**Makâm-ı Mahmud**”, O’nunla zâhir olur!

“**Melekül mukarreb**”, O’nun emrindedir!

“**Tek bir nefis olarak gelirsiniz**” işareti, O’nun yaşamının,
işâretidir...

Âlemler, O’nun indinde bir **hayâldir!**

“**Hologram**” bedendir, bedeni.. Yâni, **Uzayın,**
algılayamadığımız yanı!

131

“*Gökte Ay'ın ondördü gibi*” sembolüyle anlatılan; Cennet
ehlinin göreceği “**rabbi**”, O’dur!

O’na erenin, O’nunla arasına, “**ne bir Melekül Mukarreb ne
de bir Nebiyyi Mürsel**” girer!

“**Mukarreb**” olmayanlar, “O”nu, “**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”
sanır!

Kesinlikle sanmayın ki, “**Allâh**” O’nunla kayıtlanır!

“**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”, âlemlerden “**Ganî**”dir! “**Leyse
kemislihi şey**”!

Özür dilerim, neyi anlatmak isterken, söz başını alıp nerelere
gitti... Haddimizi aşır, okyanusa atladık; farkında olmadan
dibe daldık! Âcilen çıkmazsak su yüzüne, **yakîn** galebe çalacak
bize! Hemen dönelim kaldığımız yere!... Zira, bu şartlanma ve
duygusallıkla varamayız o mübarek illere...

Nerede kalmıştık...

İnsanın, “**algılayamadığının adının “bâtın**” olmasında!

Esasen, “**Bâtın**”, tamamiyle “**Zâhir**” olanın ta kendisidir!

Esasen, “**Zâhir**”, tamamiyle “**Bâtın**” olanın ta kendisidir!

“**Bâtın**”, algılayabildiğin anda, “**Zâhir**” olur...

“**Zâhir**”, algılayamadığın süreçte “**Bâtın**”dır!

Yâni değişen, “**Zâhir**” ve “**Bâtın**” değil; senin **algılamandır!**

Beynindeki veri tabanında bulunan ve gerçekte “**zâhir**” olan, o şeye verdiği isim, veya o şey hakkındaki şartlanmaya dayanan **zannın-tasavvurun**, seni, o şeyin hakikatinden perdeleyip; o şeyin, sana, “**bâtın**” olarak kalmasına yol açar!

Kavradığın, “**zâhir**”dir; kavrayamadığın ise “**bâtın**”!

132

Karşındakinin veya yöneldiğinin hakikatını seyredabiliyorsan, “**bâtın**”ı artık “**zâhir**”dir sana! Seyredemediğin sürece hakikatını, “**Zâhir**”, “**Bâtın**”dır sana!

Gel dostum, gayri formatla şu PC’ni de; işletim sistemini ve programlarını yeniden düzenle! Sonra da her şeyi yerli yerince oluşturup, CD veya DVD’ni ona göre doldur!

Zîrâ gittiğin yerde, yeni bir CD-DVD rewriter’ın olmayacak; yazılmışınla başbaşa kalacaksın ebeden; “**Zâhir**”in *zâhir* ve “**Bâtın**”ın *bâtın* olarak!

Ve sen sonsuz dek, öteelerde, göklerde aramaya devam edeceksin, aradıklarını!

Allâh bilir doğrusunu!

New Jersey U.S.A
Mi’râc Gecesi 1998

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ

21

**"SONRA"**

Namaza durduktan **sonra** Allâh'ın huzûruna çıkacağız!?!..

Öldükten **sonra**; kabir âleminde sonra mahşerde rabbimizi göreceğiz!?!..

Dünyadan **sonra** âhireti göreceğiz!?!..

Nasıl bir kelime bu **"sonra"** ki, bizi alıp alıp bir yerlere götürüyor!?

Ve bizler, Sistem içinde pek çok önemli konuyu, **"sonra"** kavramı yüzünden, ötelede hayâl balonu içinde aramaya başlıyoruz!..

"SONRA" kavramı yüzünden neler gelecek başımıza!?

"Semâ" kelimesini Kur'ân 'da geçtiği yerlerde, nasıl yukarıda dünyanın üstündeki **"Gök"** diye anlayarak; **melekleri de uzaya oturttuysak!!!**

Nasıl ki **"ALLÂH Adıyla İşaret Edilen"**i, gökte bir yerde yaşayan; oradan bizi seyredip zaman zamanda yanındaki

melekler aracılığıyla yaşamımıza müdahale eden bir Tanrı diye kabullendiysek!!!..

"SONRA" kelimesini de, Sistem'i (Din'i) anlamada kullanırken; zamana dönük anlamıyla değerlendirerek anlıyoruz... Yedikten sonra su içmek, gibi...

Oysa, Dinsel kavramlar içinde "sonra" kelimesini **üstten sonraki alt boyut** olarak algılasak...

Beden boyutunu dünya (dış-üst boyut), âhîret boyutunu şuur (alt-iç boyut) olarak algılasak...?

135

Şuurda rabbini görmeyi, âhîrette Rabbini görmek olarak değerlendirip bunun anlamını fark etsek...

Yaratılanın ortadan kalktıktan "sonra", yalnızca yaratanın kalacağını; mânâsını anlasak... "Her şey helâk olur vechi rabbin Baki'dir"ın nerelerde, ne zaman, nelerden "sonra" oluşacağını; ne demek olduğunu farkedebilesek...

"**Allâh dilediğini yapar**"; uyarısının, "**Tanrı dilediğini yapar**" anlamına gelmediğini farkedebilesek...

Fâtır'ın, uzayda mı, nerede; fitratın neresinde olduğunu görebilsek!

"**Ben**", öldükten "sonra" her şeyin **ölüp(?)**, Rasûllerin baygınlık geçirip, Hz. Muhammed Aleyhisselâm'ın dahi arşın direğine sarılıp yarı kendinden geçik bir halde bulunacağı" meâlindeki hadisın neyi anlatmak istediğini farkedebilesek..?

Kısacası pek çok "**sonra**"nın; bu kelimenin boyutsallık anlamına kullanılmasıyla oluşacak yeni bakış açısında; anlamını yeniden değerlendirmeye tâbi tutabilsek...?

Acaba neler olurdu?.

Nasıl bir dünya ve âhiret anlayışı karşımıza çıkardı?

Nasıl bir dünya ve kabir âlemi anlayışı önümüze açılırdı?

Nasıl bir Cennet ve Cehennem kavramı önümüzde sergilenirdi? **ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**’i, nelerden **“sonra”** nerede ve nasıl görebileceğimizi fark ederdik!

Kusura bakmayın dostlar, üzerinize âfiyet biraz üşütmüşüm!.. Ateşim çıkmış; Cemile dünden beri Lincosin yapıyor... Ve o ateşin de tesiriyle köşe boş kalmasın diye bunları yazdım...

Hatalarım varsa, ateşime bağışlayın!..

İnşâAllâh ateşim düşünce, daha aklıbaşında bir şeyler yazarım sizlere...

Bugünkü sohbet de böyle yapılmış olsun...

9.8.1998
New Jersey U.S.A

* * *

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ

22



ÇOK MU ZOR

Çok mu zor geliyor bize bazı gerçekleri anlayabilmek?...

138

Okuduğumuz, ezberlediğimiz ve defalarca konuştuğumuz bazı gerçekleri **görüp**; gereği gibi değerlendirmek o kadar çok zor mu?

Dünyaya ve devlete “**selâm olsun size**” deyip; yalnız başımıza gideceğimiz ölümötesine ve “**Allâh**” a **yönelmek** o kadar mı zor?

Gelin bir defa daha tekrarlayalım...

Devlet, insanların haklarını korumak ve insanlara hizmet etmek amacıyla insanlar tarafından kurulmuş bir organizasyondur; kutsal değildir; toplum tarafından her türlü düzenlemeye tâbi tutulabilir bir kuruluştur.

Devletin dini olmaz! Dinin devleti olmaz!

İnsanların bir araya gelerek oluşturduğu insanları yönetim kadrosu olan devlet; yalnızca o insanlara hizmet amacıyla oluşturulmuş bir kuruluştur ki, görevi insanların hayâtını

ve haklarını korumak; onlara din, dil, ırk, renk farkı gözetmeksizin eşit hizmet götürmektir.

Bu organizasyon içinde bulunanların hiçbir kutsallıkları ve dokunulmazlıkları olamaz; bunların yönetim gücünü kendi çıkarları (maddi-mânevi) yönünde kullanmak ise, topluma ve tevdî edilmiş bulunan emânete ihânettir.

Devletin, topluma din empoze etmeğe ve uygulamaya kalkışmaya hiç bir şekilde hakkı ve yetkisi yoktur.

Devlet, insanların her türlü inancına karşı eşit mesafede olmak zorundadır.

139

Devletin, insanlarına, inançları istikâmetinde özgürce yaşamaları; yanısıra, birbirlerinin inançları üzerinde baskı kurmamaları için, hizmet verme zorunluluğu vardır.

Devlet, her kademesiyle, insanların inançları gereği olup, başkalarının haklarına tecâvüz etmeyen bütün davranışlarına saygı göstermek zorundadır!

Devletin varoluş hikmeti topluma hizmettir!

Devlet, topluma hizmet organizasyonudur; topluma baskı ya da bir kesime çıkar sağlama amacıyla faaliyet geliştiremez.

Tüm topluma hizmet amacından uzaklaşmış devlet, varoluş meşrûyetini yitirir!

Devlet, kişilerin, inançlarına ters düşen şeyleri, ne olursa olsun, onlardan talep edemez.

Din, “ALLÂH adıyla anılan”ın yaratmış olduğu “Sistem ve Düzen”dir!

İnsanlara bu değişmez “**Sistem ve Düzen**”, **Nebîler ve Rasûller** aracılığıyla haber verilmiş; “**ölümötesi**” yaşam gerçeğine inanırlarsa, buna göre o boyuttaki ebedi yaşama kendilerini hazırlamaları uyarısı yapılmıştır.

Kur’ân tarafından yapılan açıklamalara göre insan, “**imân edip gereği olan sâlih fiilleri ortaya koyarsa**” ölümötesinde rahat edecek, aksi halde davranışlarının sonucu olarak azâp çekecektir.

Ayrıca bildirilen **Din’e göre, kişi yeryüzünde “Halife” olarak yaratıldığı için, ötede bir tanrı aramaktan vazgeçmeli, “ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”i kendi derûnunda keşfederek bunun sonuçlarını yaşamalıdır.**

140

Din, insandan, başkalarına baskı yapmasını istemez! Din, her akılı olan insana Allâh Rasûlü tarafından yapılmış olan bir teklif ve uyarıdır. Dileyen ciddiye alır, üstünde düşünüp gereğini uygular; dileyen de ciddiye almaz ve ölümötesi yaşamda bu davranışının sonuçlarına katlanır!

Dinin muhâtabı devlet değil, ferdlerdir!

Ölümötesinde yaşamı devam eden tek başına ferttir; ölümötesi yaşama hazırlanması gereken de, tek başına o boyuta geçecek olan ferttir!

Devlet, Dinin muhâtabı değildir; buna karşın devlet, dine inananlara da ayırım yapmadan hizmet vermek zorundadır!

Devlet, ferdin inançlarına hiç bir şekilde müdahale etmek hakkına sahip değildir; ancak uygulamalarını toplumun genel isteği doğrultusunda, kişilik haklarına da tecavüz etmeden, düzenlemek zorundadır.

İnsanlar ve devlet bilmelidirler ki, bir başkasına baskı uygulayarak yaptırılan her hareket, sonuçta ters tepecek ve baskı uygulayanı vuracaktır!

İnsanlara Dinin orijinali anlatılmalı ve gereklerini uygulayıp uygulamamaları kişinin kendi inisiyatifine terkedilmelidir.

Herkes ölecek ve kabir âleminde kıyâmete kadar yaşamına devam edecek; kıyâmette yeni bir boyut yaşamı başlayacak, bundan sonra herkes Cehennem boyutundan geçecek ve sonuçta îmânı olan bir kısım insan bu boyuttan kurtularak Cennet boyutu yaşamına geçecektir **İslâm Dini** verilerine göre!

141

Kişinin Cennet'e gitmesi, ameline değil, îmânına ve bu îmâna dayalı düşünce ve uygulamasına bağlıdır! Uygulamasındaki eksiklik onu îmânsız yapmaz. Kişi, elinde olmayan şartlar dolayısıyla yapamadığından hesaba çekilmez fakat **yapmamasının sonuçlarına katlanır!**

Baskıyla yapılan her uygulama münâfıklıktır, İslâm Dini insanların samimiyetle inandıkları fiillleri **“fiysebilillah”** yapmalarını önerir! **Dini konuda baskı uygulayanın îmânı tehlikeye girer ve îmânsız ölme riskini göze almış olur!**

İmânın, müslümanlar (İslam Dini'ni kendi anlayışları kadarıyla kabul edenler) için, iki mertebesi vardır...

a. **Ölümötesi yaşamın getireceği azâplardan en az zararlı kurtulmak ve ölümötesi ebedî rahata kavuşmak...**

b. **Hakikâtındaki “ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”e ererek, “O'nun ahlâkıyla ahlâklanmış olarak” ebedi yaşama kavuşmak!**

Bunların ikisi de kişinin dünyada yapacağı çalışmaların sonucu olarak gerçekleşecektir. Ölümötesinde bu konuda yapılacak hiç bir şey sözkonusu değildir. Burada yapılmayan hiç bir çalışmanın karşılığını orada hiç bir Rasûl veya Veli veremez. Âhirette, mertebenin şefâatle yükseleceğine dair hiç bir dini bilgi yoktur!

Kişi, ölümötesi boyuta geçtiği anda, o boyuta göre, tüm dünya yaşamının birkaç dakika veya çok daha az sürmüş olduğunu farkedecek; sonra da herşeyi yalnızca dünya yaşamında iken temin etme imkânına sahip olduğunu ve bunu yapmadıysa, artık orada hiç bir şey yapma imkânı kalmadığını görerek bundan büyük pişmanlık duyacak; dünyaya geri dönmek isteyecek; ne çare ki bunun imkânsız olduğunu da fark edecektir.

142

Kişi işte bu yüzden, dünyada yaşamını kimseye muhtaç olmayacak şekilde sürdürürken; imân ediyorsa, ölümötesi yaşamda sahip olmak istediklerine göre çalışma yapmak zorundadır! Kişi ne yaparsa, yaptığı kadarının karşılığını alacaktır.

Öyle ise imân edenler, dünya saltanatı, rejimi, hükmetme arzularını tatmin veya insanlardan pâyeye beklemek uğruna yapılan çalışmalardan uzak durup; kendilerini ölümötesi ebedi saadete hazırlamak; çevrelerine de bu yolda hizmet vermek için çalışmalı; insanlara barış ve esenlik ulaştırmalıdır.

Mü'min, dünyaya "Allâh"ı tanıyıp gereğini yaşamak; ölümötesi ebedî yaşama hazırlanmak ve bu arada bildiklerini insanlarla paylaşmak için geldiğini bilmelidir. Onun kavgaya ayıracak boş vakti yoktur!

Din’de, dinadama ve sınıfı yoktur! Yalnızca Din konusundaki bilgisini “fiysebillah” (hiç bir maddi veya mânevi çıkar beklemeden) insanlarla paylaşan kişiler olabilir...

Bunun dışındaki tüm değerlendirme ve sınıflandırmalar insanların uydurmalarıdır.. Velîleri, ancak Allâh bilir; bu konuda biz sadece zan üretiriz!

Bu yüzdendir ki, bizi ilgilendiren yalnızca ilim ve istikâmettir!

İnsanlar yalnızca kendi çalışmalarının kendilerini kurtaracağını anlamadıkları için, asırlardır Mehdî beklentisi içinde yaşamlarını ve ebedi hayatlarını mahvetmişlerdir..

143

Kurtarıcı beklemek yerine, ilme sarılıp ilmi değerlendirmek aklın gereği olan tek yoldur!

İnsana yalnızca, idrâk edip gereğini uygulamak sûretiyle yararını göreceği ilim fayda verir... Bunu asla aklımızdan çıkarmamalıyız.

Bırakın, insanlara **hizmet organizasyonu olan devlet**, yalnızca bu işlevini yerine getirsin...

Bırakın, insanlar, inançlarının gereğini özgürce ve başkalarının haklarına tecavüz etmeden yaşasınlar.

26.7.1998
New Jersey U.S.A

* * *

23



EVREN VE KOZAN

Milyarla galaksiden birinde... Yüz milyarlarca yıldızdan birinin bir uydusunda... Adı “**Dünya**” koyulmuş bir yerde, “**dünyan**” yaratıldı!

144

Dünyada mı yaşıyorsun, “**dünyan**”da mı?

Ne kadarıyla yaşamın Dünyada geçiyor; ne kadarıyla **dünyanda**?

Doğumundan ölümüne “**dünya**” adını verdiği**n** **kozan** içindesin! Beş duyunla, şartlanmalarınla, değer yargıların ve onların oluşturduğu duygularla ördüğün ve bunların getirisine göre içinde yaşadığın, “**kozan**” olan “**dünyan**”da!

Dünya ile “**dünyan**” arasındaki farkın, farkında mısın dostum?

İstersen hiç okuma bu yazıyı, “**dünyan**”daki **rüyan** bir süre daha devam etsin!... Hiç değilse ölene, boyut değiştirene kadar! Ama, okursan da, sorumluluk sana ait!

Bilemem, kozanın dışındakileri ne kadar **görebilecek** basîretin! Zira karanlıktan gün ışığına çıkan gözler, birden kamaşır ve zor görür olur!...

Şu sıralar iyi-kötü mutlusun **kozan** olan “**dünyan**”da!...

Bir tanrın var kafanda şekillendirdiğin; şartlanmalarına göre bezediğin; umutla ondan şeker beklediğin!

Sen iyisin sana göre... Evin, işin, yuvan sevdiklerinle, çoğunlukla güle eğlene, bazen de üzüle üzüle geçiyor günlerin! Yaşamının bir parçası olsa da gıybet dedikodu; ne üreteceksin ki zaten bunlardan başka? Çalıp çırpıyorsun ya! Kimseyi öldürmüyorsun ya! Alt tarafı biraz **yamyamlık** edip, **ölmüş kardeşinin çiğ etini yemek** olan **gıybet** yapıyorsan, kime ne zararı var ki! Nasıl olsa tanrın büyük(!), seni affeder(!)..

145

Kozanda mutlusun!... İyi kötü sevenlerin var; sayanların var... Aç açık değilsin; yatağında var karın; dahi üstüne örtecek yorganın! Belki torun torba, belki daha da ötesi var! Zengin değilsen bile, zenginin maliyla yorulan bir kafan var!

Elinde iş, önünde aş, yatakta yoldaş; yetiyor, dünyana mutluluk olarak bunlar...

Yemek, doymak, sevişmek... Tanrıdan da cennet beklemek!

“**Cocoon**” (**kakuun** okunuyor) diyorlar buralarda... “**Koza**”, yani!... İnsanın ta doğduğu günlerden yani **genetiğinden** gelen; ve de tüm yaşamınca biriken verilerle ince ince örülüp içinde hapis olunan; evrensel gerçeklerle ilişkinin kesildiği, insancığın “**dünyası**”na verilen ad “**koza**”!

Tefekkür yok bu kozalı yaşamda!... Sorgulamak yok!... Araştırmak yok! Dünyada neler olup bitiyor; niye böyle oluyor; bunun sonuçları bir gün bana da yansır mı; diye hiç akla gelmiyor!

Sanki Allâh Rasûlleri hiç gelmemiş! Sanki, Allâh'ın yarattığı sistem hiç bildirilmemiş! **Sanki koza dışı evrensel gerçeklerin yaşandığı boyuttan hiç söz edilmemiş!**

Doğada acıma duygusunun hiç bir anlam taşımadığı fark edilmiyor! Deprem ya da hortum için, insan haykırıları ya da hayvan böğürtülerinin hiç bir anlam ifade etmeyişinin üzerinde hiç durulmuyor!

“Herkes o gün nefsinin derdine düşmüştür... Yakınlar birbirinden kaçar; kendimi nasıl kurtaracağım telaşı içinde; kimse kimseyi görmez olur!” uyarısı en fazla lalaka olarak dillerde dolanıyor!

Ne evrensel boyutların, bize göre sınırsızlığının sonsuzluğunun farkındayız; **ne de işleyen sistemdeki, acıma kavramı olamayan mekanizmanın!** Yaşamımız, yalnızca para ve cinsellik üzerine kurulmuş!

Öte boyutu da, bu rüyaya kıyaslayarak anlamaya çalışıyor; olayı büsbütün anlaşılmasız hâle getiriyoruz! Rüyalar gündüz ki hayâllerinizin beyninizde açığa çıkmasından başka bir şey değildir!... **Fikri neyse zikri odur**, misali; koza yaşantı ve değerlerimizin rüyasını görüp, gerçek sanıyoruz çoğu zaman... Öyle sanıyoruz ölüm ötesini de...

Dünyada aç açıkları seyrederken ne duyuyor; sonra yaşantınıza nasıl devam ediyorsunuz?

Dünyada işkence görenleri seyrederken neler hissediyor; sonra nasıl yaşantınıza devam ediyorsunuz?

Paranız yoksa, sefilleri oynuyorsanız; sizi duyup görenler, daha sonra yaşantılarına nasıl devam ediyorlar?

Kimler, bu sistem içinde, ne meziyetlerine rağmen, meteliksiz kalıp, hangi kişiliklere muhtaç duruma düşüyor!

Dostum, inan ki öte boyut hiç sandığın ve hâyal ettiğin gibi değil! O yüzden de anlatılamamış gerçekler senin kavrayabileceğin şekilde! Misallerle, sembollerle, **koza içi dünyandan algıladıklarına kıyasla** uyarılmak istenmişin; ama kesinlikle bil ki, çok farklı koza dışı gerçekler!

“**Dünyadaki ateşlerin tamamı, cehennem ateşinin yanında binde bir kalır!**” uyarısını, sen, alevler veya yangın gibi anlıyorsun!... Oysa, cehennem ateşini, bu anlamı dışında, **kişinin yanmasına neden olan şartlar ve olaylar** diye anlasan!?... **Acaba bir zerre olsun düşündürebiliyor muyum seni?**

İnsanı yakan tüm dünyadaki ateşten, bin kat daha etkili yakma gücüne sahip olaylar veya şartlar neler olabilir bunu lütfen düşünmeye çalış...

Düşünmeye çalış; bugün **seni neler yakıyor?... Niye yakıyor?**

Eğer dünyandan çıkıp, burada, yanmaktan kurtaramazsan kendini...

Kelebek olup, kozandan uçma şansına erişemezsen; seni ateşe atacak **birileri var ötede!**

Senden, ipek elde etmeyi uman; ve bunu zevkle yapacak olan, **birileri var ötede!**... Tıpkı, acımadan, canlı tırtılları kozasıyla kaynar kazana atan ötekiler gibi!... Tıpkı, acımadan, zevkle yemek için canlı istakozları kaynar kazana atan ötekiler gibi!...

Sen, bu kozan içinde, parandı, seksti, pohpohlanmaktı, mertebeydi gibi hülyalarla, ömür sermayeni tüketirken; **o boyutta gerekli olanları temine gereken önem ve değeri**

vermeden yaşarken; ellerini ovuşturarak, **aman biraz daha semirsin** diyerek, seyreden **ötekiler** var!

Var sen bana inanma! Var sen, çekemiyor yaşantımızı de!... Var sen, dolduruşa getiriyorlar, de!... Var sen, bizdeki sayısız eksik noksan kusurları görmekle ve dünyanın keyfini çıkarmakla yaşa! Ama unutma, bir gün gelecek, bu dediklerim, paşa paşa gelecek başa!

Bak bakalım, o zaman fayda edecek mi, beni eleştirmekle geçirdiğin zamanlar... Bak bakalım, fayda verecek mi zevkle yediğin aşın; seni müptelâ yapmış yatak arkadaşın!

Duyar gibi oluyorum; ne yani yemeyelim mi, yatmayalım mı, dediğini...

Demiyorum ki ben sana, bunları terk et, de “**Allâh, yandım Allâh” diye nâralar atarak dağlara fırla!**... Ama ne olur, gününün hiç olmazsa birkaç dakikasını **gerçekçi tefekküre** ayır; sana **sembol yollu, mecaz yollu nakledilen gerçeklerin hakikatını** kavramaya çalış!...

Belki benim yorumlarım sana, güvenilmez, inanılmaz, yanlış, veya anlayışı kısıtlı gelebilir! Ama sen, beni aş ve mukallitliği bırakarak insan ol! İnsanlığının gereğini yaşa! Düşün, araştır, soruştur ve **kozandan çık!**

Fark et!... Güneş ve evren dönmüyor **dünyanın** çevresinde!... Yüz milyarlarca yıldızlı galakside, yaratılış tek canlı türü Dünya adlı uydudaki **dünyasında yaşayan sen** değilsin!

Dünyadan gelmiş geçmiş milyarlarca insanın küçücük bir koloni bile oluşturmayacağı dev bir ötekiler topluluğu içine gidiyorsun! Oranın sermayesini edinmezsen, perişan olacaksın! Yanacaksın! **Sorulmaz orada ne senin ne de**

başkalarının günahı!... Yalnızca dünyandan götürdüğün benzin ayrılmaz bedeninden; ve o dünyanda yanarsın!

İnan ki bunları seni korkutmak için değil, sadece düşündürmek ve tedbir aldirmek amacıyla yazıyorum! Benden öncekilerin söylediklerinden de başka şeylerden bahsetmiyorum... Sadece, algıladığım kadarıyla ve günümüz diliyle sana bir şeyler fark ettirmeğe çalışıyorum.

Benimle ya da falanca veya filancayla uğraşarak tükettiğin güne pişman olarak **ötekilerin eline** düştüğün günde... Artık ne paran sana fayda edecek, ne sevdiğin, ne de dünyanın değerleri... **Yanıyorsan bu dünyada şu ya da bu nedenle, bil ki yanman kat be kat şiddetli olacak ötekilerin ızgarasında!**

149

Gel dostum, kozandan çık!... Evrensel gerçekleri fark et!

Yanmana yol açan şartlanmalarından; şartlanmaların getirdiği değer yargılarından; bu değer yargılarının oluşturduğu duygulardan arın!

Bunlar senin hücrelerine kadar işlemiş benzin ki, her kibrit çakanla, alev alıyor ve yakıyor seni!... Eğer bu benzinden arınamazsan bu dünyada, yana yana kömür olur da bedenin ızgarada; sonra yeniden bedeninin oluşur; ve tekrar tekrar her olayla yeniden yanarsın ötekilerin ızgarasında!

Ya aklını başına topla **İnsanlığını yaşa halife olarak**... Ya da elle gelen düğün bayram de, anlayışı kıt mukallitler gibi... **Ağzından ya da beyninden çıkanın keyfini yaşamak senin bileceğin iş!** Herkes yaşamını cehennem etme özgürlüğüne de sahiptir! **Bu Allâh'ın sistem ve düzenidir ki, asla değişmez.**

7.3.1999

NJ – USA

24



ÇOK KALABALIK

Dışarısı çok kalabalık; farkında mısınız?

150

Ayrıca, çok da gürültülü!

“**Dışarısı**” sözcüğü ne ifade ediyor size?

Sizi bilmem ama, inanın ki algıladığım “**dışarısı**” çok kalabalık ve de çok gürültülü!

Gergedana benzer bir hayvan, fakat başı karınca yiyen gibi! Sırtı kat kat! Hayli yüksek büyütme oranlı mikroskoplar, ancak görebiliyor onları! Biz normal 1 atmosfer basınç altında yaşamaktayken... Onlar şu an için bildiğimiz, yaşamlarını en yüksek basınç altında sürdürebilen canlılar... Dört bin (4000) atmofer basınç altında yaşamlarını sürdürebiliyorlar.. Canlılar okyanusunda bir damla olan tür onlar...

Kirpiğimizin altında; gözümüzün içinde, onlara benzer yaşayanları... Kulağımızın içinde, koltuk altlarımızda veya ne kadar girilebilecek yer varsa bedenimizde, bunların tümünde, kendi şehirleri olarak doğup büyüüp ölen canlıları bir yana koyarsak...

Bakteri, virüs dediklerimizi de bir yana koyarsak...

Kısacası, beş duyu ile algıladıklarımızı bir yana koyarsak...

Bizim, hiç haberdar olmadıklarımız yanında, katında, ya bizler?

Gerçekten boşlukta, dünya üzerinde mi yaşıyoruz? Yoksa, göremediğimiz bir başkasının gözünün ya da kulağının içinde mi!?

En azından, görüp algılayamadığımız, ne cesamette, hangi hacımda ya da her ne ölçü birimi ise, onunla ölçülebilen; ne kadar canlı türü var, **aralarında olduğumuzun farkında bile olamadığımız?**

151

Yalnızca madde beden algılayıcılarıyla, değerlendirme yapmamız çok kötü kesiyor bizi! **Tıbbın bilmediklerini bir bilsek!**

Mikronun mikrosu canlı-şuurlular noktasından makronun makrosu olan galaktik canlı-şuurlular noktasına kadar uzanan skalada yerimiz neresi ve kimlerin-nelerin arasında bir yere sıkışmışız düşündünüz mü hiç?

Kimler bize ne göz, hangi düşünceyle bakıyorlar... **Kimler-neler bizim hiç farkımızda bile değil! Hiç farkımızda bile olmayanları, hiç farketmemiş olanlar kimler!?**

Ana rahmindeki spermi buyur etmiş yumurta denen tek hücrenin neresinde yazılı, benim gözümün, kulağımın, saçımın nasıl olacağı? Neresinde yazılı, ses tellerimin nasıl oluşturulacağı ve sesimin nasıl çıkacağı?... Beyin hücrelerimin ne kadarının, hangi programlara göre, ne işlevler yaparak, çevresindekiler tarafından nasıl değerlendirileceğini neresine yazmışlar o tek hücrenin?

Aptal, “Kader”i kavrayamaz!

Ahmak veya cahil ise “kader”i reddeder!

“Echel-i cühelâ” diye bir tâbir vardır.. “Cahillerin en cahili” gibi bir anlam taşır... “Kader”i inkâr edenler için söylenmiş bir sözdür bu sanırım!

“Genetik” bilimi, adı altında keşfedilen, öyle bir “yazgı” sistemi günışığına çıkmıştır ki günümüzde, “kader”i inkâr, ancak “echel-i cühelâ”ya özgü inkâr kavramı, olarak bu türü sergileyen özellik hâlini almıştır.

“Tanrı” kavramından arınamayan yeterince gelişmemişler, yukarda kaliteli bir tahtta oturanın; yanındakilere verdiği komutlarla; özel kalemlerle belki de sedefli(!) mürekkeple yeryüzündeki garibanların “yazgı”sını, yazdırdığını hayâl etmekte... Hatta dahası, kendilerine misâl-mecaz yollu anlatılanların bu özelliğini öylesine farketmemekteler ki; **Allâh Rasulünün, “yazan kalemin çirtirtısı”** işaretini dahi, kalemin “kamış”(!?) olmasına bağlamaktalar!

152

Allâh Nur’u Muhammed Mustafa aleyhisselam nurumuz olsun!

Allâh Rasulünü anlamak bize kolaylaştırılınsın... İşaretlerini, misâllerini, sembollerini farkedebilir hâle gelelim.

Evren içre evrenlerin “Bâtın”ı olan **Allâh ilminin, kuvveden fiile çıktığını mı; yoksa, bu ilmin algılayanla algılandığını mı,** kavrayabilelim.

“Seyreden ol kendi oldu”; işaretinin, ne anlama geldiğini düşünelim.

Beş duyuya dayalı algılamanın tesbit ettiği **genetik yazgının, neyin** madde planındaki **uzantısı** olduğunu düşünelim...

Madde planındaki genetik yazgının, maddeyle tesbit edilemeyen ve maddemizle algılayamadığımız, **nevin veya hangi bir tür “genetik yazgının” sonucu olduğunu** sezmeye çalışalım...

Boyutsallık derinliği nerede?

“İlm-i ezel” nerede?

Yazan kalem ne?

Yazılan veya **yazılmış olan nesne** ne?

Madde ötesi “ervâh” boyutunun, “genetik” zincir ve bu zincirin halkaları ile ilişkisi ne ve nasıl?

153

Nerede başlayıp nerede bitiyor bu zincir ve biz hangi halkasındayız?

Bir yumurta hücresi iken, bu yaştaki özelliklerim, orada belli de...

Peki, O hücre oluşmadan önce, tüm yazgım nerede yazılıydı ki; benden (bize göre) asırlar önce yaşamış olan biri, meselâ benim, dünyaya gelip, işlevimin ne olacağını nasıl biliyordu?

Peki ya Nostradamus bazı, bilgileri nereden alıyordu?

Kaynakları neydi veya nasıl birşeydi; nasıl, neyle, nereden ediniyordu?

“Dışarı”daki veya **“dışarımız”**daki **“Ötekiler”** kimler? **“Dışarısı”** nire?

Yarın bu boyutu terkedince, **“kimler”**in arasında veya içinde yer alacağız? O zaman **“dışarısı”** veya **“dışarımız”** nire olacak?

Bu “ötekiler”, eskiden “cin” diye adlandırılmış olanlar mı yalnızca?... Yoksa, bu isimle, çok geniş bir skaladaki canlı-suurlu varlık türleri anlatılmak isteniyor da; biz, anlayış sınırimız dolayısıyla, bu ismi, özel bir türe mi hasrediyoruz? Öyle ise “**dışarıda**” daha kimler var?

Milyonlarca dünyamızı, içine alıp buhar edecek olan cehennemde içinde yaşayan, “ötekiler” kimler, yapıları nasıl? Şu anda, her yönümüzle içlerinde, aralarında yaşadığımız diğer “ötekiler” kimler?...

Galaksideki yüz milyonda, cehennemde yaşayan “ötekiler”!...

Ve daha... İnsanların cennetleri ötesinde; bu kavramlar kendileri için bir değer ifade etmeyen “ötekiler”!

154

Dostlarım... Yarın, anı kırıntısı kadar dahi değer taşımayacak bir dünya yaşantısından geçip, hayalinizin kapsayamayacağı kadar sonsuzluğa uzanan yaşam biçimi içine doğru yolculuk etmekteyiz... Ne geldiğimiz âlemin başını kavrayabiliyoruz, ne de geçeceğimiz boyutun sonunu! Tüm bağlı oldukların, kopamadıkların, uğruna tüm yaşamın boyunca herşeyini feda ettiklerinden ayrılarak, bambaşka bir boyutta bambaşka “ötekiler” arasında yerini alıp; dünyada edindiğin sermayeye göre yaşamını sürdüreceksin...

Şimdi iyi düşün bu gerçekler ışığında... Ne kadar hazırsın Bu yaşama?. “Yazgın” sana neleri kolaylaştırmış? Bu şartlara hazırlanmayı mı; yoksa aksini mi? Hazırlanmayı kolaylaştırmış ve hazırlanabiliyorsan; ne mutlu sana said dostum!... Hazırlanamıyorsan; o takdire de diyecek bir sözüm yok!

18.3.1999

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ

25



KOZALININ TANRISI

Çok sevip büyük ders ve ibret aldığım bir olaydır..

156

Adaletiyle meşhur Halife Hz. **Ömer** anlatır...

“Biz İslâmiyeti OKUmadan önce, putlara tapardık! Kurabiyelerden tanrı putları yapar, yolculuğa çıkardık! Yolda o kurabiye putları karşımıza koyar tapınırdık! Sonra da acıkınca o putları yerdik!.. Şimdi bunu hatırladıkça hep gülerim....”

Kozasını delip, en azından başını çıkararak, gerçek evrenselliği göremeden dünyasını değiştirenlerin, dünyasını değiştiremeden gittiğini nasıl anlatabileceğim, bilemiyorum!

Doğuranla-doğurtanın, köyünde veya mahallesinde, kozasının içinde, tanrısı ve kurabiyeleriyle yetişmiş! Ve sen de, yetişmişsin onların ellerinde!.. Kurabiyelerle büyümüşsün! Kutsallık ninnileriyle, tanrısallık masallarıyla yetiştirmişler seni!

Önde gelen değerlerin onlarınki gibi, daha iyi nasıl yerim; daha çok ve çeşitli nasıl çiftleşirim, olmuş! Korku belâsı

tapınmışın; medet ummuşun kurabiyeden göğe çıkardığın tanrından!

Sonra bir gün bir bilge çıkmış karşına, tanrının olmadığını farketmiş belki de sana!.. Ama anlıyamamış, kavrayamamış, hissedememişin **“Allâh”ın ne olduğunu**; kendi **kozanın tanrısı olup**, yemek-içmek ve çiftleşmekten başka bir şeyi görmez olmuş gözün! **“Tanrı”** kavramından kurtulmuşun ama, yeme-içme çiftleşmeden tut, toplumsal tanrılara kadar **binbir tanrının tutsağı olmuşun!**

Kozalı insansılar, ortamlarında, tanrılar, kutsallıklar üretirler!.. Mukallit insanlar da, onları taklit edip yeni yeni tanrılar edinirler ve elleriyle ürettikleri tanrıların, kutsallıkların kulu-tutsağı olurlar!

En zararsızından, şarkıcısından; en zararlısı diktatörlere, dikta kurumlarına, dinsel yöneticilere kadar sayısız tanrılar ve kutsallar; dokunulmaz, dokunulamazlar! Ama bir gün gelir, devran geçer, o kurabiyeler de yenir!

İnsansının dünyası rabbine, tanrısına tapınmak; yemek-içmek-çiftleşmek üzere kurulmuştur. Ötesini düşünemez! Mukallit insan da ortada bilge bolluğu olmadığı için, insansıları taklitin bir meziyet ve üstünlük olduğunu sanıp, o ovada at koşturur!

En azından kozasından başını çıkartmış, evrensel gerçekleri **İslâm’ı OKumuş**(1), varlığın ve kendisinin hakikatını farketmiş bir **bilgenin ise**, insansıların ya da mukallit insanların ne saygısına ihtiyacı vardır ne de değerlendirmelerine! Onlar Olimpos Dağındaki kulübelerinde, kozadışı âlemi seyirle ve **“Allâh”ı** her dem biraz daha tanımaya çalışmakla zamanlarını değerlendirirler! Zaman zaman yeni bir konukları olur... Ender

de olsa civarlarına taşınan yeni bir komşuları... Ama o dağ sâkinlerinin sayısı pek azdır!

Dağın tepesinde oturan kozasızların sayısı pek azdır; çünkü, insansılara ve mukallitlere tâbi olmaktan kendini arındırıp, onların (deccalın) geçici cennetinden yüz çevirebilen beyinlerin sayısı çok azdır! **Bilgelerin tanrısı kalmamıştır!** “**ALLÂH KULU**” **olmuşlardır onlar!**.. Toplumun tanrısâl değerleri hiçtir onlar için! Kimseden saygı beklemez, huzurlarında elpençe divan durulmasından hoşlanmazlar! Mukallitlerin, onları kabul edip etmemesi umurlarında değildir! Ağaç altında kısa bir süre yorgunluk atıp, yoluna devam edecek; gibidirler onlar dünyada... Ünvan ve pâyelerden hoşlanmaz, mukallitlerin ürettikleri kutsallıklarla etiketlenmezler!

158

Köyünde, doğuran-doğurtanlarının koşullandırmasıyla yetişmiş; köyün değerleriyle beyni bloke olup, **evrensellik kavramını köyün değerleri zanneden mukallitlere** bakarlar ve şöyle derler bilgeler:

-Bunlar da olmasaydı, nice olurdu insansı ve mukallitlerin hâli!?!.. Toplumun başından eksik olmasınlar!

Kutsallık yaratır toplumlar; tanrılar yaratır; kanunlar, kurallar yaratır!.. Sonra da bu **kurabiyelere** kulluk etmenin faziletinden dem vurulur!

Ama bunları yaratanlar kendi başlarına kalınca gülüp geçerler; o toplumun tanrıları olarak; sonra da o toplumu, kendi çıkarlarına veya yakınlarının, kendilerini sayıp baştacı edenlerin çıkarlarına dönük bir biçimde kullanırlar! Tanrılar ve toplumu yönlendiren ruzgârlar, o toplumun zeki veya güçlülerinin, toplumu yeme araçlarıdır!

Tanrısallıkları ve kutsallıkları üretilip pompalayanlar, geçmiş bilgelerin, rasûllerin farketmeye çalıştıkları tüm gerçekleri saptırıp; kendi tanrısallık - kutsallık değerleri için malzeme yaparlar!

Para en büyük tanrı! Kulları en çok olan! Ardından gelen **cinsellik!** İkinci büyük tanrı! Her eve lâzım ve her kozada var bu tanrıların putları!.. Tapınılır sürekli her koza içinde bunlara! Bunlarsız bir koza düşünülemez! Bazılarının tüm dünyasını ve vaktini bu alır kozası içinde... Kâh alışveriştedir, kâh bilgisayar başında; ama amaçları hep tapınmaktır tanrılarına!

Zor gelir; olanaksız gelir Kozanın dışındaki evrenselliği kabullenmek ve kozayı delip hiç olmazsa başını dışarı çıkararak gerçekleri görmek!

159

Güneşin asla doğmadığını ve batmadığını... Zorunlu olarak bağımlı bulunduğu dünyanın dönmesi nedeniyle, **doğma-batma** kavramlarının yaratıldığını...

Avını yerken aslanda; ya da, aynı işi yapan timsahta akan gözyaşlarının acıma duygusundan kaynaklanmadığını ve doğada acıma kavramının bulunmadığını...

Elmanın ağaçtan, yere olan aşkıdan düşmediğini...

Cinselliğin hormonal dürtüden gayrı bir şey olmadığını...

Sevgiyle beğenin; sevdiğinde yok olmayla, beğendiğine sahip olma arzusunun bir olmadığını...

Tanrısallık ve kutsallıkların kozadan çıktıktan sonra hiçbir değeri ve varlığı kalmayacağını...

Toplumsal şartlandırmaların genelde, toplumdan yarar sağlamak isteyenlerin, çıkarları doğrultusunda yönlendirmelerden başka bir şey olmadığını...

“İnsan”ın kozaötesi gerçek evreninin bilinç ve bilgi boyutu olduğunu...

Bilgeliğin kula kullukla elde edilemeyeceğini...

Bilgelerin, kendi önlerinde elpençe divan duran mukallitler ordusuna değil; dediklerini anlayıp, gerçekleri farkedip, **“insan”** olmaya çalışan bilinçli mukallitlere değer verdiğini...

Bireysel ve bedensel çıkarları için yaşayan insansı ve mukallitlerin boyut değiştirdikten sonra kozalarını asla terkedemeyeceklerini...

160

Bilgenin bilgilerini değerlendirmenin ötesinde, şefaaf olmadığını; kimsenin kimseyi kolundan çekerek bir koltuğa oturtamayacağını; ya da cehenneminden çıkartamayacağını; bunlardan kurtulup bir yerlere gelmenin tek yolunun **bilgeliği değerlendirmek** olduğunu...

Bilgeliği değerlendirmenin, bilgi ezberlemek olmadığını...

Kutsal kurabiyelere ve tanrılara tapınarak; kozadan çıkılmadan geçirilen bir ömrün, en büyük ve telâfısız bir zarar olduğunu...

Ancak **“insan”** olanın, **“Allâh”** için yaratılmış olup; kurabiye ve rablerden- tanrılardan yüzçevirip yalnızca **“Allâh”**a yönelmenin sadece **“insan”** olana kolaylaştırılmış olduğunu...

“İnsan” olmayanın, **paranın ve cinselliğin kulu** olarak kozasıyla birlikte –boyut değiştirse de- ebeden dünyasında yaşamını devam ettirip; bilgelik masallarıyla ömür tüketmekten başka eline geçecek bir şey olmadığını...

Yalan-dolan, dedikodu, hakaret gibi mukallitlerde görülen **hayvandanöte** davranışların bilgisayar bilgeliliğiyle eşleşebilmesine rağmen; gerçek bilgelik yaşamıyla hiçbir ilgisi olmadığını...

Siyasî veya dinî veya kültürel otorite kavramının, yaratılmış kutsallık olup; kurabiyelikten öteye geçmediğini...

Bilgiyle “ölmeden evvel ölüp” **bilgelige doğmayanın**, koza dışı evrensellikte yeralamıyacağını!..

Bilgeliliğin bir yaşam tarzı olup; **bilgisayar-bilgeliliğiyle** karıştırılmaması gerektiğini...

161

“**Ehlullah**” diye tanımlanan geçmişteki bilgelerin anlattıklarının, nasıl tanrısallık, kutsallık amacına dönük kullanılıp **kurabiye yapıldıklarını**...

Ve daha bir nice toplumsal ve bireysel kurabiyenin, yendikten sonra hiçbir değeri kalmayacağını; “**insan**” olmayana ya da mukallite anlatabilmek, çok zordur; diye duymuştum.

Sürç-i lisân ettiyse, bağışlana... Garîpliğimize verile!

***(1) Hz. Muhammed NEYİ OKUDU (A.H.)**

5.2.1999

NJ – USA

26

**OLANAKSIZ**

İnsansının, “insan”a özgü özellikleri anlayabilmesi ve gereklerini yaşayabilmesi olanaksızdır!

162

İnsansı yaşamı boyunca, içgüdüleriyle veya “insan”ları taklit ederek yaşar.. Hiç anlayamaz “insan”ların iç dünyalarını!.. Onları kendisi gibi sanır; ve öylece değerlendirir...

İnsansının dünyası “ben” üzerine ve “beden” üzerine kurulmuştur!.. Tüm hedefi ve amacı daha iyi yaşamak, daha güzel yemek-içmek, daha çok ve çeşitli birimle çiftleşmek; daha fazlaya sahip olmaktır. Bunun için de imkan dahilindeki her yolu mubah görür..

İnsansıları sınırlayıcı tek unsur “korku”dur!

Korkusu yoksa sınır tanımaz!

Ana vasfı taklittir!

“Allâh” adıyla işaret edileni düşünebilme ve kavrama olanağı yoktur!

Dolayısıyla yalnızca bedenine dönük yaşar!

Yemek-içmek çok önemlidir! Hele çiftleşmek! İnsansılar bir karı ele geçirip çiftleşirler... İnsansı erkeği, sahibidir karının!.. İnsansı dişi de sahip çıkar erkeğine!

“Birleşmek” kavramı gelişmemiştir insansılarda! “Birleşmek”, birlikte yaşamı paylaşmak yoktur onlarda!.. İnsansı erkeğin paylaşacağı bir şey yoktur dışısıyla... Süs gibi taşır yanında dışisini!.. Mutfakta yatakta bazan da ofisinde kullanır! Boğaz tokluğuna yaşar erkeğin yanında; ya da koltuğun veya cüzdanın yanında yerini alır dişi!

Bir şekilde “dişi”ye ya da “erkek”e “sahip olmak” ve çiftleşmek! Ona hükmetmek! Parasını kullanarak; bedensel özelliklerini kullanarak; mevkini kullanarak karşısındakine sahip olmak!

Ev alır, araba alır gibi “karı” alırlar pahasını ödeyip; veya dişi peşinden koşarlar!

İnsansının sahip olduğu “karı”sı veya “dişi”si vardır, yaşamı mutfakla yatak arasında geçen!.. Ya da “erkek”i işle yatak arasında koşuşturan!..

“Dişi” erkeğin malı olmanın acizyeti; erkeğine sahip çıkamamanın acizyeti içinde şöyle der:

-Benden bıksan da, başka dişilere sahip olsan da beni bırakma! Dön bana gel gene! Git başkalarına zevkini tatmin et, ama bana dön gene!

Bu dişiliğin iflası ve acizletin zirvesidir! Malın efendisine yakarışındır! İnsanlık haysiyetinin olmayışındır!

Beğenirler ve sahip olmak için ne gerekiyorsa onu yaparlar insansılar.

Beyinde, ruhta paylaşacakları bir şeyleri yoktur ki onların dişileriyle ya da erkekleriyle!

“İnsan”ın ise, yaşamını dünyasını kalbini-ruhunu paylaştığı “eşi-yoldaşı” vardır.

“İnsan”lar severler!

“İnsan”larda varolan, elialtındakileri eşit şekilde paylaşma kavramı, mevcut değildir insansılarda... Bu gelişme yoksunları, yalnızca sahip olmayı ve sahip olmak için gereken pahayı ödemeyi düşünürler!

Aslan gibi hükmetmeyi; sırtlan gibi ele geçirmeyi; karınca gibi biriktirmeyi; tilki gibi kandırmayı; maymun gibi “insan”ları taklit etmeyi; ayı gibi yaşamayı “insan”lık bilirler içinde yaşadıkları “insan bedeni” dolayısıyla insansılar!

164

İnsansı sahiplik davasıdır!

İnsan ise, paylaşımı kadarıyla beraber yaşar eşiyile!

İnsansılar kanun ya da kaba kuvvet yoluyla sahipliğini sürdürürler! İnsanlar ise paylaşımları olduğu sürece beraberdirler; paylaşımları sona ererse, kendi yollarına ayrılırlar..

İnsansılar “kabile” zihniyet ve kurallarıyla yaşarlar!

“İnsansı”lar zorba ve zorlayıcıdırlar!

İnsanlar ise medeni olmuşlardır.

“İnsan”larda zorlama ve zorbalık yoktur; teklif vardır...

İnsansıların yaşamlarında ana unsur “TAKLİT”tir! Dinle ilgilenseler taklit yollu ilgilenirler... Tasavvufila ilgilenseler taklit yollu ilgilenirler!

Akılları gelişmemiştir zeki olabilmelerine rağmen! Kendi akıllarıyla bir karar veremezler; doğruyu bulamazlar! Bakarlar geçmişte falancaya veya filancaya ve onu TAKLİT ederler!

“MUHAKİK”leri hiç anıyamazlar ve değerlendiremezler mukallitler! kişiyi kendileri gibi bilirler! Kendileri gibi mukallit olmayanlar, onlara göre, “sapıtmış”tır! Onlara göre, herkes kendileri gibi, para için, dışıyla çiftleşmek için, mevki için ya da başka bir dünyalık amaç için yaşarlar!

Tanrı korkusu mukallitlerde, ateş-cehennemle özleşmiştir.. Cennetse hurilerle-gılmanlarla çiftleşme ortamıdır insansılara göre! Bu yüzden talebedilir cennet onlar tarafından!

165

Tanrının olmadığını anladıklarında; “Allâh” adıyla Kur’anda işaret edileni de kavrayamadıklarından; hepten dünyalık, bedensel ve parasal bir yaşam içine düşer; yalnızca bedensel zevkleri için yaşarlar! İnsansıların teşviki de kendileri gibi yaşamak üzeredir diğerlerine..

İnsansılar mukallit olurlar demiştik...

“İnsan”lardan da çıkar mukallitler...

Dinleri taklittir; imanları taklittir, konuştukları taklittir!

Başkalarından aldığı cümleleri at bir yana, desen, konuşacak kelime bulamazlar!

Mantık ve akıl devreye girmemiştir mukallitlerde... Çelişki temel unsurdur konuşmalarında... üç cümle sonra söyledikleri öncekiyle çelişki gösterir! Dün dediğini bugün inkar eder; çünkü kabul etse çelişkide olduğunun farkedileceğini görür...

Günlük yaşarlar... Ölümötesi kavramı gelişmemiştir!

Mukallit çevresinde birileri olmadan yaşayamaz!.. İnsanların parasına, saygısına, ilgisine muhtaçtır daima... Vaktini oyun-eğlence ile harcar!

Muhakkik olan “insan” ise bunlardan hiç birine muhtaç değildir! Özünden “Allâh”a ermiştir ve O yeter kendisine! Sürekli “Allâh”ı daha iyi tanımak için yaşar!

Muhakkikin tek kriteri vardır: KURAN! Kah afaktan okur; kah enfüsten, kah cilt içindeki sayfalardan!

Mukallit, almak için yaşar... Muhakkik, vermek için yaşar!

Mukallit, sahip olmak ister... Muhakkik, paylaşmayı sever!

Mukallit, dedikoduyla zamanını harcar... Muhakkik, ilimle vaktini değerlendirir..

Mukallit, dışa dönüktür, insanları eleştirmekten başka bildiği yoktur.. Muhakkik ise, insanlar arasına yalnızca ilim öğrenmek-öğretmek için girer...

Mukallit, hoşgörüsüzdür... Muhakkik, hoşgörülüdür...

Mukallit, dünyada yaşar... Muhakkik, dünyaNIZda!..

Selam olsun muhakiklere... Allâh selamet versin mukallitlere, dünyalarında mubarek olsunlar!

30.1.1999

NJ - USA

◆ SİSTEMİN SESLENİŞİ



ACI GELEN GERÇEK

Bugün, bize çok acı da gelecek olsa, iki gerçek üzerinde durmak istiyorum...

168

Ben yaşarken de olsa, ölümünden sonra da olsa, bunlar benim kesin olarak doğru bildiklerimdir.

1986 senesinde **İnsan ve Sırları** kitabımda yazdığım, bugün bazı detaylarına girdiğim bu gerçekler, sistemin evrensel gerçekleridir.

Lutfen bunları iyi bilin ve arzu ederseniz yaşamınızın en değerli kıstasları olarak değerlendirin.

Yaşamının önde gelen değerleri para ve cinsellik olan kişilerin, “HOBİ” kabilinden tasavvufla da ilgilenerek vicdanlarını göya rahatlatma yolunu seçmeleri hiçbir zaman onları aradıkları hedefe ulaştırmayacaktır!.. Sadece kendilerini; ve belki de bilgi birikimleri dolayısıyla çevrelerindeki aldatacaklar; ve bunun vebalini omuzlayacaklardır.

Dostlarım...

Mevlana Celaleddin hikaye eder...

Bir gün Musa aleyhisselam yolda giderken, ilerde bir koyun sürüsü ve ağacın altına uzanmış bir çoban görür... Yaklaşır ağacın altına doğru... Bakar çoban konuşuyor kendi kendine... Kulak verir...

-Ey ULU TANRIM!.. Sen ne güzelsin!.. Ne olur şimdi buraya gelseydin de, seni kucağıma yatırıp BİTLERİNİ AYIKLASAYDIM!.. Tırnaklarını kesseydim... Saçlarını okşayıp sana koyunlarımın sütünden içirseydim... Aklayıp, paklayıp tertemiz etseydim...

Sen ne güzelsin, ne iyisin, ne adilsin!.. Sen olmasaydın nasıl bu dünya ayakta dururdu! Sen bizi seyrediyorsun... Yaptıklarımızı görüyorsun! Yarın senin huzuruna geleceğiz... Ne olur bizim kusurlarımızı görmezden gel; yaptıklarımızı bağışla!

TANRIM... Ne olur yanlış yaparsam beni cehennemine atma! Beni cennetine sok! Ben seni çok seviyorum ama bir türlü göremiyorum.. Ne zaman seni göreceğim acaba?.

Tanrım, bütün arzum senin yanına gelip seninle olmak! Sana yaranmak için her istediğini yapmaya hazırım... Bazı emirlerini tutamıyorsam, beni bağışla ne olursun!"

Firavun'a tanrılık davasındaki yanlışından vazgeçmesi için uğraş veren Musa aleyhisselamın başı çobanlarla da derde girmekten kurtulmamış sizin anlayacağınız...

Ne mi olmuş o çobana?

O şimdi...

Şeyh efendi, tekkede!..

Hoca efendi, camide!..

Sayın Hocam, üniversitede!

* * *

Musa aleyhisselamdan söz açılmışken devam edelim...

Firavun, eski kaynaklardan gelen gerçek bilgilere dayanarak TANRI'nın var olmadığını idrak etmiş olan kendinden öncekiler gibi; sadece kendisinin tanrısal gücüne inanıyordu... “**Allâh**” ismiyle işaret edilenin ne olduğunu idrak edememenin yetersizliği dolayısıyla...

“**MÛLHİME**” bilinci içindeydi FİRAVUN!

Kendisini “**Hak**” görüyordu, karşısındakileri ise “**yok**”!

170

Çevresindekiler onun kullarıydı!.. Elpençe divan dururlardır önünde hep!

Kullarının hiçbir değeri yoktu onun indinde!

Onlara hakaret eder; küfreder; her bahaneyle aşağılardı!

Kullara yalan söylemesi mubahtı onun!..

Kullarının dedikodusunu yapıp diğerlerine; onları çekiştirmesi mubahtı!..

Kendisine paye verenlere, saygı gösterenlere mertebeler dağıtır; en ufak saygısızlık gösterenleri sapıtmışlıkla itham edip, aşağıların aşağısına sokardı...

O dilediğini yapardı...

Çünkü Firavundu o!

Yalnızca kendisi en büyüktü...

Tüm bilgisini borçlu olduğu efsanevî mısır kitaplığı bile onun için bir değer ifade etmezdi artık ona!..

En büyük kendisi idi!..

Kullarının tek ibadeti kendisine tapınmaları ve saygı göstermeleri olmalıydı...

Ne namazı; zikir bile yaptırmazdı kullarına!

Yalnızca kendisi!

Kulları olmadan kendisinin bir şey ifade etmeyeceğini bildiğinden, yalnız kalmayı ve yaşamayı hiç sevmez ve katlanamazdı!

171

Kendisine tapınanlara bildiklerinin bazılarını aktarır ve onların da kendisinin olmadığı yerlerde tanrılık taslayarak tatmin olmalarına müsaade ederdi..

Yanındaki bazı kulları bilgi sayar olmuşlardı adeta!

İlim, kuru bilgide kalmış; yaşam para kazanıp, bilgiyle çevreye üstünlük taslama yarışına dönmüştü!

Yalan mübahı!.. Dedikodu mübahı!.. Gıybet mubahtı!.. Haram diye bir şey kalmamıştı artık!.. Herkes yalnızca diğerlerinde bir şeyler almak ve kotarmak için sürdürülmeye dönüşmüştü!..

İlim ayağa düşmüş; maddi veya manevi çıkar sağlama sermayesi olmuştu!

Musa aleyhisselam gerçekleri açıklayıp, insanları uyarınca, onların üzerine saldırmaya başladılar...

Musa, ilmin gereğini yaşayanlarıyla Mülhime Denizinde geçip giderken; Firavun da kendi kullarıyla mülhime denizinde yürüyemeye kalktı!

Musa geçti!.. İnananları da...

Firavuna tâbi olanlar ise Mülhime Denizinde, -pardon Kızıl Deniz'de- boğulup helâk oldular!

* * *

Ne senin yapmadıklarının hesabı bana sorulacak... **Ne de, benim yediğim elmanın vebali sana!.. Senin yaptıkların beni ilgilendirmez; benim yaptıklarım da seni hiç ilgilendirmez!..**

Sen yoluna... Ben yoluma... Herkes kendi yoluna!

Sana gerekli olan bilgileri yeteri kadarıyla ulaştırdım bugüne kadar! Yararlı buluyorsan, önce onları uygula, başkalarıyla uğraşmayı bırakıp bir yana!..

Sen bu dünyada, varsa öyle bir arzun, Allâh'a ermek için varsın! Başkalarının dedikodusuyla, giybetiyle zamanını boşa harcaman sana hüsrandan başka bir şey getirmeyecektir!

Zikrin dünyadaki en önemli ve değerli şey olduğunu açıklamak için DUA ve ZİKİR kitabını yazdım, ilmim kadarıyla... **Hala zikrin önemini ve değerini anlamıyorsan, sana söylenecek hiçbir şey yok!**

Zikir yapan her kişinin beyninde oluşan hassasiyet dolayısıyla cinlerle farkında olmadan veya olarak iletişim kurulabileceğini; cinlerin insanları mülhime idrakı için FİRAVUNLAŞTIRACAĞINI belirterek KORUNMA dualarına mutlaka devam edilmesi zorunluluğunu yazdım... Ama senin ilmin daha fazla ve benim bilmediklerimi biliyorsan; elbette ki bunlara ihtiyacın olmayabilir...

Bir anlayışı kıt diyor ki:

“-Ben sana inandım, güvendim; korunma duasına ihtiyacım yok!”

Anlıyamıyor ki, aldığı ilaç senin virüsüne şifa olur; ilaç almaksızın doktora güvenmen değil!

Allâh Rasulüne güvenmiyorlarmıydı ki sahabe, onun öğrettiği dua ve ayetlere devam ediyorlardı?

Anlayışı sınırlılar...

Anlayışı kıtlar...

173

Nasipsizler...

“Salât”ı ikâme edemeseler dahi, “namaz”ın kılınmasının beyinde oluşturacağı nuraniyetin-enerjinin bilincinde olamazlar; ve onu terkederler!.. Getirirsinden ebeden mahrum kalırlar!

Tefekkürî zikrin ne olduğunu idrak edemeseler dahi, esmâ zikrinin beynin gelişmesindeki rolünü kavrayamayan basiretsizler, üniversite okumayacağı ki aritmetiği niye öğreneyim anlayışıyla zikri terkederler!

İLİM MEKRİNE UĞRAMIŞLAR, tasavvuf bilgisayarı haline gelmenin kendilerini nasıl Firavunlaştırdığının farkına varamazlar “korunma” dualarına” devam etmedikleri için!..

Turistik umre seyyahatleriyle gösteriş, eğlence veya vicdan tatmini arayanlar hüsrana uğradıklarını anladıkları zaman hem kendileri hem de kulları için iş işten geçmiş olacaktır!

Dostlarım...

Kim size...

Namazın gereksiz olduğunu söylüyorsa...

Zikrin yapılmamasını, yararsız olduğunu söylüyorsa...

“Korunma dualarına” devam etmekten sizi caydırıyorsa...

Yalan söylüyorsa...

İnsanların arkasından konuşuyor; insanları birbirine çekiştirerek aralarını açıyorsa...

Gıybet yapıyorsa...

İnsanlara hitabederken onları tehdit ediyorsa kendisinde bir merteye vehmederek...

O kişiden kesinlikle uzak durun; isterse benim soframın müdavimi olsun!.. İsa aleyhisselama ihanet eden de onun sofrasındaydı, bunu unutmayın!

Benim yayınladıklarım ters düşeni savunan bizden olamaz!

Mukallitin muhakkikler sofrasında yeri olmayacaktır âhirette!

Hayalindeki “TANRI” kavramından kurtulamayıp; “ALLÂH” adıyla işaret edileni kavrayamayanlar, sistemi anlayamadıkları için, insanların yaptıklarının karşılığını almayacaklarını sanırlar; ve olayı gene farkında olmadan ÖTEDEKİNE atarlar!

Oysa herkes kendi yaptıklarının sonuçlarına katlanacaktır!

Dostum...

Sana ilim geldikten sonra hâlâ ilmin dışındaki vehim ve hayalinden kaynaklanan kendi göresel doğrularına tâbi olursan, bil ki bunun vebali çok ağır olacak ve bunun faturasını ödiyemeyecek; kendine geleceği cehennem edeceksin!

İnsanlar her zaman hata yapabilir... Tâbi olursanız insanlara, onların hatasını da paylaşmak zorunda kalırsınız...

Siz, bana kalırsa, yalnızca Allâh Rasulü Hazreti Muhammed Mustafa aleyhisselama ve O'nun getirdiği ilme tâbi olunuz; sizin gibi bir fâniye tâbi olmak yerine... Kendi yolunuzu bu ilim doğrultusunda kendiniz çiziniz ve sonuçlarına da katlanınız, kimseyi suçlamadan!

Allâh hepimizi firavunlaşmış şeyhlerden korusun; Hazreti Muhammedin yolundan ayırmasın!



ANLAMAK YA DA ANLAYAMAMAK

Fitrattandır elbette; ama gene de insan üzüyor, sevdiklerinin bazı şeyleri anlayamamasına...

176

Her boyuttaki yaşamın, tümüyle, çalışan muhteşem bir mekânizma olup, Allâh'ın yaratmış olduğu bu mekanizmanın işleyiş SİSTEMinin de İSLÂM Dini adını aldığı idrak ettiremiyorum bir kısım dostlara...

Ne ekersen onu biçersin...

Yağmur eken fırtına biçer...

Türünden pek çok atasözü, bu **SİSTEMi** farkedenerce söylenmiştir!...

Farkedenerle **muhakkik** denmiş!... Farkettiği "**sistem**"i **değerlendirebilenler**, geçmişte Tanrı kabul edilmiş; Olimpos dağında oturan! Günümüzde ise veli adı verilmiş; "**velisi Allâh olan**" anlamında.. Onlar, bânınlarında bilmişler; bulmuşlar; olmuşlar! Sonra da insan olarak, yaşamlarını bu dünyada devam ettirmişler yaratılış amaçlarının dünya bölümü son bulana kadar.

Yaratan Allâh'tır!

Tüm yaratılmışlar Allâh kuludur!...

İmânsızlar ise, Allâh kullarıyla mücadele ederek ömürlerini tüketirler!

“İki müslüman birbirine kılıç çektiğinde, ölen de öldüren de cehennemdedir!” şeklindeki bir **sistem gerçeğini** açıklayan **Allâh Rasulü** uyarısını; anlayışı kıtlar, ucu sivri, bir yanı keskin demir diye düşünürler! **“DİL”** akıllarına bile gelmez! Dil kılıcıyla savaşıp, öldürüp; kendi zafer şarkılarını terennüm ederek leş yemeyi düşünürler; akbalar gibi!

177

Cehennemi yaşarlar ve âkıbetleri de cehennem olur; çünkü kılıç çekmişlerdir bir Allâh kuluna!...

Köpeğin bile sahibi vardır da, kulun sahibi-yaratanı yok mudur?... Bunu ancak tahkiki imân sahibi olmayan mukallitler göremez! Zira onlar, tasavvuf hikayeleriyle doldurulmuş bilgisayarlar gibidirler! Cahiller, o bilgisayarlardaki bilgilere bakıp, onları veli/veliye sanırlar kılıçları olan dillerinden akanlara bakıp...

Kimi, nefsinin şanı için, intikam için, fakat başkalarını bahane edip; bu dünyada birbirini öldürerek, cehennemi boyladı! Kimi de Allâh size selâmet versin, deyip **onlardan uzak durarak** cennetin yolunu tuttu!

Dil insanı cehenneme götürür... Dîl insanı cennet ehli yapar! **Dîl ehli denen gönül ehli kişiler her dem, her vecihte Allâh vechini görerek; konuşurken, düşünürken kimin hakkında konuştuğunda gâfil olmaz ve bu imanla boyut değiştirerek cennet ehli olurlar.**

Nefsiyle mücadelede âciz kalan, başkalarıyla mücadeleyle kendini tatmine uğraşır!

Nefsini terbiye ederek arındıran ise, arınmışlığı kadarıyla Allâh'ı görüp O'na teslim olur; perdeliliği kadarıyla da, yaratılmışlarla mücadele ederek ömrünü tüketir!

İnsan sistemi okur ve yalnızca, tebliğ eder okuduklarını...

Yaratılanlarla mücadele yerine, nefsiyle mücahede yolunu tutar.

Bilir ki yaratılan, yaratılış amacını yerine getirecektir.. Dünya, muhakkik ile mukallitin; imânlı ile imânsızın; akıllı ile akılsızın hallerinin ve yaptıklarının neticesine erme mahallidir.

178

Nasipsiz, o kişidir ki; Allâh Rasulüne eriştiği halde, ondan feyiz alamayıp; nefsiyle mücahede yerine kullarla mücadele ile ömür tüketip; muhtemelen imansız olarak boyut değiştirendir!

Allâh Rasûlü'nün boyut değiştirmesinden sonra birbiriyle savaşılan sahabenin hâli ortadadır!

“Ben Kevser havuzunun başındayken sizlerden bir kısmı yanıma gelmek isterler; fakat melekler onları benim yanımdan uzaklaştırırlar... Ben, onlar benim ashabımdı, nereye götürüyorsunuz; dediğimde, onlar senin yolundan gitmediler; yerleri cehennemdir derler” uyarısını çok iyi idrak etmek lâzım!

Bunca yıl Allâh Rasulüne hizmet ettikten sonra; nefis terbiyesi görmedikleri için, **nefislerine uyup birbiriyle mücadele eden insanların âkıbeti dünyada da cehennemdir; âhirette de cehennem!** Onlar öylesine birbiriyle mücadeleyi

düşünürler; birbirlerine galip gelmeyi düşünürler ki; neticede **Allâh** ile aralarında kapanmıyacak bir ayrılık uçurumu doğar!... Yediği-içtiği-konuştuğu hep bu mücadele olur! **Karşısındaki beşerdir; onu ve fiillerini yaratanı da gökteki TANRI!... Elbetteki âhıretleri de cehennem! İşte imansızlığın kökenini oluşturan fikir!**

İnsanoğlu yalnız gelir dünyaya, yalnız yaşar yaşamının çok çok büyük bir kısmında ve yalnız yaşar kâbir âleminde..

Bakın, bir düşünün, yaşamınızın yarısı uykuda geçiyor yalnızsınız... Bir çok zamanınız ise kalabalıkta, **yalnız geçiyor!**... Belki eşiniz veya evlatlarınız ile iken dahi yalnızsınız! Buna rağmen yalnızlığınızı kabullenip; kendinizi, yalnız gideceğiniz gelecek boyuta hazırlamıyorsunuz sistemin gerçeklerini farkedip; ona göre yaşamınızı düzenliyerek! Kâbuslu rüyalardan zevk mi alıyorsunuz; ki kendiniz yalnızlık ortamına hazırlamıyorsunuz?

Dostlarım...

Bilgi yüklü bilgisayarlar cennete gitmeyecek!... İlim yüklü âlimlerin, ilimlerinin gerektirdiği şekilde yaşamamaları hâlinde; ilim kitapları yüklü eşeklere benzediğini anlatan âyeti hatırlıyalım..

Bilgimiz bize gereken yaşamı getirmiyorsa; onu sırtımızda taşımaktan başka bir şey yapmıyoruz!

İnsan yaşadığı sürece, tevbe-pişmanlık kapısı açıktır. Zararın neresinden dönülse kârdır! İş ki nankörlerden olmayalım!

Bir insanın önde gelen zevkleri bedensel, dünyasal, kesretsel ise elbette bunun sonuçlarını da yaşayacaktır! O zaten bulmuştur bulacağını; **bari siz onunla Allâhtan perdelenip,**

kalbinizi zulmetle doldurmayın! Zirâ, onun yaptıklarıyla uğraştığınız kadarıyla, Allâh'tan perdelenmektesiniz; bu da sizin imânsızlık halinizi doğurur ve katmerlendirir!

Allâh Rasulü bile tebliğle görevli iken; zorlayıcı değil iken; biz kim oluyoruz insanlarla mücadeleye girecek! Biz kavga için gelmedik! Sizi bilmem!

Ebu Cehil de Allâh Rasulü gibi yedi içti, sakal bırakıp, onun gibi giyindi; oturdu kalktı; ama O'nun imânını paylaşmadı!... Kevser başında, **Rasulullahın yanından uzaklaştırılanlar da!**

Eğer yaptıklarınızın hebâ olup gitmesini istemiyorsanız; Allâh rasulünün uyarısını ciddiye alın ve derhal hâlinize tevbe ederek; **O'nun getirdiği iman esaslarına dayalı biçimde** rotanızı düzenleyin! Aksi halde, geçmişteki imansızların başına gelmiş felâketlerin, sizlerin de başına geleceğinden hiç şüphenez olmasın!...

180

"ALLÂH'ın SİSTEMİ" NDE-sünnetinde asla değişiklik olmaz!"

Her topluluk, başına belâ gelmeden önce mutlaka uyarılmıştır! **Allâh sistemine** kafa tutacak kadar kendini güçlü sanan gafiller de, sonunda belâlarını bulmuşlardır.

Bildiğim kadarıyla, "**AKIL ve İMAN**" isimli kitabımda Allâh'a ve diğer iman edilmesi zorunlu hususlara, nasıl imân edilmesi gereğini yazdım; **Allâh inâyetiyle...** Bu inayeti değerlendirmeyenler, elbette sonuçlarını yaşayacaktır!

Tek başınayken bunları bilmek önemli değildir; önemli olan, insanlarla ilişki ve iletişimde, bu **imânın esaslarına göre yaşamaktır...**

Gönül alma etiketi altında yalan söylemek, aldatmak, kandırmak; dedikodu; gıybet yapmak imânla bağdaşmaz ve

kişinin imânsız olarak ölmesine yol açar! Hayatı namaz-oruç-hacla geçse bile!... Zira bu yanlış fiiller, “ALLÂH”ı inkâr düşüncesinden kaynaklanır ve imânsızlık sonucudur!

İyi düşünün... “ALLÂH”a imân etmiş veya bunun ötesine geçmiş bir insanın dedikodu veya daha beteri gıybet yapması mümkün müdür? Yapıyorsa, o kişinin “Allâh”a imânından şüphe etmek gerekir! Onun sözlerini ise ancak ancak anlayışı sınırlılar dinler!

Dedikodu ve gıybet dinleyenler, ancak ahmaklardır!

İnsan ilim için yaratılmıştır; ilim dinler; ilim konuşur!

181

İlmi olmayanın dedikodusu boldur!

İmânı olmayanın gıybeti bitmez!

Gıybet ateşini, ancak imân suyu söndürür!

Gıybet bir fitnedir ki, onu uyandıranı, devam ettirene, ancak Allâh’ın belâsını isteyenler devam ederler!

Allâh hepimize aklın yolundan, imânın gereğini yaşamak suretiyle; Allâh rasulünün yolunda yürümeyi nasip etsin ve kolaylaştırsın.

**Wayne – New Jersey
19.2.1999**

* * *



UYARILMADINIZ MI?

Gerçekle yüzleşmek çok zaman acı geliyor insanoğluna.

182

Bu acı gelen gerçeklere **sükûtu hayâl** diyoruz biz!

Bazen baba veya annesi; bazen eşi; bazen en yakın arkadaşı yüzünden sükûtu hayâle uğrayabiliyor insan!.. Uzaklarından zaten böyle bir şey sözkonusu olmuyor!

Ne var ki, bunlar sayılı dünya günleri, saniyelerle ilgili bir şey! Sizi sükûtu hayâle uğratanlarla nihayet bu sayılı günler veya saniyelerle berabersiniz!

Ömür biter ve herkes yoluna gider!

Sizin düşünce sisteminizi, bakış açınızı paylaşmayanla artık o sonsuz hayatta beraber olmazsınız! Tüm beraberliğiniz et-kemik beraberliğinden ibarettir! İster doğuran veya doğurtanınız, ister yatakdaşınız, ister karındaş veya arkadaşınız!

Dünyadaki, bedensellik veya birimsellik kabulünden doğan çıkarıcılığa dayalı iki yüzlülük, yalancılık, kandırmaca ya da kendini saydırmaca, hep son bulur boyut değiştirmeye

birlikte! Parası veya organsal zevkleri için yaşayanların buna dayalı kandırmacaları ve ikiyüzlülükleri tümüyle hüsrarla son bulur boyut değiştirme deminde!

O günde ne parası fayda verir; ne malı mülkü, ne de yakınları! Selim kalp de edinmeye vakit bulamadı ki para veya bilmeme(!) peşinde koşmaktan!

Gong çaldı... Başı iki eli arasında kaldı!

“Kırkından sonra zina yapanı tevbe-i nasuh etmedikçe Allâh bağışlamaz” buyuruyor! **Yalanı, ikiyüzlülüğü, kendini saydırmak, etraftan paye alıp hürmet görmek için evliyalık görüntüsü verenleri bağışlar mı ki?**

183

Dostlarım...

Kendimizi aldatmayalım...

Biz bilgi paylaşıyoruz!

Mürşid yok ortada ve bir mürşide bağlı nefis terbiyesi yapılmıyor! Herkes bu bilgileri kendine göre yorumlayarak kendine bir yol çiziyor ve olabildiğince kötülüklerden uzak kalmaya çalışıyor!

Mürşide bağlanmak, Yunus’un Taptuk’a bağlanması gibi kimi zaman 40 yıla kadar varan nefis terbiyesini gerektiren bir iştir! Mürşid yanında yatıp-kalkmadıkça, her dem onun terbiyesi altında nefsinin terbiye etmedikçe; **Muhammedî ahlâk ile ahlâklanmadıkça; vermek ve paylaşmak için insanların içine girmek her demlik fiilin haline gelmedikçe velâyet yolu açılmaz!**

Tasavvuf bilgisi edinmekle, evliya olunmaz!

Jilette traş olunur; jilette intihar edilir!

İnternetle tasavvuf bilgisi edinilip Kur'ân sırlarına erme yoluna girilir; internetle bedenselliğe dönük yaşam arkadaşı bulunur!

Kendinizi aldatmayın! Boyut değiştirme günü gelmeden boyut değiştirmiş gibi gerçekleri idrak edin ki; telafisi mümkün olmayan sükûtu hayâle uğramıyasınız!..

O demde ne paranız fayda eder ne de bedensellikten doğan yakınlıklarınız!.. Ne sizi evliya sanıp karşınızda elpençe divan duran dostlarınız! Lûtfen iyi idrak edin!

Dostlarım...

Vahdet ve vahdete dayalı olarak anlatılan tüm veriler kesin gerçek olmasına rağmen, nefis terbiyesinden geçmeyen kişiler için bu bilgiler deccallaşma(!) aşısı olabilir! 18 veya 58'inde farketmez, nefis terbiyesi görmemiş kişiler, "ALLÂH" ve SİSTEMİNİ kavriyamadıkları için; tanrı kavramından kurtulma bilgisiyle birlikte bedenselliğin ve firavunluğun göbeğine düşüp, tasavvuf bilgileriyle kendilerini avutmalarına karşın, deccallaşmanın zirvesini yaşayabilirler.

184

Allâh için yaşayan bedensel çıkarlarını düşünmez!

Ama mukallit de bunu anlayamaz!

Ancak "insan" Allâh için yaratılmıştır!

İnsan akıllıdır; Allâh için yaşar!

Mukallit zekidir; bedensel zevk ve çıkarları için yaşar!

Zeki mukallit akıllıyı değerlendiremez; çünkü herkesi en fazla kendisi gibi bilir!

Akılsız zeki, kısa vadeli düşünür ve dünya zevkleri veya çıkarları neyi gerektiriyorsa onun için yaşar! İsteddiği ya saygı

görüp pohpohlanmaktır; ya cinselliktir; ya da para! Herkesi de kendi gibi sanır!

Akıllı ise, sonsuzluğu/nu bilir ve Allâh için yaşar!..

Birinci için amaç olanlar, ikinci için belki araçtır; belki de o bile değil!

Kendisinin akıllı olduğunu düşünenler Allâh için Rasulullah aynasına bir baksınlar! Aynada sakal bıyık değil, amaç arasinlar!.. **Ne kadar paylaşımları var Rasulullah ile! O**, ne için yaşadı, kendileri ne için yaşıyorlar?.. Fırsat buldukları anda oyun eğlenceye veya cinsidiğerle sohpete koşarak zamanını değerlendirenlerle Rasulullah uğraşısının ne kadar uyumu var?.

185

Delikanlıdır; kanı dellendir, **androjeni** başına vurur; arar...

Delikanlıdır; kanı dellendir, **östrojeni** başına vurur; arar...

Andropoza girer; kişiliği dellendir; kendini ispata çalışır tükenmedim diye; viagra, yohimbe, sarılır; arar...

Bu arada vicdanını tatmin için de tasavvufta teselli arar!

Ne bulur? Hüsrân! Er veya geç!

Dostlarım...

Gelin gerçekleri görelim... Bu dünya fâni, idrâk edelim! Dostu, deccalden ayırdedelim!

Kurabiyeleri bir yana koyup, Allâh için dostluklar edinelim!

Şeytan ameli olan birbirimizi eleştirmeyi bir yana koyup; kendimizi yetiştirmeyi, eleştirmeyi, düzeltmeyi amaç edinelim!

Dostlarım...

Allâh sistem ve düzenini yaratmış ve Rasulleri aracılığıyla bize bu sistem ve düzeni tebliğ etmiştir... **OKU**yabilenler okumuş; **OKU**yamıyanlara bildirilip **OKU**yamasalar bile iman ederek gerekenleri yapmak suretiyle kendilerini kurtarmaları teklif edilmiştir.

Bu sistemden dolayıdır ki...

Benim yeyip-içtiğim senin karnını doyurmaz!..

Benim içtiğim ilaç sana şifa olmaz!

Benim yaptığım zikir veya dua veya ibadetlerin sana bir katkısı olmaz!.. Herkes kendisi için gerekenleri yapmak ve karşılığını edinmek zorundadır! Yapmadığın çalışmanın getirisini kimse sana bağışlayamaz!

Zikri yapmıyorsan, beyninde gerekli açılım olmayacaktır; kimi tanımış olursan ol!.. Kurân'daki korunma âyetlerini günde yüz defa okumuyorsan, göremediğin varlıklardan korunamayacaksın; kimi tanırsan tanı!.. **DUA ve ZİKİR** kitabında naklettiğim **Allâh Rasulünün Mir'âca çıkarken okuduğu duayı** günde sabah-akşam 21'er kere okumuyorsan, farkında olmadan etki altına girebilirsin büyük ihtimal ile! Çünkü gerekli korunma alanını oluşturmuyor beynin; böylece zikirle daha yüksek kapasiteye ulaşan; alıcılığı daha da artan beyninle, göremediğin varlıklara daha açık hâle geliyorsun! Onların yönlendirmesiyse Allâh'tan uzaklaşır deccallaşabilirsin!

Dostlarım...

Yemin ederim ki...

Bütün bunları yalnızca sizin iyiliğiniz için yazıyorum; kimseyi kınamak, eleştirmek, hor görmek değildir amacım! Bildiğim gerçekler bunlardır.. Allâh şahittir ki... Yarın bu yazdıklarımın sonuçları karşınıza gelecek; sonra da sizlere, “UYARILMADINIZ MI?” denecektir!

Ya ilmimizin gereğini bilfiil yaşayalım Allâh Rasulünün bildirdiği yolda yürüyerek...

Ya da sükûtu hayallere hazırlıyalım kendimizi, yalnız kalacağımız günlerde!

Allâh bu satırların idrakını ve haznını ihsan buyursun!



DOSTLARIMA...

Gelecekteki dostlarıma mektuptur bu yazım... Ulaşırsa ellerine bu satırlar; umarım anlarlar neden neleri yazamadığımı; ya da neden daha açık yazamadığımı!

188

Garîbim; yalnızım; fakîrim...

Konuları işlerken, yeni çıkmış yumurtayı tutma hassasiyeti içinde, ele almak mecburiyetindeyim!

İnsanlarını, düşüncelerinden bile değil; şiir okurken ki **NİYETİNİ bildiğini** söyleyerek “**NİYETİNDEN**” dolayı mahkûm edebilen bir yönetim altında, doğru olarak bildiklerimi-gördüklerimi ne kadarıyla yazabilirim?

Göktürk'lerin “**GÖKTE TANRI var**” kabûlüne dayalı din anlayışına “**İslâmiyet**” ve bunu kabullenenlere MÜSLÜMAN adı verilen toplumlarda; **Kur'ân 'daki mecaz ve benzetmelerin işaret ettiği SİSTEM'İN GERÇEKLERİNİ** ne kadar açıklayabilirim?

1970 yılında İnsan Rûhunun, beynin ürettiği mikrodalga ışıklardan yaratılmakta olduğunu yazıp; 96 yılında müslümanlığı anlatan cemaat sözcülerinden, mikrodalgaların fırında üretildiğini, ruhun mikrodalga yapısı olamayacağını işittikten sonra; 1997 TUBİTAK yayını “**Evrenin Kısa Tarihi**”

kitabında, **evrende sayısız mikrodalga ışınım bulunduğunu** yazdığını nasıl anlatabilirim?

Beynin, henüz bilimin bilemediği, sayısız **anamlı dalgaboyu türleri alıp, yaydığını; ölümötesi yaşam boyutunun böyle bir tür dalgaboyutu âlem olduğunu;** dalganın, ancak radyodaki orta-uzun-kısa-FM dalgalardan ibaret olduğunu savunan okumuşlara nasıl anlatabilirim?

Göktanrı için yapılacakları konu ederek, bu **din anlayışıyla dünyalığını edinen ve çıkar ilişkisi içinde olduklarından başkalarına yaşam hakkı tanımayan zihniyetin hâkim olduğu topluluklara, Dinin hiçbir dünyevî çıkar için kullanılmaması gerektiğini** nasıl anlatabilirim?

189

Nasıl anlatabilirim *“gökte-yukarıda Allâh var”*, diyenlere, **yukarıda-gökte ancak bir tanrı olabileceğini, bunun da asla mevcut olmayıp;** yalnızca her zerrede tüm Esmâsıyla var olan **“ALLÂH Adıyla İşaret Edilen”**in *yöneldiğin her noktada algılanması* gerektiğini?

Nasıl anlatabilirim **Kur’ân-ı Kerîm’de; “Tanrılık” kavramına dayalı “PEYGAMBER” kavramından değil; “ALLÂH İsmiinin İşaret Ettiği varlığa” dayalı NEBÎ ve RASÛLLÛK vasıflarından ve bunun getirisinden söz edildiğini?**

Nasıl anlatabilirim, Rasûlü’n dahi, insanları, uygulamada zorlama yetkisi yokken; dinin gereklerini uygulamaya müslümanları mecbur etmenin dinde kesinlikle yeri olmadığını?

Nasıl anlatabilirim inancı dolayısıyla başörtüsü takan genç insanların okuma hakkının ellerinden alınmasının, **evrensel insan haklarıyla, özgürlük ve demokrasi** ile asla bağdaşamayacağını?

Nasıl anlatabilirim **taklitle Din kabulü olamayacağını**; falanca veya filancanın taklit edilerek mesafe alınamayacağını; herkesin kendi aklıyla kendi yolunu çizmesi gerektiğini?

Allâh Rasûlü dışında kimseye TÂBÎ olunmaması gerektiğini; herkesin başkalarının fikirlerinden istifâde edip, sonuçta kendi mantığıyla yolunu çizmesi gerekliliğini; ölümötesinde, **yanlışta tâbi olmanın kesinlikle geçerli bir mâzeret olmayacağını** nasıl anlatabilirim?

Daha dünyadayken muttali olduğumuz, “acınılan, güçlü ve aç olandır, güçsüz yem olmaya mahkûmdur” gerçeğinin; hazırlıksız gittiğimiz takdirde ölümötesinde bizlere nelere patlayacağını nasıl anlatabilirim?

190

“ALLÂH ADIYLA İŞARET EDİLEN”in yaratmış olduğu SİSTEM ve DÜZEN’İN canlı bir organizma veya mekanizma olarak micro ya da macro dediğimiz plânda yaşamakta-çalışmakta olduğunu; insan, cin, melek, şeytan, zebâni isimleri verilen türlerin bu mekanizmanın çeşitli boyutlarının canlıları olduğunu nasıl açıklayabilirim?

Allâh Rasûlü'nün bildirdiği **İslâm Dini'nin** gereklerini uygulamayan kimseye, ölümötesinde hiç kimsenin bir fayda temin edemeyeceğini... Dünyada inkâr ettiklerini orada uygulayıp semeresini elde etme şansının asla olamayacağını; bu yüzden de Dünyada yaşarken hazırlık çalışmalarını yapmanın zorunlu olduğunu nasıl anlatabilirim?

Nasıl anlatabilirim, Kur’ân ‘daki sembol ve mecazların, yalnızca dünya ve insanın sonsuzluk boyutunun çeşitli evrelerine ait bilgilerin RÎSÂLET kaynağından gelerek açığa çıktığını?

Nasıl anlatabilirim, şefâatin, ilim olduğunu? Şefâatin ulaşmasının, ilmin ulaşması olduğunu! Şefaate nâil olmanın ilmi değerlendirmek olduğunu! Şefâati tepmenin, ilmin gereklerini uygulamamak olduğunu!

VELîlik şefaâtinin-ilminin getirisini günlük yaşamında dünyada değerlendiremeyeceğine, ölümötesinde, o kişiyi tanımanın hiçbir yararı olmayacağını; bal sevenin, bal yemedikçe, yararına eremeyeceği gerçeğini fark etmek mecbûriyetinde olduğumuzu, nasıl anlatabilirim?

Hangi asırda Dünyaya gelirse gelsin, o **insanı geleceğe dönük geliştirmek için nâzil olan Kur'ân** 'ın, insanları geçmişte bloke etmek için gelmediğini; aksine, geri gidilmez sınırlar koyup, bu haklar üzerinde ilerlemeyi tavsiye eden bir **RÛHU** olduğunu nasıl anlatabilirim? Bu **Kur'ân** “**RUHU**”YLA yaşamının, Kur'ân'ı değiştirmek olmadığını; bu **anlayışı kılara** nasıl anlatabilirim?

Nasıl anlatabilirim, “**ALLÂH Adıyla İşaret Edilen**”e **îmânları olmayanların**, bu davranışlarının sonuçta **kendilerini ve kendilerindeki kuvvetleri inkâr etmek** olduğunu; bu yüzden, cennet boyutuna geçemeyeceklerini!..

İslâm Din'ine uymayanların, **yaşadıkları “Sistem ve Düzen”e ters düşmek** sorunuyla yüz yüze olduklarını; bunun pahasını ölümötesinde çok ağır ödeyeceklerini, nasıl farketirebilirim?

Kur'ân-ı “**RUHU**”yla “**OKU**”yup değerlendiremeyenlerin, ölümötesinde vahim pişmanlıklar yaşayacaklarını; **Kur'ân** 'ın lafzında kalmanın çok büyük faturalar getireceğini nasıl açıklayabilirim?

“**İNSAN**” olanın, “**Halife**” olduğunu farkedip gereğini yaşamak isteyenin, her konuda, her zaman, önyargısız, objektif ve kapsamlı-derinlikli düşünce sistemiyle karşısındakine yaklaşım,

olayları da **Allâh ahlâkıyla** değerlendirmek zorunda olduğunu, nasıl anlatmalıyım?

İnsanın, en âcil ele alınması gereken sorununun, içinde yaşadığı toplumun şartlandırmalarından arınmak ve her olayı evrensel bakışla değerlendirip; gereğini yaşamak olduğunu, nasıl anlatmalıyım?

Yaşadığınız zamanın ve ortamın şartlarıyla kendinizi kayıtlayarak, o toplumun kölesi olmak yerine; özgür düşünen bir birey olarak yaşamı değerlendirmeniz gerektiğini nasıl fark ettirebilirim?..

Hayâli kavramlar ve ne olduğu bilinmeyen **hayâli pâyeler** eşliğinde pazarlanan yapay din anlayışının komisyonu olarak, dünyalığını temin eden din tâcirlerinin her köşe başında karşımıza çıktığı milyarlık müslüman câmiasında; saf müslümanların sermayesinin, kısa yoldan insanlara ilmi ulaştırmak yerine, bina yapımlarına harcanırken; en öncelikli işimizin, **insanlara karşılıksız olarak gerçek Din bilgilerini iletme** olduğunu nasıl idrak ettirebilirim?

Zorbalığın ne **İslâm Dini'nde** ne de **İnsanlık âleminde** yeri olmadığını, zorbalara nasıl kabul ettirebilirim?

Lütfen beni anlamaya çalışın!

11.10.1998

Antalya